

Aftensang i Løgumkloster kirke

Udarbejdet i efteråret 1994
Revideret efteråret 1997

Salmenumre til "Den Danske Salmebog 2002" ændret i 2003

I 2003 er der tilføjet salmer som erstatning for de salmer,
der er udgået i "Den Danske Salmebog 2002"

Tekster og salmer revideret i 2004 og 2005.

Korrektioner i februar 2008, april 2012 og marts 2013

Tekster og salmer revideret i 2019 med delvis brug af Den Nye Aftale

Forkortelser

<i>Am</i>	Amos' Bog	<i>1 Krøn</i>	Første Krønikebog
<i>ApG</i>	Apostlenes Gerninger	<i>2 Krøn</i>	Anden Krønikebog
<i>Dan</i>	Daniels Bog	<i>Luk</i>	Lukasevangeliet
<i>Dom</i>	Dommerbogen	<i>Mal</i>	Malakias' Bog
<i>Ef</i>	Paulus' Brev til Efeserne	<i>Mark</i>	Markusevangeliet
<i>Es</i>	Esajas' Bog	<i>Matt</i>	Matthæusevangeliet
<i>Est</i>	Esters Bog	<i>Mika</i>	Mikas Bog
<i>Ez</i>	Ezekiels Bog	<i>1 Mos</i>	Første Mosebog
<i>Ezra</i>	Ezras Bog	<i>2 Mos</i>	Anden Mosebog
<i>Fil</i>	Paulus' Brev til Filipperne	<i>3 Mos</i>	Tredje Mosebog
<i>Filem</i>	Paulus' Brev til Filemon	<i>4 Mos</i>	Fjerde Mosebog
<i>Gal</i>	Paulus' Brev til Galaterne	<i>5 Mos</i>	Femte Mosebog
<i>Hab</i>	Habakkuks Bog	<i>Nah</i>	Nahums Bog
<i>Hagg</i>	Haggajs Bog	<i>Neh</i>	Nehemias' Bog
<i>Hebr</i>	Brevet til Hebræerne	<i>Obad</i>	Obadias' Bog
<i>Hos</i>	Hoseas' Bog	<i>Ordsp</i>	Ordsprogenes Bog
<i>Højs</i>	Højsangen	<i>1 Pet</i>	Peters Første Brev
<i>Jak</i>	Jakobs Brev	<i>2 Pet</i>	Peters Andet Brev
<i>Jer</i>	Jeremias' Bog	<i>Præd</i>	Prædikerens Bog
<i>Job</i>	Jobs Bog	<i>Rom</i>	Paulus' Brev til Romerne
<i>Joel</i>	Joels Bog	<i>Ruth</i>	Ruths Bog
<i>Joh</i>	Johannesevangeliet	<i>1 Sam</i>	Første Samuelsbog
<i>1 Joh</i>	Johannes' Første Brev	<i>2 Sam</i>	Anden Samuelsbog
<i>2 Joh</i>	Johannes' Andet Brev	<i>Sef</i>	Sefanias' Bog
<i>3 Joh</i>	Johannes' Tredje Brev	<i>Sl</i>	Salmerne Bog
<i>Jon</i>	Jonas' Bog	<i>1 Thess</i>	Paulus' Første Brev til Thessalonikerne
<i>Jos</i>	Josvabogen	<i>2 Thess</i>	Paulus' Andet Brev til Thessalonikerne
<i>Jud</i>	Judas' Brev	<i>1 Tim</i>	Paulus' Første Brev til Timotheus
<i>Klages</i>	Klagesangene	<i>2 Tim</i>	Paulus' Andet Brev til Timotheus
<i>Kol</i>	Paulus' Brev til Kolossenserne	<i>Tit</i>	Paulus' Brev til Titus
<i>1 Kong</i>	Første Kongebog	<i>Zak</i>	Zakarias' Bog
<i>2 Kong</i>	Anden Kongebog	<i>Åb</i>	Johannes' Åbenbaring
<i>1 Kor</i>	Paulus' Første Brev til Korintherne		
<i>2 Kor</i>	Paulus' Andet Brev til Korintherne		

Aftensangens tekster og salmer

Ugen efter 1. søndag i advent:

Mandag: Es 9,1-6

Mørkets folk skal se lyset - fredsfyrsten.

Det folk, der vandrer i mørket,
skal se et stort lys,
lyset skinner for dem,
der bor i mørkets land.

v2 Du gør jubelen stærk,
du gør glæden stor;
de glæder sig for dit ansigt,
som man glæder sig over høsten,
som man jubler,
når man deler byttet.

v3 For det tyngende åg,
stangen over deres skulder,
og slavefogedens kæp
brækker du som på Midjans dag.

v4 Hver støvle,
der tramper i larmen,
og kappen,
der er sølet i blod,
skal brændes
og fortæres af ild.

Tirsdag: Es 11,1-9

Davidssønnens fredsrige

v1 Men der skyder en kvist fra Isaajs stub,
et skud gror frem fra hans rod.

v2 Over ham hviler Herrens ånd,
visdoms og indsigts ånd,
råds og styrkes ånd,
kundskabs og gudsfrygts ånd;

v3 han lever og ånder i frygt for Herren.
Han dømmer ikke efter, hvad hans øjne ser,
fælder ikke dom efter, hvad hans ører hører;
v4 han dømmer de svage med retfærdighed,
fælder retfærdig dom over landets hjælpeløse.
Han slår voldsmanden med sin munds stok,
og med læbernes ånde dræber han den
uretfærdige;

v5 retfærdighed er bæltet om hans lænder,
trofasthed bæltet om hans hofter.

74 Vær velkommen, Herrens år

87 Det første lys er Ordet, talt af Gud

v5 For et barn er født os,
en søn er givet os,
og herredømmet skal ligge
på hans skuldre.
Man skal kalde ham
Underfuld Rådgiver,
Vældig Gud,
Evigheds Fader,
Freds Fyrste.

v6 Stort er herredømmet,
freden uden ophør
over Davids trone
og over hans rige,
så han kan grundfæste det
og understøtte det
med ret og retfærdighed
fra nu af og til evig tid.
Hærskarers Herres nidkærhed
skal udvirke dette.

72 Maria hun var en jomfru ren

79 Stat op i gry, min Gud, stat op!

v6 Ulven skal bo sammen med lammet,
panteren ligge sammen med kiddet;
kalv og ungløve græsser sammen,
en lille dreng vogter dem.

v7 Koen og bjørnen bliver venner,
deres unger ligger sammen,
og løven æder strå som oxen.

v8 Spædbarnet leger ved slangens hule,
det lille barn stikker sin hånd
ind i hugormens hul.

v9 Ingen volder ondt eller ødelæggelse
på hele mit hellige bjerg;
for landet er fyldt med kundskab om Herren,
som vandet dækker havets bund.

Onsdag: Es 35

Ødemarken skal blomstre som rosen.

v1 Ørkenen og det tørre land skal glæde sig,
ødemarken skal juble og blomstre,

v2 den skal blomstre som rosen,
juble med stor fryd.

Den får Libanons herlighed,
Karmels og Sarons pragt.
De skal se Herrens herlighed,
vor Guds pragt.

v3 Styrk de synkende hænder,
gør de kraftsløse knæ stærke,

v4 sig til de urolige hjerter:
Vær stærke, frygt ikke!

Nu kommer jeres Gud med hævn,
Guds gengæld,
han kommer og frelser jer.

v5 Da skal blindes øjne åbnes
og døves ører lukkes op;

v6 da springer den halte som hjorten,
den stummes tunge bryder ud i jubel.

For vand vælder frem i ørkenen,
bække i ødemarken.

Torsdag: Es 40,1-8

Folket skal trøstes.

v1 Trøst mit folk, trøst det!
siger jeres Gud.

v2 Tal til Jerusalems hjerte,
rån til hende,
at hendes hoveri er til ende,
at hendes skyld er betalt;
for af Herrens hånd har hun fået
dobbel straf for alle sine synder.

v3 Der er en, der råber:

Ban Herrens vej
i ørkenen,
jævn en vej for vor Gud
i det øde land.

v4 Hver dal skal hæves,
hvert bjerg og hver høj skal sænkes,

Fredag: Es 42,1- 9

Herrens tjener skal snart komme.

v1 Se min tjener, ham støtter jeg,
min udvalgte, i ham har jeg fundet velbehag.
Jeg lader min ånd komme over ham,
og han skal bringe ret til folkene.

v2 Han skriger ikke, han råber ikke,
han løfter ikke sin røst i gaderne.

78 Blomstre som en rosegård

75 På Jesu død og blodig sår

v7 Det hede sand bliver til oaser,
den udtørrede jord til kildevæld.

På sjakalernes tilholdssted
vokser der rør og siv.

v8 Der skal der være en banet vej,
Den Hellige Vej skal den hedde,
de urene skal ikke færdes på den;
men for hans folk bliver det en vej at gå på,
hvor dårer ikke flakker om.

v9 Der skal der ikke være løver,
rovdyr kommer ikke på den,
de findes ikke.

Der skal de løskøbte vandre,

v10 Herrens udfriede vender hjem,
de kommer til Zion med jubel,
evig glæde går foran dem,
fryd og glæde når dem,
suk og klage flygter.

82 Fryd dig! du Jesu brud

84 Gør døren høj, gør porten vid

klippeland skal blive til slette
og bakkeland til dal;

v5 Herrens herlighed skal åbenbares,
og alle mennesker skal se den.
Herren selv har talt.

v6 Der var en, der sagde: »Råb!«
Og jeg svarede: »Hvad skal jeg råbe?«
»Alle mennesker er som græs,
al deres herlighed som markens blomster.

v7 Græsset tørrer ind, blomsterne visner,
når Herrens ånde blæser over dem.

Ja, folket er græs!

v8 Græsset tørrer ind, blomsterne visner,
men vor Guds ord forbliver til evig tid.«

3 Lovsynger Herren, min mund og mit indre

576 O Jesus, troens dyre skat

v3 Det knækkede rør sønderbryder han ikke,
den osende væge slukker han ikke,
han fører retten til sejr.

v4 Han bliver ikke svag og knækkes ikke,
til han har ført retten igennem på jorden;
de fjerne øer venter på hans belæring.

v5 Dette siger Gud Herren,
han som skabte himlen og spændte den ud,
som bredte jorden ud med dens vækster,
som gav åndedræt til folkene på jorden,
livsånde til dem, der færdes på den:
v6 Jeg, Herren, har kaldt dig i retfærdighed;
jeg tager dig ved hånden.
Jeg danner dig og gør dig
til en pagt med folket, til et lys for folkene.
v7 Du skal åbne de blindes øjne,

Ugen efter 2. søndag i advent:

Mandag: Es 12
Lovsang over Guds frelse.

v1 På den dag skal du sige:
Jeg takker dig, Herre; du var vred på mig,
men din vrede lagde sig, og du trøstede mig.
v2 Gud er min frelse,
jeg er tryg, jeg frygter ikke,
for Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.
v3 I skal øse vand med glæde
af frelsens kilder.

Tirsdag: Es 29,17- 24
De undertryktes frelse.

v17 Det varer kun kort tid, så bliver Libanon igen
en frugthave, og Karmel regnes for skov.
v18 På den dag skal de døve høre, hvad der
står i bogen, og de blindes øjne se trods mulm og
mørke.
v19 De hjælpeløse skal igen glæde sig over
Herren, de fattige skal juble over Israels Hellige.
v20 Det er forbi med voldsmanden, det er
ude med spotteren, alle, der lurar på ondt, er
udryddet;
v21 de erklærede mennesker skyldige med deres
ordog lagde fælder for den, der skulle dømme i
porten; de afviste den uskyldige med tomme ord.

Onsdag: Es 52,7-10
Fredsbudskabet.

v7 Hvor herligt lyder budbringerens fodtrin
hen over bjergene!
Han forkynder fred,
han bringer godt budskab
og forkynder frelse.
Han siger til Zion:
»Din Gud er konge.«

føre fangerne ud af fængslet
og dem, der sidder i mørket, ud af fangehullet.
v8 Jeg er Jahve, det er mit navn!
Jeg giver ikke min ære til nogen anden
eller min pris til gudebillederne.
v9 Hvad der tidligere blev sagt, det er sket,
nu fortæller jeg det nye;
før det spirer frem,
forkynder jeg det.

1 Guds menighed, syng for vor skaber i løn
83 Glæd dig, Zion, glæd dig jord

v4 På den dag skal I sige:
Tak Herren, påkald hans navn!
Kundgør hans gerninger for folkene,
forkynd, at hans navn er ophøjet!
v5 Lovsyng Herren, for store ting har han gjort,
det skal hele jorden vide.
v6 I, som bor på Zion, skal juble og råbe af fryd,
for Israels Hellige er stor iblandt jer.

87 Det første lys er Ordet, talt af Gud
362 Gør dig nu rede, kristenhed

v22 Derfor siger Herren til Jakobs hus,
Herren som udfriede Abraham:
Nu skal Jakob ikke længere blive til skamme,
nu skal hans ansigt ikke længere blegne;
v23 for når hans børn får at se,
hvad mine hænder har skabt blandt dem,
vil de hellige mit navn.
De skal hellige Jakobs Hellige,
og Israels Gud skal være deres rædsel.
v24 De, der er faret vild i ånden, får indsigt,
de, der murrer, tager imod belæring.

509 Hvor lystig, sød og yndig
80 Tak og ære være Gud

v8 Hør, dine vægtre løfter røsten,
de jubler i kor,
for med egne øjne ser de
Herren vende hjem til Zion.
v9 Bryd ud i jublende kor,
Jerusalems ruiner!
For Herren trøster sit folk,

han har løskøbt Jerusalem.

v10 Herren har blottet sin hellige arm
for øjnene af alle folkene,

Torsdag: Dan 7,13-18

Daniels drømmesyn om menneskesønnens komme. 77 O kom, o kom, Immanuel

v13 I nattesynene så jeg dette:

Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn; han kom hen til den gamle af dage og blev ført frem for ham.

v14 Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde.

Fredag: Joh 5,19-30

Menneskesønnens fuldmagt.

v19 Jesus sagde til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Sønnen kan slet intet gøre af sig selv, men kun det, han ser Faderen gøre; for hvad Faderen gør, det samme gør også

Sønnen. **v20** For Faderen elsker Sønnen og viser ham alt, hvad han selv gør; og han skal vise ham endnu større gerninger, så I skal undre jer. **v21** For ligesom Faderen oprejser de døde og gør dem levende, således gør også Sønnen dem levende, han vil. **v22** Faderen dømmer heller ingen, men hele dommen har han overdraget til Sønnen, **v23** for at alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen. Den, der ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham. **v24** Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet.

Ugen efter 3. søndag i advent:

Mandag: Es 7,11-15 + 8,23

Tegnet til Akaz: en kongesøn skal fødes.

v11 »Bed om et tegn fra Herren din Gud, nede fra dødsriget eller oppe fra det høje.« **v12** Akaz svarede: »Jeg vil ikke bede om noget tegn, for jeg vil ikke udæske Herren.« **v13** Da sagde Esajas: »Hør nu, Davids hus. Er det ikke nok, at I er mennesker til besvær? Skal I også besvære min Gud? **v14** Men Herren vil selv give jer et tegn: Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet

hele den vide jord
skal se vor Guds frelse.

318 Stiftet Guds Søn har på jorden

v15 Jeg, Daniel, blev grebet af uro over dette, og de syner, der gik gennem mit hoved, slog mig med rædsel. **v16** Jeg gik hen til en af dem, som stod der, og bad ham om den rette forklaring på alt dette; han gav mig tydningen: **v17** At der er fire store dyr, betyder, at fire konger skal komme op af jorden, **v18** men den Højstes hellige skal overtage kongedømmet, og de skal beholde det i evighed og i evighedernes evighed

667 Skulle jeg dog være bange

85 Op, Zion, at oplukke

v25 Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den time kommer, ja, den er nu, da de døde skal høre Guds søns røst, og de, der hører den, skal leve. **v26** For ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sønnen at have liv i sig selv. **v27** Og han har givet ham magt til at holde dom, fordi han er Menneskesøn. **v28** I skal ikke undre jer over dette, for den time kommer, da alle de, der er i gravene, skal høre hans røst **v29** og gå ud af dem – de, der har øvet det gode, for at opstå til liv, men de, der har gjort det onde, for at opstå til dom. **v30** Jeg kan intet gøre af mig selv; som jeg hører, dømmer jeg, og min dom er retfærdig, for jeg søger ikke at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig.

74 Vær velkommen, Herrens år

76 Op! thi dagen nu frembryder

Immanuel. **v15** Tykmælk og honning skal han leve af, til han forstår at vrage det onde og vælge det gode.

v23 Dog skal der ikke være mørke for landet, som nu er i trængsel. Som Herren tidligere bragte skam over Zebulons land og Naftalis land, bringer han i fremtiden ære over Vejen langs Havet, Landet på den anden side af Jordan og Folkeslagenes Galilæa.

Tirsdag: Mika 5,1-4a
Fredsfyrsten fra Betlehem.

v1 Du, Betlehem, Efrata,
du er lille blandt Judas slægter.

Fra dig skal der udgå én,
som skal være hersker i Israel;
hans udspring er i fortiden,
i ældgamle dage.

v2 Men han skal prisgive dem,
indtil den fødende kvinde har født,

Onsdag: Mat 1,18-25
Frelserens fødsel bebudes Josef.

v18 Med Jesu Kristi fødsel gik det sådan til: Hans mor Maria var forlovet med Josef, men før de havde været sammen, viste det sig, at hun var blevet med barn ved Helligånden. **v19** Hendes mand Josef var retsindig og ønskede ikke at bringe hende i vanry, men besluttede at skille sig fra hende i al stilhed. **v20** Mens han tænkte på dette, se, da viste Herrens engel sig for ham i en drøm og sagde: »Josef, Davids søn, vær ikke bange for at tage Maria til dig som hustru; for det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden. **v21** Hun skal føde en søn, og du

Torsdag: Luk 1, 26-38
Bebudelse til Maria.

v26 Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, **v27** til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. **v28** Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« **v29** Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. **v30** Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. **v31** Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. **v32** Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids

101 Himlens morgenrøde
108 Lovet være du, Jesus Krist

og resten af hans brødre vender tilbage til israelitterne.

v3 Da skal han træde frem og vogte i Herrens styrke, i Herren sin Guds navns storhed; de skal bo trygt, for hans magt når til jordens ender.

v4 Han skal være fredens herre.

58 Jesus! Frelser og Befrier
112 Kom, alle kristne

skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder.«

v22 Alt dette skete, for at det skulle opfyldes, som Herren har talt ved profeten, der siger: **v23** »Se, jomfruen skal blive med barn og føde en søn, og de skal give ham navnet Immanuel« – det betyder: Gud med os. **v24** Da Josef var vågnet op af søvnen, gjorde han, som Herrens engel havde befalet ham, og tog hende til sig som sin hustru. **v25** Men han lå ikke med hende, før hun fødte sin søn. Og han gav ham navnet Jesus.

71 Nu kom der bud fra englekor
72 Maria hun var en jomfru ren

trone; **v33** han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« **v34** Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« **v35** Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. **v36** Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; **v37** thi intet er umuligt for Gud.« **v38** Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.

Fredag: Luk 1,39-56
Marias lovsang.

v39 I de dage brød Maria op og skyndte sig til en by i Judæas bjergland; **v40** hun gik ind i Zakarias' hus og hilste Elisabeth. **v41** Da Elisabeth hørte Marias hilsen, sprang barnet i hendes liv, og hun blev fyldt med Helligånden **v42** og råbte med høj røst: »Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt! **v43** Hvordan kan det forundes mig, at min Herres mor kommer til mig? **v44** For da lyden af din hilsen nåede mine ører, sprang barnet i mig af fryd. **v45** Salig er hun, som troede; for det, som er talt til hende af Herren, skal gå i opfyldelse.«

v46 Da sagde Maria:

Min sjæl ophøjer Herren,

v47 og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!

v48 Han har set til sin ringe tjenerinde.

For herefter skal alle slægter prise mig salig,

Ugen efter 4. søndag i advent:

Mandag: Luk 1,5-21
Løftet om Johannes Døberens fødsel.

v5 I de dage, da Herodes var konge over Judæa, var der i Abijas skifte en præst ved navn Zakarias. Hans hustru var af Arons slægt og hed Elisabeth. **v6** De var begge retfærdige for Gud og levede uangribeligt efter alle Herrens bud og forskrifter, **v7** men de var barnløse, for Elisabeth var ufrugtbar, og de var begge højt oppe i årene.

v8 Så skete det, mens Zakarias gjorde præstetjeneste for Gud, idet turen var kommet til hans skifte, **v9** at det ved den sædvanlige lodtrækning blandt præsterne blev ham, der skulle gå ind i Herrens tempel og bringe røgelsesofferet, **v10** og hele folkemængden stod udenfor og bad, mens ofringen fandt sted. **v11** Da viste Herrens engel sig for ham, stående til højre for røgelsesofferalteret. **v12** Zakarias blev forfærdet, da han så ham, og han blev grebet af frygt. **v13** Men englen sagde til ham: »Frygt ikke, Zakarias! For din bøn er hørt. Din hustru Elisabeth skal føde dig en søn, og du skal give ham navnet Johannes. **v14** Han skal blive dig til fryd og

12 Min sjæl, du Herren love
73 Vi synger med Maria

v49 thi den Mægtige har gjort store ting mod mig. Helligt er hans navn,

v50 og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt.

v51 Han har øvet vældige gerninger med sin arm, splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker;

v52 han har styrtet de mægtige fra tronen, og han har ophøjet de ringe;

v53 sultende har han mættet med gode gaver, og rige har han sendt tomhændet bort.

v54 Han har taget sig af sin tjener Israel og husker på sin barmhjertighed

v55 – som han tilsagde vore fædre – mod Abraham og hans slægt til evig tid.

v56 Maria blev hos hende hen ved tre måneder og vendte så hjem.

86 Hvorledes skal jeg møde
87 Det første lys er Ordet, talt af Gud

glæde, og mange skal glæde sig over hans fødsel, **v15** for han skal blive stor for Herren; han må ikke drikke vin og øl, men han skal fyldes med Helligånden allerede fra moders liv, **v16** og mange af Israels børn skal han føre tilbage til Herren deres Gud. **v17** Han skal gå foran ham i Elias' ånd og kraft for at vende fædres hjerte til deres børn og give ulydige et retfærdigt sind og skaffe Herren et folk, der er gjort rede.«

v18 Zakarias sagde til englen: »Hvordan kan jeg vide, at det er sandt? Jeg er jo en gammel mand, og min hustru er højt oppe i årene.« **v19** Da svarede englen ham: »Jeg er Gabriel, som står for Guds ansigt, og jeg er sendt for at tale til dig og bringe dig dette glædelige budskab. **v20** Men nu skal du blive stum og ikke kunne tale før den dag, da dette sker, fordi du ikke troede mine ord, som vil gå i opfyldelse, når tiden er inde.«

v21 Imens stod folket og ventede på Zakarias og undrede sig over, at han blev så længe inde i templet.

Tirsdag: Luk 1,57-66
Johannes Døberens fødsel

90 Op, glædes alle, glædes nu
367 Vi rækker vore hænder frem

v57 Så kom tiden, da Elisabeth skulle føde, og hun fødte en søn. **v58** Og hendes naboer og slægtninge hørte, hvor stor en barmhjertighed Herren havde vist hende, og de glædede sig med hende. **v59** Den ottende dag kom de for at omskære drengen, og de ville opkalde ham efter hans far, Zakarias. **v60** Da sagde hans mor: »Nej, han skal hedde Johannes.« **v61** De sagde til hende: »Men der er ingen af det navn i din slægt,« **v62** og med tegn spurgte de faderen, hvad han ville have,

at drengen skulle hedde. **v63** Han bad om en tavle og skrev: »Johannes er hans navn.« Og alle undrede sig. **v64** I det samme fik han atter mund og mæle, og han talte og lovpriste Gud. **v65** Alle de omkringboende blev grebet af frygt, og i hele Judæas bjergland talte man om alt dette. **v66** Og alle, der hørte det, tog det til hjerte og sagde: »Hvad skal den dreng mon blive til?« For Herrens hånd var med ham.

Onsdag: Luk 1,67-80 (vers 67: "hans" erstattes med "Johannes Døbers")
Zakarias' lovsang over sønnens fødsel.

84 Gør døren høj, gør porten vid
4 Giv mig, Gud, en salmetunge

v67 Johannes Døbers far, Zakarias, blev fyldt med Helligånden og profeterede:

v68 Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

v69 Han har oprejst os frelsens horn i sin tjener Davids hus,

v70 sådan som han fra gammel tid har forkyndt ved sine hellige profeters mund:

v71 at frelse os fra vore fjender og fra alle dem, som hader os,

v72 at vise barmhjertighed mod vore fædre og huske på sin hellige pagt,

v73 den ed, han tilsvor vor fader Abraham:

v74 at fri os fra vore fjenders hånd og give os at tjene ham uden frygt

v75 i fromhed og retfærdighed

for hans åsyn alle vore dage.

v76 Og du, mit barn, skal kaldes den Højestes profet, for du skal gå foran Herren og bane hans veje

v77 og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse,

v78 takket være vor Guds inderlige barmhjertighed,

hvormed solopgangen fra det høje vil besøge os

v79 for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge, og lede vore fødder ind på fredens vej.

v80 Drengen voksede op og blev stærk i ånden, og han var i ørkenen til den dag, da han skulle træde frem for Israel

Torsdag: Mark 1,2-8 (fra: "Som der står")
"Han skal døbe jer med Helligånden".

107 Glæden hun er født i dag
109 I denne søde juletid

v2 Som der står skrevet hos profeten Esajas: Se, jeg sender min engel foran dig, han skal bane din vej.

v3 Der er en, der råber i ørkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!

v4 – således trådte Johannes Døber frem i ørkenen og prædikede omvendelsesdåb til syndernes forladelse. **v5** Og hele Judæa og alle Jerusalems indbyggere drog ud til ham, og de blev døbt af ham

i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder. **v6** Johannes gik klædt i kamelhår og havde et læderbælte om livet, og han levede af græshopper og vildhonning. **v7** Og han prædikede: »Efter mig kommer han, som er stærkere end jeg, og jeg er ikke værdig til at bøje mig ned og løse hans skorem. **v8** Jeg har døbt jer med vand, men han skal døbe jer med Helligånden.«

Fredag: Mat 11,7 – 11 (vers 7: ”de” erstattes med Johannes Døbers disciple”)

Døberen har banet vejen for Kristus.

106 Af højheden oprunden er

110 Nu vil vi sjunge og være glad

v7 Da Johannes Døbers disciple var gået, begyndte Jesus at tale til folkeskarerne om Johannes: »Hvad gik I ud i ørkenen for at se? Et siv, der svajer for vinden? **v8** Nej, hvad gik I ud for at se? Et menneske i fornemme klæder? Se, de, der bærer fornemme klæder, findes i kongeslottene. **v9** Nej, hvad gik I ud for at se? En profet? Ja, jeg siger jer, også mere end en

profet. **v10** Det er om ham, der står skrevet:

Se, jeg sender min engel foran dig,

han skal bane din vej for dig.

v11 Sandelig siger jeg jer: Blandt kvindefødte er der ikke fremstået nogen større end Johannes Døber. Men den mindste i Himmeriget er større end han.

Ugen mellem jul og nytår:

27. december: Kol 1,12-23

Forløsningen ved Kristus.

125 v. 1-6 Mit hjerte altid vanker

125 v. 7-9

v12 Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer delige til at få del i de helliges arv i lyset. **v13** Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige; **v14** i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse.

v15 Han er den usynlige Guds billede, al skabnings førstefødte.

v16 I ham blev alting skabt i himlene og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, magter og myndigheder. Ved ham og til ham er alting skabt.

v17 Han er forud for alt, og alt består ved ham.

v18 Han er hoved for legemet, kirken.

Han er begyndelsen, den førstefødte af de døde, for at han i alle ting skulle være den første. **v19** For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig **v20** og ved ham at forsones alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.

v21 Også jer, som før var fremmede og fjendske af sind med jeres onde gerninger, **v22** har Gud nu forsonet med sig ved Kristi legemlige død, for at føre jer frem som hellige og lydefrie og uangribelige for sit ansigt, **v23** hvis I da forbliver grundfæstede og faste i troen uden at lade jer røkke fra håbet i det evangelium, I har hørt, det som er blevet prædikeret for al skabningen under himlen, og som jeg, Paulus, er blevet tjener for.

28. december: Kol. 2,6-15

Livet i Kristus.

129 Julebudet til dem, der bygge

117 En rose så jeg skyde

v6 Når I nu har taget imod Kristus Jesus, Herren, så lev i ham, **v7** rodfæstede i ham, opbyggede i ham, grundfæstede i troen, som I har lært det, overstrømmende i jeres tak. **v8** Se til, at ingen fanger jer med filosofi og tomt bedrag, der bygger på menneskers overlevering, på verdens magter og ikke på Kristus. **v9** For i ham bor hele guddomsfylden i kød og blod, **v10** og i ham, som er hoved for al magt og myndighed, er I blevet fyldt med den. **v11** I ham blev I også omskåret, ikke med hånden, men ved at aflægge det syndige legeme, ved omskærelse til Kristus, **v12** da I blev

begravet sammen med ham i dåben, og i den blev I også oprejst sammen med ham ved troen på Guds kraft, der oprejste ham fra de døde. **v13** Også jer, der var døde i jeres overtrædelser, uomskårne på kroppen, gjorde Gud levende sammen med ham, da han tilgav os vore overtrædelser. **v14** Han slettede vort gældsbevis med alle dets bestemmelser imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset; **v15** han afvæbnede magterne og myndighederne, stillede dem offentligt til skue og førte dem i sit triumftog i Kristus.

29. december: Kol. 3,1-11
Kristus er alt i alle.

v1 Når I nu er oprejst med Kristus, så søg det, som er i himlen, dér hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd. **v2** Tænk på det, som er i himlen, og ikke på det jordiske. **v3** I er jo døde, og jeres liv er skjult med Kristus i Gud. **v4** Når Kristus, jeres liv, bliver åbenbaret, da skal også I blive åbenbaret sammen med ham i herlighed. **v5** Så lad da det jordiske i jer dø: utugt, urenhed, lidenskaber og onde lyster, og griskhed, for det er afgudsdyrkelse. **v6** Det nedkalder Guds vrede over ulydighedens

30. december: Kol. 3,12-17
Kærligheden er fuldkommenhedens bånd.

v12 Ifør jer da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed. **v13** Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre. **v14** Men over alt dette skal I iføre jer kærligheden, som er fuldkommenhedens bånd. **v15** Kristi fred skal råde i jeres hjerter; til

2. januar: Gal. 2,16 – 20
Frelsen ved tro og ikke ved lovgerninger

v16 Men fordi vi ved, at et menneske ikke gøres retfærdigt af lovgerninger, men kun ved tro på Jesus Kristus, har også vi sat vores lid til Kristus Jesus for at gøres retfærdige af tro på Kristus og ikke af lovgerninger. For af lovgerninger vil intet menneske blive retfærdigt. **v17** Men når vi, ved at søge at blive retfærdige i Kristus, selv er kommet til at stå som syndere, går Kristus så ikke syndens

3. januar: Gal. 3,5 – 14 (*Den Nye Aftale*)
De som har troen, er Abrahams sønner.

v5 Når Gud fyldte jer med Helligånden og gjorde mirakler hos jer, var det så, fordi I overholdt Loven, eller fordi I troede på det, jeg fortalte jer? **v6** Tænk på Abraham. Han troede på Gud, og derfor tog Gud imod ham **v7** I må altså forstå, at det er dem, der tror, som er Abrahams efterkommere. **v8** Det fremgår af Skrifterne, at Gud for længe siden har lovet at tage imod alle, der tror, også selvom de ikke er jøder. Han sagde nemlig til Abraham: ”Jeg vil velsigne alle verdens folk gennem dig”. **v9** Det betyder, at Gud

122 Den yndigste rose er funden
608 Stod med Krist vi op af døde

børn. **v7** Den slags hengav også I jer til, dengang I levede sådan. **v8** Men nu skal også I aflægge det alt sammen: vrede, hidsighed, ondskab, spot og skamløs snak i jeres mund. **v9** Lyv ikke for hinanden, for I har aflagt det gamle menneske med dets gerninger **v10** og iført jer det nye, som fornyes i sin skabers billede til at have erkendelse. **v11** Her kommer det ikke an på at være græker og jøde, omskåret og uomskåret, barbar, skyte, træl, fri, men Kristus er alt og i alle.

696 Kærlighed er lysets kilde
8 Om alle mine lemmer

den blev I jo kaldet som lemmer på ét legeme. Og vær taknemlige. **v16** Lad Kristi ord bo i rigt mål hos jer. Undervis og forman med al visdom hinanden med salmer, hymner og åndelige sange, syng med tak i jeres hjerte til Gud. **v17** Hvad I end gør i ord eller gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og sig Gud Fader tak ved ham!

666 Den grund, hvorpå jeg bygger
679 Et trofast hjerte, Herre min

ærinde? Aldeles ikke! **v18** For hvis jeg igen bygger det op, som jeg har brudt ned, så viser jeg mig som en overtræder. **v19** For jeg er ved loven død for loven for at leve for Gud. Jeg er korsfæstet med Kristus. **v20** Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.

577 Vor tro er den forvisning på
518 På Guds nåde

velsigner alle dem, der tror på ham, på samme måde som Abraham gjorde. **v10** Alle de, der prøver at overholde Loven, lever til gengæld under en forbandelse. Skrifterne siger jo: ”Den, der ikke holder fast ved alt det, der står i Loven, og gør hver eneste lille ting, han er forbandet” **v11** Meningen er ikke, at Gud accepterer nogen, fordi de overholder Loven. Det er klart, for der står i Skrifterne: ”Den, der er accepteret af Gud, har sit livsgrundlag i troen”. **v12** Om Loven står der derimod: ”Den, der lever efter Loven, har sit

livsgrundlag i det, der står i Loven”. Loven kan altså ikke have noget med troen at gøre. **v13** Da Kristus døde på korset, købte han os fri fra Lovens forbandelse ved selv at tage forbandelsen på sig. Der står jo i Skrifterne: ” Forbandet er enhver, der

bliver hængt op på et træ” **v14** Det er takket være Kristus, at den velsignelse, Gud havde lovet Abraham, nu når ud til alle dem, der ikke er jøder. Ved hjælp af troen på Kristus kan vi alle sammen få Helligånden.

4. januar: Gal. 3, 23-27 + 4,3 b -7
Løskøbt til barnekår

674 Sov sødt, barnlille
680 Jesus, kom dog nær til mig

v23 Før troen kom, blev vi bevogtet under loven og spærret inde, indtil troen skulle åbenbares, **v24** så at loven var vores opdrager, indtil Kristus kom, for at vi kunne blive gjort retfærdige af tro. **v25** Men efter at troen er kommet, er vi ikke længere under en opdrager. **v26** For I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus. **v27** Alle I, der er døbt til Kristus, har jo ikklædt jer Kristus.

v3 Da vi var umyndige, trælledes vi under verdens magter. **v4** Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, **v5** for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. **v6** Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! **v7** Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving.

5. januar: Gal. 5,13 – 18. 22 – 26
Den kristnes frihed til at vandre i Ånden.

691 Loven er et helligt bud
683 Den nåde, som vor Gud har gjort

(Af hensyn til sammenhængen mellem de to dele i læsningen, er ordet ”men” erstattet af ”for” i vers 22.

v13 Brødre, I blev kaldet til frihed. Brug blot ikke friheden som et påskud for kødet, men tjen hinanden i kærlighed. **v14** For hele loven er opfyldt i det ene ord: »Du skal elske din næste som dig selv.« **v15** Men hvis I bider og slider i hinanden, så pas på, at I ikke æder hinanden helt! **v16** Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden og ikke følge kødets lyst. **v17** For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod. De to ligger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre,

hvad I vil. **v18** Men drives I af Ånden, er I ikke under loven. **v22** For Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, **v23** mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod! **v24** De, som hører Kristus Jesus til, har korsfæstet kødet sammen med lidenskaberne og begæringerne. **v25** Lever vi i Ånden, skal vi også vandre i Ånden. **v26** Lad os ikke bilde os noget ind, lad os ikke tirre og misunde hinanden.

6. januar: Matt 2,1- 12
Helligtrekongers Dag De tre vise mænd.

136 Dejlig er den himmel blå
138 De hellig tre konger så hjertensglad

v1 Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem **v2** og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« **v3** Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. **v4** Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. **v5** De svarede ham: »I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten: **v6** Du, Betlehem i Judas land,

du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster.
Fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk, Israel.«

v7 Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig. **v8** Og han sendte dem til Betlehem og sagde: »Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det.« **v9** Da de havde hørt på kongen, tog de af

sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. **v10** Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. **v11** Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det,

og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. **v12** Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej.

7. januar: Es 60, 1-6
Rejs dig, bliv lys

v1 Rejs dig, bliv lys, for dit lys er kommet, Herrens herlighed er brudt frem over dig.

v2 For se, mørket dækker jorden, mulmet dækker folkene; men over dig bryder Herren frem, hans herlighed viser sig over dig.

v3 Folkeslag skal komme til dit lys og konger til din stråleglans.

v4 Løft blikket, og se dig omkring: De samles alle og kommer til dig, dine sønner kommer fra det fjerne,

137 Det runde himlens stjermetelt
362 Gør dig nu rede, kristenhed

dine døtre bæres ved hoften.

v5 Da stråler du af glæde, når du ser det, dit hjerte banker og svulmer, når havets skatte bringes til dig og folkenes rigdom kommer til dig.

v6 Kameler i mængde flokkes hos dig, dromedarer fra Midjan og Efa, fra Saba kommer de alle sammen, de bærer guld og røgelse; de forkynder Herrens pris.

8. januar: Gal. 6,2-8
De kristne skal dele livet med hinanden

v2 Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov. **v3** For mener nogen, at han er noget, skønt han ikke er noget, er det selvbedrag. **v4** Enhver skal vurdere sin handling og vil så kun have grund til stolthed i forhold til sig selv og ikke i forhold til andre; **v5** for enhver skal bære sin egen byrde.

382 Kom, brødre, lad os ile
368 Vintræ og grene og frugt hører sammen

v6 Den, der undervises i ordet, skal dele alt godt med den, der underviser. **v7** Far ikke vild! Gud lader sig ikke spotte. Hvad et menneske sår, skal det også høste: **v8** Den, der sår i kødet, skal høste fordærv af sit kød, og den, der sår i Ånden, skal høste evigt liv af Ånden.

9. januar: 2. Pet. 1,13- 19 (vers 13: minus ”Men”)
Forkyndelsen om Jesu majestæt er nu videregivet.

v13 Jeg mener at gøre rigtigt i at vække jer med mine formaninger, så længe jeg har til huse i dette telt. **v14** Jeg ved, at jeg snart skal forlade det, som vor Herre Jesus Kristus har tilkendegivet mig; **v15** men jeg vil gøre mit yderste for, at I også efter min bortgang stadig kan genkalde jer, hvad jeg har sagt. **v16** For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. **v17** For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst

1 Guds menighed, syng for vor skaber i løn
355 Gud har fra evighed givet sin Søn os

til ham fra den ophøjede herlighed: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.« **v18** Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg. **v19** Så meget mere fast står profeternes tale for os, og den gør I ret i at være opmærksomme på som på en lampe, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen bryder frem, og morgenstjernen stiger op i jeres hjerter.

10. januar: 1. Pet. 3,8 – 18 (vers 8: minus ”Og til slut”)
Om at være rede til lidelse.

v8 Lev alle i enighed, og vis medfølelse, broderkærlighed, barmhjertighed og ydmyghed. **v9** Gengæld ikke ondt med ondt eller

684 O Jesus, du al nådens væld
577 Vor tro er den forvisning på

skældsord med skældsord, men tværtimod med velsignelse, for I er kaldet til at arve velsignelse. **v10** Den, som vil elske livet

og se lykkelige dage,
han skal vogte sin tunge for ondskab
og sine læber for at tale svig;
v11 han skal holde sig fra det onde og gøre det gode, søge freden og stræbe efter den.
v12 For Herrens øjne hviler på de retfærdige,
hans ører hører deres råk om hjælp.
Herrens ansigt er vendt mod dem, der øver ondt.
v13 Hvem kan skade jer, når I er ivrige efter at gøre det gode? **v14** Men skulle I også komme til at lide for retfærdigheden, er I salige. Frygt ikke, hvad de frygter, nær ingen rædsel; **v15** men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være

11. januar: 2. Pet. 3,1 – 4. 8-9
Herrens dag kommer.

v1 Mine kære, det er nu det andet brev, jeg skriver til jer, og i dem begge prøver jeg at vække jeres retfærdige sind ved at minde jer om, **v2** at I skal huske de ord, som tidligere er talt af de hellige profeter, og vor Herre og frelsers bud, som I har fået gennem jeres apostle. **v3** For først og fremmest skal I vide, at der i de sidste dage vil komme spottere, som følger deres egne lyster, **v4** og som hånligt siger: »Hvad bliver der

Ugen efter 1. søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Matt 4,1- 17
Jesu fristelse i ørkenen.

v1 Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen. **v2** Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult. **v3** Og fristeren kom og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød.« **v4** Men han svarede: »Der står skrevet: »Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.« **v5** Da tog Djævelen ham med til den hellige by, stillede ham på templets tinde **v6** og sagde til ham: »Hvis du er Guds søn, så styrtdig ned. For der står skrevet:

Han vil give sine engle befaling,
og de skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.«

v7 Jesus sagde til ham: »Der står også skrevet: »Du må ikke udæske Herren din Gud.« **v8** Igen tog Djævelen ham med sig, denne gang til et meget højt bjerg, og viste ham alle verdens riger og deres herlighed **v9** og sagde til ham: »Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede

rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har, **v16** men I skal gøre det med sagtnodighed og gudsfrygt og med en god samvittighed, for at de, der hånner jeres gode livsførelse i Kristus, må blive gjort til skamme, når de bagtaler jer. **v17** For det er bedre, om det er Guds vilje, at lide, når man gør det gode, end når man gør det onde. **v18** For også Kristus led én gang for menneskers synder, som retfærdig led han for uretfærdiges skyld for at føre jer til Gud. Han blev dræbt i kødet, gjort levende i Ånden,

557 Her vil ties, her vil bies
555 Jeg ved et evigt Himmerig

af løftet om hans komme? Siden vore fædre døde, er alting jo blevet ved at være, som det var fra skabelsens begyndelse.«

v8 Dette ene må I ikke glemme, mine kære, at for Herren er én dag som tusind år, og tusind år som én dag. **v9** Herren er ikke sen til at opfylde sit løfte, sådan som nogle mener, men han har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse.

336 Vor Gud han er så fast en borg
498 Gud, efter dig jeg længes

mig.« **v10** Da svarede Jesus ham: »Vig bort, Satan! For der står skrevet: »Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.« **v11** Da forlod Djævelen ham, og se, der kom engle og sørgede for ham.

v12 Da Jesus hørte, at Johannes var blevet sat i fængsel, drog han bort til Galilæa. **v13** Men han forlod Nazaret og kom og bosatte sig i Kapernaum ved søen, i Zebulons og Naftalis land, **v14** for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger:

v15 Zebulons land og Naftalis land,
Vejen langs Havet, Landet på den anden side af Jordan og Folkeslagenes Galilæa,

v16 det folk, der sad i mørket,
har set et stort lys,
og de, der sad i dødens land og skygge,
for dem brød lyset frem.

v17 Fra da af begyndte Jesus at prædike: »Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!«

Tirsdag: Matt 4,18- 25

Discipelkaldelse og helbredelser.

v18 Da Jesus gik langs Galilæas Sø, så han to brødre, Simon kaldet Peter og hans bror Andreas, i færd med at kaste net i søen; for de var fiskere. **v19** Han sagde til dem: »Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.«

v20 De lod straks garnene være og fulgte ham. **v21** Da han gik videre, så han to andre brødre, Jakob, Zebedæus' søn, og hans bror Johannes, i båden sammen med deres far Zebedæus i færd med at ordne deres garn. Han kaldte på dem, **v22** og de forlod straks båden og deres far og fulgte ham.

Onsdag: Luk. 18,9- 14

Den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes.

v9 Til nogle, som stolede på, at de selv var retfærdige, og som foragtede alle andre, fortalte Jesus denne lignelse: **v10** »To mænd gik op til templet for at bede. Den ene var en farisæer, den anden en tolder. **v11** Farisæeren stillede sig op og bad således for sig selv: Gud, jeg takker dig, fordi jeg ikke er som andre mennesker, røvere, uretfærdige, ægteskabsbrydere, eller som tolderen

Torsdag: Luk. 19,1- 10

Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte.

v1 Og Jesus kom ind i Jeriko og gik gennem byen. **v2** Der var der en mand, som hed Zakæus, han var overtolder, og han var rig. **v3** Han ville gerne se, hvem Jesus var, men kunne ikke for skaren, da han var lille af vækst. **v4** Så løb han i forvejen og klatrede op i et morbærfigentræ for at få ham at se, for han måtte komme den vej forbi. **v5** Da Jesus kom til stedet, så han op og sagde: »Zakæus, skynd dig at komme ned! I dag skal jeg være gæst i dit hus.« **v6** Så skyndte han sig ned og tog glad imod ham. **v7** Men alle, som

Fredag: Luk. 22,24-27 (v. 24 ”de” erstattes med ”Jesu disciple”)
Størst er den, der tjener.

v24 Jesu disciple kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. **v25** Da sagde han til dem: »Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. **v26** Sådan skal I ikke være; men

610 Bliv hos mig, kære Herre Krist

612 Den store mester kommer

v23 Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelse blandt folket. **v24** Og rygtet om ham nåede ud i hele Syrien, og de kom til ham med alle, der led af forskellige sygdomme og var plaget af lidelser, og med besatte, månesyge og lamme, og han helbredte dem. **v25** Og store folkeskarer fulgte ham fra Galilæa og Dekapolis, Jerusalem og Judæa og fra den anden side af Jordan.

523 Min nåde er dig nok

769 Sig månen langsomt hæver

dér. **v12** Jeg faster to gange om ugen, og jeg giver tiende af hele min indtægt. **v13** Men tolderen stod afsides og ville ikke engang løfte sit blik mod himlen, men slog sig for brystet og sagde: Gud, vær mig synder nådig! **v14** Jeg siger jer: Det var ham, der gik hjem som retfærdig, ikke den anden. For enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes.«

493 Gud Herren så til jorden ned

781 Nu skrider dagen under

så det, gav ondt af sig og sagde: »Han er gået ind som gæst hos en syndig mand.« **v8** Men Zakæus stod frem og sagde til Herren: »Se, Herre, halvdelen af, hvad jeg ejer, giver jeg til de fattige, og hvis jeg har presset penge af nogen, giver jeg det firedobbelt tilbage.« **v9** Da sagde Jesus om ham: »I dag er der kommet frelse til dette hus, fordi også han er en Abrahams søn. **v10** For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte.«

679 Et trofast hjerte, Herre min

683 Den nåde, som vor Gud har gjort

den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. **v27** For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener.

Ugen efter 2. søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Matt 7,1-5. 12 (indledning: "Jesus sagde:")
Den gyldne regel.

v1 Jesus sagde: døm ikke, for at I ikke selv skal dømmes. **v2** For den dom, I dømmes med, skal I selv dømmes med, og det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med. **v3** Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men lægger ikke mærke til bjælken i dit eget øje? **v4** Eller hvordan kan du sige til din broder: Lad mig tage splinten ud af dit

Tirsdag: Matt 7,21-29 (indledning: "Jesus sagde:")
Huset på klippegrund.

v21 Jesus sagde: ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. **v22** Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? **v23** Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud. **v24** Derfor: Enhver, som hører disse ord og handler efter dem, skal ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippen. **v25** Og skybruddet

Onsdag: Matt 8,14- 22
Helbredelse og efterfølgelsens vilkår.

v14 Og Jesus kom ind i Peters hus og så, at hans svigermor lå med feber. **v15** Han tog hendes hånd, og feberen forlod hende, og hun stod op og sørgede for ham.

v16 Da det blev aften, bragte de mange besatte hen til ham, og han drev ånderne ud ved sit ord og helbredte alle de syge, **v17** for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger:
Han tog vore lidelser,
han bar vore sygdomme.

501 Herre, jeg har handlet ilde
612 Den store mester kommer

øje! og så er der en bjælke i dit eget øje? **v5** Hykler, tag først bjælken ud af dit eget øje; så kan du se klart nok til at tage splinten ud af din broders øje.

v12 Derfor: Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne.

672 Jeg ved, på hvem jeg bygger
701 Huset, som Gud har bygt

kom, og floderne steg, og stormene suste og ramte det hus. Men det faldt ikke, for dets grund var lagt på klippen. **v26** Men enhver, som hører disse ord og ikke handler efter dem, skal ligne en tåbe, der har bygget sit hus på sand. **v27** Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og slog imod det hus. Og det faldt, og dets fald var stort. **v28** Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære; **v29** for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres skriftkloge.

163 Fuglen har rede, og ræven har grav
758 Nu velan, vær frisk til mode

v18 Da Jesus så, at der var en folkeskare omkring ham, befalede han, at de skulle tage over til den anden bred. **v19** Og en skriftklog kom til ham og sagde: »Mester, jeg vil følge dig, hvor du end går hen.« **v20** Men Jesus sagde til ham: »Ræve har huler, og himlens fugle har reder, men Menneskesønnen har ikke et sted at hvile sit hoved.« **v21** En anden af hans disciple sagde: »Herre, giv mig lov til først at gå hen og begrave min far.« **v22** Men Jesus sagde til ham: »Følg mig, og lad de døde begrave deres døde.«

Torsdag: Matt 9,1- 8
Helbredelsen af den lamme.

v1 Og Jesus gik om bord i en båd og satte over til sin egen by. **v2** Og se, der kom nogle til ham med en lam, der lå på en seng. Da Jesus så deres tro, sagde han til den lamme: »Vær frimodig, søn, dine synder tilgives dig.« **v3** Men nogle af de skriftkloge sagde ved sig selv: »Han spotter Gud.« **v4** Jesus så, hvad de tænkte, og sagde: »Hvorfor tænker I ondt i jeres hjerte? **v5** Hvad er

Fredag: Luk. 4,14- 22a
Jesus i Nazareths synagoge.

v14 Og Jesus vendte i Åndens kraft tilbage til Galilæa, og rygtet om ham spredtes over hele egnen. **v15** Han underviste i deres synagoger og blev berømmet af alle. **v16** Han kom også til Nazaret, hvor han var vokset op. På sabbatten gik han efter sædvane ind i synagogen, og han rejste sig for at læse op. **v17** Man rakte ham profeten Esajas' bog, og han åbnede den og fandt det sted, hvor der står skrevet:

v18 Herrens ånd er over mig,
fordi han har salvet mig.
Han har sendt mig

Ugen efter 3. søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Matt 5,1- 12
Saligprisningerne.

v1 Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. **v2** Og han tog til orde og lærte dem:

v3 »Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.

v4 Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.

v5 Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.

v6 Salige er de, som hungrer og tørster
efter retfærdigheden,
for de skal mættes.

v7 Salige er de barmhjertige,

488 Guds søn kom ned fra Himmerig
599 Lov og tak og evig ære

det letteste, at sige: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig og gå? **v6** Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed på jorden til at tilgive synder« – da siger han til den lamme: »Rejs dig, tag din seng og gå hjem!« **v7** Og han rejste sig og gik hjem. **v8** Da folkeskarerne så det, blev de grebet af frygt og priste Gud, der havde givet mennesker en sådan myndighed.

320 Midt iblandt os er Guds rige
787 Du, som har tændt millioner af stjerner

for at bringe godt budskab til fattige,
for at udråbe frigivelse for fanger
og syn til blinde,
for at sætte undertrykte i frihed,
v19 for at udråbe et nådeår fra Herren.

v20 Så lukkede han bogen, gav den til tjeneren og satte sig, og alle i synagogen rettede spændt øjnene mod ham. **v21** Da begyndte han at tale til dem og sagde: »I dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse.« **v22** Alle gav de ham deres bifald og undrede sig over de nådefulde ord, som udgik af hans mund.

518 På Guds nåde
785 Tunge, mørke natteskyer

for de skal møde barmhjertighed.

v8 Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.

v9 Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.

v10 Salige er de, som forfølges på
grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.

v11 Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. **v12** Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.

Tirsdag: Matt 5,13-16 (Indledning "Jesus sagde:")
Disciplene som jordens salt og verdens lys

v13 Jesus sagde: I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. **v14** I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. **v15** Man

Onsdag: Matt 5,38- 48 (Indledning "Jesus sagde:")
Fjendekærlighed.

v38 Jesus sagde: I har hørt, at der er sagt: »Øje for øje og tand for tand.« **v39** Men jeg siger jer, at I ikke må sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt. Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til. **v40** Og vil nogen ved rettens hjælp tage din kjortel, så lad ham også få kappen. **v41** Og vil nogen tvinge dig til at følge ham én mil, så gå to mil med ham. **v42** Giv den, der beder dig; og vend ikke ryggen til den, der vil låne af dig.

v43 I har hørt, at der er sagt: »Du skal elske din næste og hade din fjende.« **v44** Men jeg siger jer:

Torsdag: Matt 6,5-8 (vers 5: minus "og" Indledning "Jesus sagde:")
Om bøn.

v5 Jesus sagde: Og når I beder, må I ikke være som hyklerne, der ynder at stå og bede i synagoger og på gadehjørner for at vise sig for mennesker. Sandelig siger jeg jer: De har fået deres løn. **v6** Men når du vil bede, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din fader, som er

Fredag: Matt 6,25b-33 (fra: "Vær ikke...") (Indledes: "Jesus sagde:") 41 Lille Guds barn, hvad skader dig
Om at lægge bekymringer i Guds hånd.

Jesus sagde: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? **v26** Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? **v27** Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? **v28** Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. **v29** Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al

596 Kender du den livsens kilde
634 Du ved det nok, mit hjerte

tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. **v16** Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

688 Skal kærlighed sin prøve stå
56 Jesus er navnet mageløst

Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, **v45** for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. **v46** Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. **v47** Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. **v48** Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!

588 Herre, gør mit liv til bøn
587 Guds egen kære søn

i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig.

v7 Når I beder, så lad ikke munden løbe, som hedningerne gør, fordi de tror, at de bønføres for deres mange ord. **v8** Dem må I ikke ligne. Jeres fader ved, hvad I trænger til, endnu før I beder ham om det.

sin pragt var klædt som en af dem. **v30** Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? **v31** I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? **v32** Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. **v33** Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.

Ugen efter 4. søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Matt 12,1- 8

Menneskesønnen er herre over sabbatten.

v1 På den tid kom Jesus på en sabbat forbi nogle kornmarker. Hans disciple blev sultne og begyndte at plukke aks og spise. **v2** Da farisæerne så det, sagde de til ham: »Se, dine disciple gør noget, som det ikke er tilladt at gøre på en sabbat.« **v3** Men han sagde til dem: »Har I ikke læst, hvad David gjorde, da han og hans mænd blev sultne, **v4** hvordan han gik ind i Guds hus og de spiste af skuebrødene, som det hverken var ham

Tirsdag: Matt 12, 9- 21

Guds udvalgte tjener helbreder.

v9 Jesus gik videre derfra og kom ind i deres synagoge. **v10** Og se, der var en mand med en vissen hånd. Og for at de kunne anklage Jesus, spurgte de: »Er det tilladt at helbrede på en sabbat?« **v11** Men han sagde til dem: »Hvem af jer, der har et får, ville ikke gribe fat i det og trække det op, hvis det faldt i grøften på en sabbat? **v12** Et menneske er dog meget mere værd end et får. Derfor er det tilladt at gøre noget godt på en sabbat.« **v13** Da sagde han til manden: »Ræk din hånd frem!« Han rakte den frem, og den blev rask igen som den anden. **v14** Men farisæerne gik ud og traf beslutning om at få ham slået ihjel.

Onsdag: Matt 13,1-9; 19-23

Sædemanden.

v1 Samme dag gik Jesus ud af huset og satte sig ved søen. **v2** Og store skarer flokkedes om ham, så han måtte gå om bord og sætte sig i en båd, mens hele skaren stod på bredden. **v3** Og han talte meget til dem i lignelser og sagde: »Se, en sædemand gik ud for at så. **v4** Og da han såede, faldt noget på vejen, og fuglene kom og åd det op. **v5** Noget faldt på klippegrund, hvor der ikke var ret meget jord, og det kom straks op, fordi der kun var et tyndt lag jord; **v6** men da solen kom højt på himlen, blev det svedet, og det visnede, fordi det ikke havde rod. **v7** Noget faldt mellem tidsler, og tidslerne voksede op og kvalte det. **v8** Men noget faldt i god jord og gav udbytte, noget hundrede, noget tres og noget tredive fold. **v9** Den, der har ører, skal høre!«

662 Hvad kan os komme til for nød

52 Du, Herre Krist

eller hans mænd, men kun præsterne tilladt at spise? **v5** Eller har I ikke læst i loven, at præsterne på selve sabbatten krænker sabbatten i templet og det uden at pådrage sig skyld? **v6** Men jeg siger jer: Her er noget større end templet! **v7** Havde I fattet, hvad det betyder: »Barmhjertighed ønsker jeg, ikke slagtoffer,« havde I ikke fordømt de uskyldige. **v8** For Menneskesønnen er herre over sabbatten.«

435 Aleneste Gud i Himmerig

164 Øjne, I var lykkelige

v15 Da Jesus fik det at vide, drog han bort derfra, men store folkeskarer fulgte ham, og han helbredte dem alle. **v16** Men han pålagde dem strengt, at de ikke måtte røbe ham, **v17** for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger:

v18 Se min tjener, ham har jeg udvalgt, min elskede, i ham har jeg fundet velbehag.

Jeg lader min ånd komme over ham, og han skal forkynde ret for folkene.

v19 Han skændes ikke, han råber ikke, man hører ikke hans røst i gaderne.

v20 Det knækkede rør sønderbryder han ikke, den osende væge slukker han ikke, til han har ført retten til sejr;

v21 folkene håber på hans navn.

153 En sædemand gik ud at så

392 Himlene, Herre, fortælle din ære

v19 Når et menneske hører ordet om Riget og ikke fatter det, kommer den Onde og røver det, der er sået i hans hjerte; det er det, som blev sået på vejen. **v20** Det, som blev sået på klippegrund, det er ham, der straks tager imod ordet med glæde, når han hører det; **v21** men han har ikke rod i sig, han holder kun ud en tid, og når der kommer trængsler eller forfølgelse på grund af ordet, falder han straks fra. **v22** Det, som blev sået mellem tidsler, det er ham, der hører ordet, men denne verdens bekymring og rigdommens blændværk kvæler ordet, så det ikke bærer frugt. **v23** Men det, som blev sået i den gode jord, det er ham, der hører ordet og fatter det og så bærer frugt og giver hundrede eller tres eller tredive fold.«

Torsdag: Matt 13,31-35; (vers 31: "han" erstattes med "Jesus")
Himmerigslignelser.

156 Guds rige lignes ved et frø
555 Jeg ved et evigt Himmerig

v31 Jesus fortalte dem en anden lignelse:
»Himmeriget ligner et sennepsfrø, som en mand
tog og såede i sin mark. **v32** Det er mindre end
alle andre frø, men når det vokser op, er det større
end alle andre planter og bliver et helt træ, så
himlens fugle kommer og bygger rede i dets
grene.«

v33 Han fortalte dem en anden lignelse:
»Himmeriget ligner en surdej, som en kvinde tog

og kom i tre mål hvedemel, til det hele var
gennemsyret.«

v34 Alt dette sagde Jesus i lignelser til skarerne,
og han talte intet til dem undtagen i
lignelser, **v35** for at det skulle opfyldes, som er
talt ved profeten, der siger:
Jeg vil åbne min mund med lignelser,
jeg vil fremføre det, der har været skjult, siden
verden blev grundlagt.

Fredag: Matt 18,21- 35 (vers 21: "han" erstattes med "Jesus")
Den gældbundne tjener.

318 Stiftet Guds Søn har på jorden
695 Nåden hun er af kongeblood

v21 Da kom Peter til Jesus og spurgte: »Herre,
hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når
han forsynder sig imod mig? Op til syv
gange?« **v22** Jesus svarede ham: »Jeg siger dig,
ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds
gange.
v23 Derfor: Himmeriget ligner en konge, der ville
gøre regnskab med sine tjenere. **v24** Da han
begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti
tusind talenter, ført frem for ham. **v25** Da han ikke
havde noget at betale med, befalede hans herre, at
han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede,
skulle sælges og gælden betales. **v26** Men tjeneren
kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed
med mig, så skal jeg betale dig det alt
sammen. **v27** Så fik den tjeners herre medynk med
ham og lod ham gå og eftergav ham
gælden. **v28** Men da den tjener gik ud, traf han en
af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede

denarer. Og han greb ham i struben og sagde:
Betalt, hvad du skylder! **v29** Hans medtjener
kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed
med mig, så skal jeg betale dig. **v30** Det ville han
ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel,
indtil han fik betalt, hvad han skyldte. **v31** Da
hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de
meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres
herre alt, hvad der var sket. **v32** Da kaldte hans
herre ham for sig og sagde: Du onde tjener, al den
gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om
det. **v33** Burde du så ikke også forbarme dig over
din medtjener, ligesom jeg forbarmede mig over
dig? **v34** Og hans herre blev vred og overlod ham
til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han
skyldte. **v35** Sådan vil også min himmelske fader
gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet
tilgiver sin broder.«

Ugen efter 5. søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Sl 63,2 – 9
Under Guds vingers skygge.

v2 Gud, du er min Gud, jeg søger dig,
min sjæl tørster efter dig,
min krop længes efter dig
i det tørre, udpinte, vandløse land.
v3 Ja, jeg vil skue dig i helligdommen
og se din magt og herlighed,
v4 for din troskab er bedre end livet.
Mine læber skal lovsynge dig,
v5 ja, jeg vil prise dig hele mit liv,

Tirsdag: Sl 65,2 - 14
Lykkelig den Gud udvælger.

v2 Dig skal vi lovprise,
Gud på Zion,
vi indfrier vore løfter til dig,
v3 du som hører vor bøn.
Til dig kommer alle mennesker
v4 for deres synders skyld;
vore overtrædelser er for tunge for os,
men du tilgiver dem.
v5 Lykkelig den, du udvælger og bringer nær,
han bor i dine forgårde.
Vi mættes med gode gaver i dit hus,
med helligheden i dit tempel.
v6 I retfærdighed svarer du os med
frygtindgydende
gerninger,
vor frelses Gud,
du som er tilflugt helt til jordens ender
og til det fjerne hav,
v7 du som grundfæstede bjergene i din kraft,
væbnet med styrke,
v8 du som dæmpede havenes brusen,

Onsdag: Sl 69,2 - 19
Råbet fra det dybe.

v2 Frels mig, Gud,
for vandet når mig til halsen,
v3 jeg er sunket i bundløst dynd
og kan ikke få fodfæste.
Jeg er kommet ud på det dybe vand,
strømmen skyller sammen over mig.
v4 Jeg er udmattet af at råbe,
min strube er blevet hæs,

498 Gud, efter dig jeg længes
50 Under dine vingers skygge

i dit navn vil jeg løfte mine hænder.
v6 Min sjæl mættes som af fede retter,
og min mund lovpriser dig med jublende læber,
v7 når jeg på mit leje husker dig
og tænker på dig i nattetimerne.
v8 For du er blevet min hjælp,
og jeg jubler i dine vingers skygge.
v9 Min sjæl hænger ved dig,
og din højre hånd holder mig fast.

31 Til himlene rækker din miskundhed
344 Højhedens Gud, som kom herved

bølgernes brusen
og folkenes larm.
v9 De, der bor ved jordens ender,
frygtede for dine tegn,
øst og vest fik du til at juble.
v10 Du tager dig af landet og giver det regn,
du gør dets rigdom stor;
Guds bæk er fuld af vand,
du sørger for kornet, ja, det sørger du for.
v11 Du væder plovfurterne og jævner pløjejorden,
du blødgør jorden med regnskyl og velsigner dens
spirer.
v12 Du kroner året med dine gode gaver,
dine hjulspor driver af fedme,
v13 selv øde græsgange drypper,
og højene ifører sig jubel.
v14 Engene klæder sig i lam,
dalene hyller sig i korn;
de jubler og synger.

496 Af dybsens nød, o Gud, til dig
505 Til dig alene, Herre Krist

mine øjne har stirret sig trætte
af at vente på min Gud.
v5 De, der hader mig uden grund,
er flere end hårene på mit hoved;
mange vil gøre det af med mig,
med urette er de mine fjender.
Det, jeg ikke har røvet,
skal jeg alligevel levere tilbage.

v6 Du kender min dårskab, Gud,
 min skyld er ikke skjult for dig.
v7 Lad ikke dem, der håber på dig,
 blive gjort til skamme ved mig,
 Herre, Hærskarers Herre!
 Lad ikke dem, der søger dig,
 blive til spot ved mig,
 Israels Gud!
v8 På grund af dig må jeg bære skændsel,
 skamrødme dækker mit ansigt.
v9 Jeg er blevet en fremmed for mine brødre,
 en udlænding for min mors sønner.
v10 Nidkærlighed for dit hus fortærer mig,
 og mig har spotten ramt fra dem, der spotter dig.
v11 Jeg græd og holdt faste,
 men det hånede de mig for.
v12 Jeg klædte mig i sæk,
 og de sang spottesange om mig.

Torsdag: Sl 86,1 - 17
 Tillid til Guds nåde.

Vend dit øre mod mig, Herre, og svar mig,
 for jeg er hjælpeløs og fattig.
v2 Bevar mit liv, for jeg er trofast,
 frels din tjener, du min Gud,
 jeg stoler på dig.
v3 Vær mig nådig, Herre,
 for jeg råber til dig dagen lang.
v4 Glæd din tjener,
 jeg længes efter dig, Herre,
v5 for du, Herre, er god og tilgiver gerne,
 rig på troskab mod alle, der råber til dig.
v6 Hør min bøn, Herre,
 lyt til min tryglen!
v7 På nødens dag råber jeg til dig,
 for du vil svare mig.
v8 Ingen blandt guderne er som du, Herre,
 ingen gerninger er som dine.
v9 Alle folkeslag, du har skabt,
 skal komme og tilbede dig, Herre,
 og ære dit navn.
v10 For du er stor, du gør undere,

v13 De, der sidder i porten, snakker om mig,
 svirebrødrene synger nidviser om mig.
v14 Men jeg beder til dig
 i nådens tid, Herre,
 svar mig i din store trofasthed, Gud,
 med din sikre hjælp!
v15 Red mig op af dyndet, så jeg ikke synker til
 bunds,
 red mig fra dem, der hader mig, og fra det dybe
 vand!
v16 Lad ikke strømmen skylle sammen over mig,
 lad ikke dybet opsluge mig,
 lad ikke brønden lukke sig over mig!
v17 Svar mig, Herre, for din trofasthed er god,
 vend dig til mig i din store barmhjertighed!
v18 Skjul ikke dit ansigt for din tjener,
 for jeg er i nød, svar mig i hast!
v19 Kom mig nær og befri mig,
 udfri mig fra mine fjender!

508 Bryd frem, mit hjertes trang
 773 Bliv hos os, når dagen hælder

du alene er Gud.
v11 Vis mig din vej, Herre,
 så jeg kan vandre i din sandhed,
 lad mit hjerte alene frygte dit navn.
v12 Jeg takker dig, Herre, min Gud, af hele mit
 hjerte,
 jeg vil ære dit navn til evig tid,
v13 for din godhed mod mig er stor,
 du har reddet mig fra dødsrigets dyb.
v14 Overmodige har rejst sig mod mig, Gud,
 flokke af volds mænd stræber mig efter livet,
 dig har de ikke for øje.
v15 Men du, Herre, er en barmhjertig og nådig
 Gud,
 sen til vrede, rig på troskab og sandhed.
v16 Vend dig til mig og vær mig nådig,
 giv din tjener din styrke,
 frels din trælkvindes søn!
v17 Giv mig et tegn, der varsler godt,
 så mine fjender ser det og beskæmmes.
 Du, Herre, har hjulpet og trøstet mig.

Fredag: Sl 91,2 - 16
Guds trofasthed.

41 Lille Guds barn, hvad skader dig
52 Du, Herre Krist

»Min tilflugt og min borg,
min Gud, som jeg stoler på.«

v3 Han redder dig
fra fuglefængerens fælde,
fra den hærgende pest.

v4 Han dækker dig med sine fjer,
du kan søge ly under hans vinger;
hans trofasthed er skjold og værn.

v5 Du skal ikke frygte for nattens rædsler
eller for pilen, der flyver om dagen,

v6 ikke for pesten, der breder sig i mørket,
eller for soten, der hærger ved højlys dag.

v7 Om end tusinder falder ved din side,
titusinder ved din højre hånd,
dig skal intet ramme.

v8 Med egne øjne skal du se,
at de ugudelige får deres straf.

v9 »Du, Herre, er min tilflugt!«

Den Højeste har du gjort til din bolig,

v10 intet ondt skal ramme dig,

ingen plage skal nå dit telt,

v11 for han vil give sine engle befaling
om at beskytte dig på alle dine veje.

v12 De skal bære dig på hænder,
så du ikke støder din fod på nogen sten.

v13 Du kan træde på løve og slange,
trampe på ungløve og øgle.

v14 Når han holder sig til mig, vil jeg redde ham.
Jeg beskytter ham, for han kender mit navn.

v15 Når han råber til mig, vil jeg svare ham.

Jeg er med ham i trængslen,

jeg befrier ham og giver ham ære.

v16 Jeg mætter ham med et langt liv
og lader ham se min frelse.

Ugen efter sidste søndag efter helligtrekonger:

Mandag: Matt 19,16- 26
For Gud er alt muligt.

4 Giv mig, Gud, en salmetunge
375 Alt står i Guds faderhånd

v16 Og se, der kom en hen til Jesus og spurgte:
»Mester, hvad godt skal jeg gøre for at få evigt
liv?« **v17** Han svarede ham: »Hvorfor spørger du
mig om det gode? Én er den gode. Men vil du gå
ind til livet, så hold budene!« **v18** Han spurgte:
»Hvilke?« Jesus svarede: »Du må ikke begå drab,
du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke stjæle,
du må ikke vidne falsk, **v19** ær din far og din
mor!« og: »Du skal elske din næste som dig selv.«
« **v20** Den unge mand sagde: »Det har jeg holdt
alt sammen. Hvad mangler jeg så?« **v21** Jesus
sagde til ham: »Vil du være fuldkommen, så gå
hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige,

så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg
mig!« **v22** Da den unge mand hørte det svar, gik
han bedrøvet bort, for han var meget velhavende.
v23 Og Jesus sagde til sine disciple: »Sandelig
siger jeg jer: Det er vanskeligt for en rig at komme
ind i Himmeriget. **v24** Ja, jeg siger jer, det er
lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje
end for en rig at komme ind i Guds rige.« **v25** Da
disciplene hørte det, blev de meget forfærdede og
sagde: »Hvem kan så blive frelst?« **v26** Jesus så
på dem og svarede: »For mennesker er det umuligt,
men for Gud er alting muligt.«

Tirsdag: Matt 20,20- 28
Menneskesønnen er kommet for at tjene.

613 Herre, du vandrer forsoningens vej
365 Guds kærlighed ej grænse ved

v20 Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus
sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham
og ville bede ham om noget. **v21** Han spurgte
hende: »Hvad vil du?« Hun sagde til ham: »Sig, at
mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene
ved din højre, den anden ved din venstre
hånd.« **v22** Jesus svarede: »I ved ikke, hvad I

beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal
drikke?« »Ja, det kan vi,« svarede de. **v23** Han
sagde til dem: »Mit bæger skal I vel drikke, men
sædet ved min højre og ved min venstre hånd står
det ikke til mig at give nogen; det gives til dem,
som min fader har bestemt det for.«

v24 Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. **v25** Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: »I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. **v26** Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være *Onsdag:* Matt 22, 23-33 (vers 23: "han" erstattes med "Jesus") Gud er Gud for de levende.

jeres tjener, **v27** og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, **v28** ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.«

7 Herre Gud! dit dyre navn og ære
563 Sørger ej for dem, som sove

v23 Samme dag kom der nogle saddukæere og sagde, at der ikke er nogen opstandelse, og de spurgte Jesus: **v24** »Mester, Moses har sagt, at dør en mand barnløs, skal hans bror gifte sig med hans hustru, fordi han er svoger til hende, og skaffe sin bror afkom. **v25** Vi havde et tilfælde med syv brødre. Den første giftede sig og døde uden at få børn og efterlod sin hustru til sin bror. **v26** På samme måde gik det også den anden og den tredje, ja, alle syv. **v27** Til allersidst døde kvinden. **v28** Hvem af de syv skal så være gift

med hende i opstandelsen? De har jo alle været gift med hende.« **v29** Jesus svarede dem: »I er på vildspor, for I kender hverken Skrifterne eller Guds magt. **v30** I opstandelsen hverken gifter man sig eller giftes bort, men er som engle i himlen. **v31** Og om de dodes opstandelse, har I så ikke læst, hvad der er talt til jer af Gud, der siger: **v32** »Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud? Han er ikke Gud for døde, men for levende.« **v33** Da skarerne hørte dette, blev de slået af forundring over hans lære.

Torsdag: Matt 25, 1- 13 (Indledning: "Jesus sagde")
Lignelsen om de ti brudepiger.

271 I jomfruer, I kloge
610 Bliv hos mig, kære Herre Krist

v1 Jesus sagde: Da skal Himmeriget ligne ti brudepiger, som tog deres lamper og gik ud for at møde brudgommen. **v2** Fem af dem var tåbelige, og fem var kloge. **v3** De tåbelige tog deres lamper med, men ikke olie. **v4** De kloge tog både deres lamper med og olie i deres kander. **v5** Da brudgommen lod vente på sig, blev de alle sammen døsige og faldt i søvn. **v6** Men ved midnat lød råbet: Brudgommen kommer, gå ud og mød ham! **v7** Da vågnede alle pigerne og gjorde deres lamper i stand. **v8** Og de tåbelige sagde til de

kloge: Giv os noget af jeres olie, for vore lamper går ud. **v9** Men de kloge svarede: Nej, der er ikke nok til både os og jer. Gå hellere hen til købmanden og køb selv. **v10** Men da de var gået hen for at købe, kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham ind i bryllupssalen, og døren blev lukket. **v11** Siden kom også de andre piger og sagde: Herre, herre, luk os ind! **v12** Men han svarede: Sandelig siger jeg jer, jeg kender jer ikke. **v13** Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen.

Fredag: Luk. 5,1- 11
Peter skal være menneskefisker.

147 Der sad en fisker så tankefuld
599 Lov og tak og evig ære

v1 Engang da Jesus stod ved Genesaret Sø, og folkeskaren trængtes om ham for at høre Guds ord, **v2** fik han øje på to både, der lå ved søen. Fiskerne var gået fra dem og var ved at skylle garnene. **v3** Så gik han op i en af bådene, den der tilhørte Simon, og bad ham lægge lidt fra land. Så satte han sig og underviste skarerne fra båden. **v4** Da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: »Læg ud på dybet, og kast jeres garn ud til

fangst!« **v5** Men Simon svarede: »Mester, vi har slidt hele natten og ingenting fået; men på dit ord vil jeg kaste garnene ud.« **v6** Det gjorde de, og de fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges. **v7** De gjorde tegn til deres kammerater i den anden båd, at de skulle komme dem til hjælp, og de kom og fyldte begge både, så de var lige ved at synke. **v8** Da Simon Peter så det, faldt han ned for Jesu knæ og sagde: »Gå bort

fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand.« **v9** For han og alle de, som var med ham, var grebet af rædsel på grund af den fangst, de havde fået **v10** – ligeså Jakob og Johannes, Zebedæus' sønner, som

fiskede sammen med Simon. Men Jesus sagde til Simon: »Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker.« **v11** Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte ham.

Ugen efter Septuagesima:

Mandag: Luk. 6,27- 36 (Indledning: ”Jesus talte”) Fjendekærlighed.

v27 Men til jer, som hører mig, siger jeg: Elsk jeres fjender, gør godt mod dem, der hader jer. **v28** Velsign dem, der forbander jer, bed for dem, der mishandler jer. **v29** Slår nogen dig på den ene kind, så vend også den anden til. Tager nogen din kappe, så lad ham tage kjortlen med. **v30** Giv enhver, som beder dig, og tager nogen, hvad der er dit, så kræv det ikke tilbage. **v31** Som I vil, at mennesker skal gøre mod jer, sådan skal I gøre mod dem. **v32** Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad tak fortjener I for det? Også syndere elsker jo dem, de selv bliver

elsket af. **v33** Hvis I kun gør godt mod dem, der gør godt mod jer, hvad tak fortjener I for det? Sådan gør jo også syndere. **v34** Og hvis I kun låner ud til dem, som I håber at få lånet tilbage fra, hvad tak fortjener I for det? Også syndere låner ud til syndere for at få lige så meget igen. **v35** Men elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at håbe på at få noget igen. Så bliver jeres løn stor, og I bliver den Højestes børn, for han er god mod de utaknemlige og onde. **v36** Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.

Tirsdag: Luk. 7,11- 23
Jesu undergerninger og forkyndelse for fattige

v11 Derefter gik Jesus til en by, som hedder Nain, og hans disciple og en stor skare gik sammen med ham. **v12** Men da han nærmede sig byporten, se, da blev der båret en død ud, som var sin mors eneste søn, og hun var enke; og en stor skare fra byen fulgte med hende. **v13** Da Herren så hende, ynkede han over hende og sagde: »Græd ikke!« **v14** Og han gik hen og rørte ved båret. Bærerne stod stille, og han sagde: »Unge mand, jeg siger dig: Rejs dig op!« **v15** Da satte den døde sig op og begyndte at tale, og Jesus gav ham til hans mor. **v16** Alle blev fyldt af frygt og priste Gud og sagde: »En stor profet er fremstået blandt os, og Gud har besøgt sit folk.« **v17** Og det ord om ham nåede ud over hele Judæa og i hele omegnen.

148 Ånden opgav enkesønnen
549 Vi takker dig for livet

v18 Johannes fik alt dette at vide af sine disciple. Han kaldte to af dem til sig **v19** og sendte dem til Herren for at spørge: »Er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden?« **v20** Da mændene var nået frem til Jesus, sagde de: »Johannes Døber har sendt os til dig for at spørge: Er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden?« **v21** Jesus havde netop helbredt mange mennesker for sygdomme, lidelser og onde ånder, og mange blinde havde han givet synet. **v22** Og han svarede dem: »Gå hen og fortæl Johannes, hvad I har set og hørt: Blinde ser, lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører; døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige. **v23** Og salig er den, der ikke forarges på mig.«

Onsdag: Luk. 7,36- 50
Hendes mange synder er tilgivet.

v36 En af farisæerne indbød Jesus til at spise hos sig, og han gik ind i farisæerens hus og tog plads ved bordet. **v37** Nu var der en kvinde, som levede i synd i den by. Da hun fik at vide, at han sad til bords i farisæerens hus, gik hun derhen med en

151 Med sin alabaster-krukke
413 Vi kommer, Herre, til dig ind

alabastkrukke fuld af olie, **v38** stillede sig grædende bag ham ved hans fødder og begyndte at væde hans fødder med sine tårer og tørrede dem med sit hår, og hun kyssede hans fødder og salvede dem med olien. **v39** Da farisæeren, som havde

indbudt ham, så det, tænkte han ved sig selv: »Hvis den mand var profet, ville han vide, hvad det er for en slags kvinde, der rører ved ham, at det er én, der lever i synd.« **v40** Jesus sagde da til ham: »Simon, jeg har noget at sige dig.« Han svarede: »Sig det, Mester!« **v41** »En pengeudlåner havde to skyldnere. Den ene skyldte fem hundrede denarer, den anden halvtreds. **v42** Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem begge deres gæld. Hvem af dem vil så elske ham mest?« **v43** Simon svarede: »Den, han eftergav mest, vil jeg tro.« Jesus sagde: »Det har du ret i.« **v44** Og vendt mod kvinden sagde han til Simon: »Ser du denne kvinde? Jeg kom ind i dit hus; du gav mig ikke

vand til mine fødder; men hun har vædet mine fødder med sine tårer og tørret dem med sit hår. **v45** Du gav mig ikke noget kys; men hun er blevet ved med at kysse mine fødder, siden jeg kom herind. **v46** Du salvede ikke mit hoved med salve, men hun har salvet mine fødder med olie. **v47** Derfor siger jeg dig: Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget. Den, der kun får lidt tilgivet, elsker kun lidt.« **v48** Og han sagde til hende: »Dine synder er tilgivet.« **v49** De andre ved bordet begyndte at tænke ved sig selv: »Hvem er han, som endog tilgiver synder?« **v50** Men han sagde til kvinden: »Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!«

Torsdag: Luk. 15,1- 10

Glæden over at få det tabte igen.

v1 Alle toldere og syndere holdt sig nær til Jesus for at høre ham, **v2** og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« **v3** Men han fortalte dem denne lignelse: **v4** »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? **v5** Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, **v6** og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg

593 En hyrde glemmer fåret ej

294 Talsmand, som på jorderige

havde mistet. **v7** Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse. **v8** Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? **v9** Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. **v10** Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.«

Fredag: Luk. 15, 11-32 (vers 11: ”han erstattes med ”Jesus”
Lignelsen om den fortabte søn.

167 Hører I, vor Herre kalder

759 Nu hviler mark og enge

v11 Jeus sagde også: »En mand havde to sønner. **v12** Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem. **v13** Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; **v14** og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. **v15** Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, **v16** og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget. **v17** Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. **v18** Jeg vil bryde op og gå til min far og sige

til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. **v19** Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere. **v20** Så brød han op og kom til sin far. Mens han endnu var langt borte, så hans far ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham. **v21** Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn. **v22** Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne, **v23** og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. **v24** For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.

v25 Men den ældste søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, **v26** og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. **v27** Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. **v28** Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. **v29** Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et

eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. **v30** Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham. **v31** Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. **v32** Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.«

Ugen efter Seksagesima:

Mandag: Matt 14,22-33
Vandringen på søen.

v22 Straks efter nødte Jesus disciplene til at gå om bord i båden og tage i forvejen over til den anden bred, mens han selv sendte skarerne bort. **v23** Da han havde sendt skarerne bort, gik han ene op på bjerget for at bede. Og da det var blevet aften, var han alene dér. **v24** Båden var allerede mange stadier fra land og kæmpede med bølgerne, for vinden var imod. **v25** Men i den fjerde nattevagt kom han til dem, gående på søen. **v26** Da disciplene så ham gå på søen, blev de skrækslagne og sagde: »Det er et spøgelse,« og de skreg af frygt. **v27** Og straks talte Jesus til dem og sagde:

33 Han, som har hjulpet hidindtil
355 Gud har fra evighed givet

»Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!« **v28** Men Peter sagde til ham: »Herre, er det dig, så befal mig at komme ud til dig på vandet.« **v29** Han sagde: »Kom!« Peter trådte ud af båden og gik på vandet hen til Jesus. **v30** Men da han så den stærke storm, blev han bange, og han begyndte at synke og råbte: »Herre, frels mig!« **v31** Straks rakte Jesus hånden ud, greb fat i ham og sagde: »Du lidettoende, hvorfor tvivlede du?« **v32** Da de kom op i båden, lagde vinden sig. **v33** Og mændene i båden kastede sig ned for ham og sagde: »Sandelig, du er Guds søn.«

Tirsdag: Matt 16, 13-20
Peters bekendelse

v13 Da Jesus kom til området ved Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple: »Hvem siger folk, at Menneskesønnen er?« **v14** De svarede: »Nogle siger Johannes Døber, andre Elias, og andre igen Jeremias eller en anden af profeterne.« **v15** Så spurgte han dem: »Men I, hvem siger I, at jeg er?« **v16** Simon Peter svarede: »Du er Kristus, den levende Guds søn.« **v17** Og Jesus sagde til ham: »Salig er du, Simon, Jonas'

323 Kirken den er et gammelt hus
54 Hvad mener I om Kristus

søn, for det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene. **v18** Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. **v19** Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.« **v20** Da forbød han strengt sine disciple at sige til nogen, at han var Kristus.

Onsdag: Matt 16,21-26
Tag dit kors op

Fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag. **v22** Da tog Peter ham til side og begyndte at gå i rette med ham og sagde: »Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!« **v23** Men Jesus vendte sig om

598 O Gud, du ved og kender
31 Til himlene rækker din miskundhed

og sagde til Peter: »Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil.« **v24** Da sagde Jesus til sine disciple: »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. **v25** Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit

liv på grund af mig, skal finde det. **v26** For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men

Torsdag: Matt 18,1-5
Om at blive som børn

v1 På den tid kom disciplene hen til Jesus og spurgte: »Hvem er den største i Himmeriget?« **v2** Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem **v3** og sagde: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og

Fredag: Matt 18, 6.10-14 (vers 6: minus ”men”) (Indledning: ”Jesus sagde”)
Frelsen til de svage og fortabte.

v6 Jesus sagde: den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb.
v10 Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt. **v11** For Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte.

Ugen efter fastelavns søndag:

Mandag: 1. Pet 2,19-25 (vers 19: minus ”For”)
I Kristi fodspor

v19 Det er tak værd, når man med Gud for øje tåler uforskyldte lidelser. **v20** Det er ingen ros, at I tåler mishandling, når I fejler. Men hvis I tåler lidelser, når I gør det gode, så er det tak værd for Gud. **v21** Det blev I kaldet til, for også Kristus led for jeres skyld og efterlod jer et eksempel, for at I skal følge i hans fodspor: **v22** Han gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans

Tirsdag: Hebr 12,1-3. 12-15 (Vers 1: minus ”Så”)
Udholdenhed under modgang

v1 Lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklamrer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, **v2** idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. **v3** Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet. **v12** Styrk derfor

bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv?

674 Sov sødt, barnlille
123 Her kommer, Jesus, dine små

bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. **v4** Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget; **v5** og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig.

593 En hyrde glemmer fåret ej
787 Du som har tændt millioner af

v12 Hvad mener I? Hvis en mand har hundrede får, og ét af dem farer vild, lader han så ikke de nioghalvfems blive i bjergene og går ud og leder efter det vildfarne? **v13** Og lykkes det ham at finde det, sandelig, jeg siger jer, han glæder sig mere over det end over de nioghalvfems, der ikke fór vild. **v14** Således er det jeres himmelske faders vilje, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt.

23 Hvor Gud mig fører, går jeg glad
508 Bryd frem, mit hjertes trang at lindre

mund, **v23** han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud, under sine lidelser truede han ikke, men overgav sin sag til ham, der dømmer retfærdigt; **v24** på sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden. Ved hans sår blev I helbredt. **v25** For I fór vild som får, men er nu vendt om til jeres sjæles hyrde og tilsynsmand.

212 Den bitre død dig trængte
613 Herre, du vandrer forsoningens vej

de synkende hænder og de kraftesløse knæ, **v13** og gå den lige vej på jeres ben, så det lamme ikke vrides af led, men tværtimod bliver helbredt. **v14** Stræb efter fred med alle og efter den helligelse, uden hvilken ingen kan se Herren. **v15** Se til, at ingen går glip af Guds nåde, at ingen bitter, skadelig rod får lov at sætte skud, så mange forgiftes af den.

Fra onsdag (askeonsdag, der indleder fastetiden) til og med fredag i ugen efter 1. søndag i fasten læses ”Bodssalmerne”, der efter gammel kirkeskik benyttes i fastetiden.

Onsdag: Sl 6,2-11

v2 Herre, straf mig ikke i din vrede,
og tugt mig ikke i din harme!
v3 Vær mig nådig, Herre, for jeg er svag,
helbred mig, Herre, for min krop sygner hen,
v4 og min sjæl er grebet af rædsel.
Herre, hvor længe endnu?
v5 Vend tilbage, Herre, red mit liv,
frels mig i din godhed!
v6 Ingen påkalder dig i døden,
hvem takker dig i dødsriget?
v7 Mine suk udmatter mig,
hver nat væder gråden mit leje,

639 Når i den største nød vi stå
674 Sov sødt, barnlille

min seng er våd af mine tårer.
v8 Mit øje er sløret af sorg,
det er udslukt, for mine fjender er mange.
v9 Bort fra mig, alle I, der volder ondt!
Herren har hørt min gråd,
v10 Herren hørte, da jeg bønfuldt ham,
Herren tager imod min bøn.
v11 Alle mine fjender beskæmmes og gribes af
rædsel,
i et nu drives de tilbage med skam.

Torsdag: Sl 32, 1b – 11 (vers 1: ”maskil af David” udelades altså) 510 Nu har jeg fundet det, jeg grunder
786 Nu går solen sin vej

Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet,
og hvis synder er blevet skjult;
v2 lykkeligt det menneske,
som Herren ikke tilregner skyld,
og i hvis sind der ikke er svig.
v3 Da jeg tav, sygnede min krop hen,
mens jeg stønnede dagen lang.
v4 For dag og nat
lå din hånd tungt på mig,
min livskraft svandt ind
i sommerens hede.
v5 Min synd bekendte jeg for dig,
og jeg skjulte ikke min skyld.
Jeg sagde: Jeg vil bekende
mine overtrædelser for Herren,
og du tilgav
min syndeskyld.
v6 Derfor beder
alle fromme til dig,

når du er at finde.
Bruser de vældige vande frem,
skal de ikke nå dem.
v7 Hos dig søger jeg skjul,
du beskytter mig mod trængsel;
du lader jubel over min redning lyde omkring
mig.
v8 Jeg vil lære og undervise dig om den vej, du
skal gå, jeg vil give dig råd, mit blik er rettet mod
dig.
v9 Vær ikke som heste og muldyr uden forstand,
deres kræfter tøjles med tømme og bidsel,
når de ikke vil komme hen til dig.
v10 Mange plager rammer den ugudelige,
men den, der stoler på Herren, omgiver han med
godhed.
v11 Glæd jer over Herren, fryd jer, I retfærdige,
alle I oprigtige skal juble!

Fredag: Sl 38,2-23

499 O Jesus, livsens Herre
52 Du, Herre Krist

v2 Herre, straf mig ikke i din vrede,
tugt mig ikke i din harme!
v3 Dine pile sidder dybt i mig,
din hånd hviler tungt på mig.
v4 Der er intet uskadt på min krop
på grund af din vrede;
ingen af mine knogler er hele

på grund af min synd.
v5 Min skyld vokser mig over hovedet,
den er en byrde, der er for tung for mig.
v6 Mine sår stinker og væsker
på grund af min dårskab.
v7 Jeg er knuget og dybt nedbøjet,
hele dagen går jeg sørgende omkring.

v8 Det brænder i mine lænder,
og der er intet uskadet på min krop.
v9 Jeg er lammet og fuldstændig knust,
jeg skriger i mit hjertes uro.
v10 Herre, du kender alle mine ønsker,
og mine suk er ikke skjult for dig.
v11 Mit hjerte hamrer, min kraft er borte,
selv mine øjne har mistet deres glans.
v12 Mine venner og frænder holder sig borte fra
min lidelse, mine nærmeste holder sig langt borte;
v13 men de, der vil mig til livs, lægger fælder,
de, der søger min ulykke, planlægger ondskab,
dagen lang tænker de på svig.
v14 Jeg er som en døv, der ikke kan høre,
som en stum, der ikke kan åbne munden;
v15 jeg er blevet som en, der ikke hører,
og som ikke tager til genmæle.

Ugen efter 1. søndag i fasten:

Mandag: Sl 51,3-21

v3 Gud, vær mig nådig i din godhed,
udslet mine overtrædelser i din store
barmhjertighed!
v4 Vask mig fuldstændig ren for skyld,
rens mig for synd!
v5 For jeg kender mine overtrædelser,
og min synd har jeg altid for øje.
v6 Mod dig alene har jeg syndet,
jeg har gjort, hvad der er ondt i dine øjne;
så er du retfærdig, når du anklager,
og ren, når du dømmer.
v7 I skyld har jeg været, fra jeg blev født,
i synd, fra min mor undfangede mig.
v8 Du elsker sandhed i det dunkle,
du lærer mig visdom i det skjulte.
v9 Rens mig med isop for synd,
vask mig hvidere end sne!
v10 Forkynd mig fryd og glæde,
lad de knogler, du knuste, juble!
v11 Vend dit ansigt bort fra mine synder
og udslet al min skyld!
v12 Skab et rent hjerte i mig, Gud,

Tirsdag: Sl 102,2-15

v2 Herre, hør min bøn,
lad mit råb om hjælp nå dig.
v3 Skjul ikke dit ansigt for mig,
når jeg er i nød.

v16 Dig, Herre, venter jeg på,
du skal svare, Herre, min Gud.
v17 Jeg siger: Lad dem ikke glæde sig over mig!
De hoverer, når min fod vakler.
v18 For jeg kan let snuble,
og min smerte har jeg altid for øje;
v19 jeg vil bekende min skyld,
jeg er foruroliget over min synd.
v20 Mange er mine fjender uden grund,
talrige hader mig med urette;
v21 de, der gengælder godt med ondt,
anklager mig, fordi jeg stræber efter det gode.
v22 Svigt mig ikke, Herre,
hold dig ikke borte fra mig, min Gud!
v23 Skynd dig til hjælp,
Herre, min frelser!

497 Jeg råber fast, o Herre
52 Du, Herre Krist

giv mig på ny en fast ånd!
v13 Kast mig ikke bort fra dig,
og tag ikke din hellige ånd fra mig!
v14 Lad mig atter frydes over din frelse,
styrk mig med en villig ånd!
v15 Jeg vil lære lovbrudere dine veje,
så syndere kan vende om til dig.
v16 Fri mig for blodskyld, Gud, min frelses Gud,
så min tunge kan juble over din retfærdighed.
v17 Herre, åbn mine læber,
så min mund kan forkynde din pris.
v18 For du vil ikke have slagtoffer,
og bringer jeg brændoffer, tager du ikke imod det;
v19 mit offer, Gud, er en sønderbrudt ånd,
et sønderbrudt og sønderknust hjerte afviser du
ikke, Gud.
v20 Gør i din nåde godt mod Zion,
opbyg Jerusalems mure!
v21 Da vil du tage imod de rette ofre,
brændoffer og heloffer;
da skal tyre ofres på dit alter.

652 Vor Herre! til dig må jeg ty
658 Når jeg er træt og trist, når modet

Vend dit øre mod mig,
svar mig i hast, når jeg råber!
v4 For mine dage svinder som røg,
og mine knogler brænder som ild;

v5 mit hjerte er som græs, der svides og visner.
Jeg er hørt op med at spise mit brød,
v6 for jeg må sukke dybt,
jeg er kun skind og ben.
v7 Jeg ligner alliken i ørkenen,
jeg er som uglen i ruinerne;
v8 når jeg ligger vågen, er jeg
som en enlig fugl på et tag.
v9 Dagen lang håner mine fjender mig,
de spotter mig og bruger mit navn til forbandelse.
v10 Jeg må spise aske som brød
og blande mit vand med tårer.

Onsdag: Sl 102,16-29

v16 Folkene skal frygte Herrens navn,
alle jordens konger skal frygte din herlighed.
v17 For Herren genopbygger Zion,
han viser sig i sin herlighed.
v18 Han vender sig til de nøgnes bøn,
han afviser ikke deres bøn.
v19 Det skal skrives ned til den kommende slægt,
det folk, der skabes, skal lovprise Herren.
v20 For Herren ser ned fra sin høje helligdom,
fra himlen ser han ned til jorden;
v21 han hører fangernes stønnen,
han sætter de dødsdømte i frihed.
v22 Herrens navn skal forkyndes på Zion,
hans lovsang lyde i Jerusalem,
v23 når folk og riger samles
for at dyrke Herren.

Torsdag: Sl 130, 1b -8 (Vers 1: "Valfartssang. Af David" udelades) 496 Af dybsens nød, o Gud, til dig
367 Vi rækker vore hænder frem

Fra det dybe råber jeg til dig, Herre.
v2 Herre, hør mit råk,
lad dine ører lytte
til min tryglen!
v3 Hvis du, Herre, vogtede på skyld,
hvem kunne da bestå, Herre?
v4 Men hos dig er der tilgivelse,
for at man skal frygte dig.
v5 Jeg håber på Herren,
min sjæl håber;

v11 Det skyldes din harme og vrede;
du løftede mig op og kastede mig bort.
v12 Mine dage er som skyggen, der hælder,
og jeg må visne som græs.
v13 Men du, Herre, troner for evigt,
dit ry består i slægt efter slægt.
v14 Du vil rejse dig og være barmhjertig mod
Zion,
for det er tid at vise nåde,
ja, tiden er kommet.
v15 Dine tjenere elsker Zions sten
og ynkes over dens ruindyrger.

654 Aftensukket, nattegråden
770 Jeg er træt og går til ro

v24 Han har lammet min livskraft
han har afkortet mine dage.
v25 Jeg siger:
Min Gud, ryk mig ikke op midt i livet;
dine år varer i slægt efter slægt.
v26 I ældgamle dage grundlagde du jorden,
himlen er dine hænders værk.
v27 De går til grunde, men du består;
de slides alle op som klæder,
du skifter dem ud som en klædning.
v28 De skiftes ud, men du er den samme,
dine år får aldrig ende.
v29 Dine tjeneres børn skal bo i tryghed,
deres efterkommere bestå for dit ansigt.

jeg venter på hans ord,
v6 min sjæl venter på Herren
mere end vægterne på morgen,
end vægterne på morgen.
v7 Israel, vent på Herren,
for hos Herren er der troskab,
hos ham er der altid udfrielse.
v8 Han udfrier Israel
fra al dets skyld.

Fredag: Sl 143, 1b-12 (Vers 1: ”Salme af David” udelades)

498 Gud, efter dig jeg længes
588 Herre, gør mit liv til bøn

Herre, hør min bøn,
lyt til min tryglen,
svar mig i din trofasthed og retfærdighed!
v2 Før ikke sag mod din tjener,
for intet menneske er retfærdigt over for dig.
v3 Fjenden forfølger mig,
han træder mig i støvet
og lader mig sidde i mørket
som dem, der for længst er døde.
v4 Mit mod svigter,
mit hjerte står stille i brystet.
v5 Jeg mindes fortids dage,
jeg grunder over alle dine gerninger
og tænker over dine hænders værk.
v6 Jeg rækker hænderne frem imod dig,
min sjæl tørster som den udpinte jord efter dig.
v7 Svar mig i hast, Herre,
min ånd går til grunde,

skjul ikke dit ansigt for mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.
v8 Forkynd mig din godhed hver morgen,
for jeg stoler på dig.
Vis mig den vej, jeg skal gå,
for jeg længes efter dig.
v9 Red mig fra mine fjender, Herre,
jeg skjuler mig hos dig.
v10 Lær mig at gøre din vilje,
for du er min Gud.
Din gode ånd skal lede mig
i slettelandet.
v11 Hold mig i live for dit navns skyld, Herre,
og før mig ud af nøden i din retfærdighed!
v12 Udryd mine fjender i din godhed,
og tilintetgør alle mine modstandere,
for jeg er din tjener.

Ugen efter 2. søndag i fasten:

Mandag: 1. Pet 1,3-9
Lovprisning af Gud for det kristne håb

v3 Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader,
som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et
levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de
døde, **v4** til en uforgængelig og ukrænkelig og
uvisnelig arv, der ligger gemt i himlene til
jer, **v5** som af Guds magt ved troen bevares til en
frelse, der holdes rede til at åbenbares i den sidste
tid. **v6** Da skal I juble, skønt I nu en kort tid, hvis
det skal være, må lide under prøvelser af mange

555 Jeg ved et evigt Himmerig
662 Hvad kan os komme til for nød

slags, **v7** for at jeres tro, der er mere værd end det
forgængelige guld, der dog prøves i ild, kan stå sin
prøve og blive til pris og herlighed og ære, når
Jesus Kristus åbenbares. **v8** Ham elsker I uden at
have set ham, ham tror I på nu uden at se ham,
men I skal juble med en udsigelig, forklaret
glæde, **v9** når I kommer frem til troens mål, jeres
sjæles frelse.

Tirsdag: 1. Pet 1,18-23
Kaldet til et nyt liv

v18 I ved jo, at det ikke var med forgængelige ting
som sølv eller guld, I blev løskøbt fra det tomme
liv, I havde overtaget fra jeres fædre, **v19** men
med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet
og lyde; **v20** dertil var han bestemt, før verden
blev grundlagt, men han blev først åbenbaret nu
ved tidernes ende af hensyn til jer, **v21** som takket
være ham tror på Gud, der oprejste ham fra de

599 Lov og tak og evig ære
444 Guds-husets dør er i vor dåb

døde og gav ham herlighed, så at jeres tro også er
håb til Gud.
v22 I, som i lydighed mod sandheden har rensat
jeres sjæle til at have oprigtig broderkærlighed,
skal elske hinanden inderligt og af et rent
hjerte; **v23** I er jo ikke genfødt af en forgængelig,
men af en uforgængelig sæd, Guds levende og
blivende ord; **v24** f

Onsdag: 1. Pet 2,4 -10
I er Guds folk

v4 Kom til ham, den levende sten, som blev vraget af mennesker, men er udsøgt og kostbar for Gud, **v5** og lad jer selv som levende sten bygges op til et åndeligt hus, til et helligt præsteskab, der bringer åndelige ofre, som takket være Jesus Kristus er kærkomne for Gud. **v6** For der står i Skriften: Se, i Zion lægger jeg en hjørneste, udvalgt og kostbar.
Den, der tror på ham, skal ikke blive til skamme. **v7** For jer, som tror, er den altså kostbar; men for dem, som ikke tror, er den sten, bygmestrene

Torsdag: 1. Pet 3,8-19 (vers 8: minus "Og til slut")

v8 Lev alle i enighed, og vis medfølelse, broderkærlighed, barmhjertighed og ydmyghed. **v9** Gengæld ikke ondt med ondt eller skældsord med skældsord, men tværtimod med velsignelse, for I er kaldet til at arve velsignelse. **v10** Den, som vil elske livet og se lykkelige dage, han skal vogte sin tunge for ondskab og sine læber for at tale svig; **v11** han skal holde sig fra det onde og gøre det gode, søge freden og stræbe efter den. **v12** For Herrens øjne hviler på de retfærdige, hans ører hører deres råk om hjælp. Herrens ansigt er vendt mod dem, der øver ondt. **v13** Hvem kan skade jer, når I er ivrige efter at gøre det gode? **v14** Men skulle I også komme til at

Fredag: 1. Pet 4, 7-11 (vers 7: minus "Men")

v7 Alle tings ende er nær. Vær derfor besindige og årvågne, så I kan bede; **v8** først og fremmest skal I holde fast ved den indbyrdes kærlighed, for kærlighed skjuler mange synder. **v9** Vær gæstfrie mod hinanden uden tværhed. **v10** Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af

332 På Jerusalem det ny
56 Jesus er navnet mageløst

vragede, blevet hovedhjørneste
v8 og en anstødssten, en klippe til at snuble over; det er dem, der tager anstød i deres ulydighed mod ordet, og dertil var de også bestemt. **v9** Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddommsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys, **v10** I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

687 Hvor dejlig skal Guds kirke stå
371 Du fylder mig med glæde

lide for retfærdigheden, er I salige. Frygt ikke, hvad de frygter, nær ingen rædsel; **v15** men I skal hellige Herren Kristus i jeres hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver jer til regnskab for det håb, I har, **v16** men I skal gøre det med sagtnodighed og gudsfrygt og med en god samvittighed, for at de, der håner jeres gode livsførelse i Kristus, må blive gjort til skamme, når de bagtaler jer. **v17** For det er bedre, om det er Guds vilje, at lide, når man gør det gode, end når man gør det onde. **v18** For også Kristus led én gang for menneskers synder, som retfærdig led han for uretfærdiges skyld for at føre jer til Gud. Han blev dræbt i kødet, gjort levende i Ånden, **v19** og i den gik han til de ånder, der var i fængsel, og prædikede for dem;

683 Den nåde, som vor Gud har gjort
697 Herre, jeg vil gerne takke

jer tjene de andre med den nådegave, han har fået. **v11** Den, der taler, skal tale med ord fra Gud; den, der tjener, skal tjene med den kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus. Æren og magten er hans i evighedernes evigheder! Amen.

Ugen efter 3. søndag i fasten:

Mandag: 2. Pet 1,16-21 (vers 16: minus "For")
Stol på apostlenes og profeternes vidnesbyrd

v16 For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. **v17** For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.« **v18** Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Tirsdag: 2. Pet 3,8-13
Forventningerne om Guds nye verden

v8 Dette ene må I ikke glemme, mine kære, at for Herren er én dag som tusind år, og tusind år som én dag. **v9** Herren er ikke sen til at opfylde sit løfte, sådan som nogle mener, men han har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse. **v10** Men Herrens dag vil komme som en tyv, og da vil himlene forgå med et brag, og elementerne vil brænde op, og jorden og alt det

Onsdag: Tit 2,11-14 + 3,4-7 (*Den Nye Aftale*)
Frelsen på grund af Guds barmhjertighed

v11 Gud har vist os, at han vil tilgive os, og tilgivelsen kan frelse os alle sammen, selvom vi slet ikke har fortjent det. **v12** Den der lærer os at vende ryggen til gudløsheden og begæret i verden og i stedet at leve ordentlig, fornuftigt og i respekt for Gud. Selvom vi lever her i verden, **v13** er vi fulde af håb og venter på, at Gud og Jesus Kristus skal vise sig i al der guddommelige magt og frelse os **v14** Kristus ofrede sit liv for vores skyld, så han kunne befri os fra den magt, der tidligere fik os til at begå lovløshed. På den måde gjorde han os til

Torsdag: Rom 8,28-30
Guds beslutning til frelse

v28 Vi ved, at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud, og som efter hans beslutning er kaldet. **v29** For dem, han forud har kendt, har han også forud bestemt til at formes efter sin søns billede, så at han er den førstefødte blandt mange

56 Jesus er navnet mageløst
161 Med strålekrans om tinde

v19 Så meget mere fast står profeternes tale for os, og den gør I ret i at være opmærksomme på som på en lampe, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen bryder frem, og morgenstjernen stiger op i jeres hjerter. **v20** Men først skal I gøre jer klart, at ingen selvbestaltet kan tyde nogen profeti i Skriften; **v21** for ingen profeti har nogen sinde lydt i kraft af et menneskes vilje, men drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud.

277 Herre, når din time kommer
275 Uforsagt, vær på vagt

menneskeskabte på den vil vise sig som det, det er. **v11** Da nu alle disse ting må gå i opløsning, hvor helligt og gudfrygtigt bør I da ikke leve, **v12** mens I venter på, ja, fremskynder Guds dags komme, da himlene skal gå op i luer og elementerne komme i brand og smelte. **v13** Men efter hans løfte venter vi nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor.

518 På Guds nåde
442 Enhver, som tror og bliver døbt

sit udvalgte folk, der kun tænker på at gøre det, der er godt.

v4 Men så viste vores Gud og frelser os sin godhed og kærlighed til mennesker. **v5** Han frelste os, ikke fordi vi havde gjort noget godt, men fordi han fik ondt af os. Vi blev født igen, da vi blev døbt og fik nyt liv gennem Helligånden. **v6** Gud lod Helligånden strømme ned over os gennem Jesus Kristus, vor frelser. **v7** Han tog imod os og tilgav os, så vi nu kan håbe på at få det evige liv.

48 Uforsagt, hvordan min lykke
375 Alt står i Guds faderhånd

brødre. **v30** Og dem, som han forud har bestemt, har han også kaldet, og dem, han har kaldet, har han også gjort retfærdige, og dem, han har gjort retfærdige, har han også herliggjort.

Fredag: Åb 21,1-6
Den nye verden

566 Er livet alt lifligt hernelen
321 O kristelighed

Indledning: "I Johannes Åbenbaring kap. 21 skildres en vision af Guds nyskabte verden ved tidens ende"

v1 Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet findes ikke mere. **v2** Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud, der er smykket for sin brudgom. **v3** Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud vil selv være hos dem. **v4** Han vil tørre hver tåre af deres øjne,

og døden skal ikke være mere,
ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. **v5** Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!« Og han sagde: »Skriv! For disse ord er troværdige og sande.« **v6** Og han sagde til mig: »Det er sket. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets vand for intet.

Ugen efter Midfastesøndag:

Mandag: Matt 21,12 - 17
Jesus rensar templet.

v12 Så gik Jesus ind på tempelpladsen, og han jog alle dem ud, som solgte og købte dér, og han væltede vekselerernes borde og duehandlernes bænke, **v13** og han sagde til dem: »Der står skrevet: »Mit hus skal kaldes et bedehus.« Men I gør det til en røverkule.« **v14** Og blinde og lamme kom hen til ham på tempelpladsen, og han helbredte dem. **v15** Men da ypperstepræsterne og

166 Så skal dog Satans rige
759 Nu hviler mark og enge

de skriftkloge så de undere, han gjorde, og da de så børnene på tempelpladsen, som råbte: »Hosianna, Davids søn!« blev de vrede, **v16** og de spurgte ham: »Hører du ikke, hvad de siger?« Men Jesus svarede dem: »Jo, har I aldrig læst: »Af børns og spædes mund har du beredt dig lovsang?« **v17** Og han forlod dem og gik uden for byen til Betania og overnattede dér.

Tirsdag: Matt 21,33-44 (Til indledning: "Jesus sagde")
Lignelsen om de utro vingårdsmænd.

v33 Jesus sagde: Hør endnu en lignelse! Der var en vingårdsejer, som plantede en vingård og satte et gærde om den, og han gravede en perse i den og byggede et vagttårn. Han forpagtede den bort til nogle vinbønder og rejste udenlands. **v34** Da høsttiden nærmede sig, sendte han sine folk til vinbønderne for at få sin høst. **v35** Men vinbønderne greb hans folk, og én pryglede de, en anden dræbte de, og en tredje stenede de. **v36** Han sendte nogle andre folk, flere end første gang, men de gjorde det samme ved dem. **v37** Til sidst sendte han sin søn til dem, for han tænkte: De vil undse sig for min søn. **v38** Men da vinbønderne så sønnen, sagde de til hinanden: Det er arvingen. Kom, lad os slå ham ihjel og få hans arv. **v39** Og de greb ham og smed ham ud af vingården og slog

332 På Jerusalem det ny
679 Et trofast hjerte, Herre min

ham ihjel. **v40** Når nu vingårdens ejer kommer, hvad vil han så gøre med de vinbønder?« **v41** De svarede ham: »Et ondt endeligt vil han give de onde og overlade vingården til andre vinbønder, som vil give ham høsten, når tiden er inde.« **v42** Jesus sagde til dem: »Har I aldrig læst i Skrifterne:

Den sten, bygmestrene vragede,
er blevet hovedhjørnesten.
Det er Herrens eget værk,
det er underfuldt for vore øjne?

v43 Derfor siger jeg jer: Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk, som bærer dets frugter. **v44** Og den, der falder over denne sten, bliver kvæstet, men den, som stenen falder på, vil den knuse.«

Onsdag: Matt 22,1-12

Jesu lignelse om Kongesønnens bryllup

v1 Jesus tog til orde og talte igen til dem i lignelser: **v2** »Himmeriget ligner en konge, der holdt sin søns bryllup. **v3** Han sendte sine tjenere ud for at kalde de indbudte til brylluppet, men de ville ikke komme. **v4** Så sendte han nogle andre tjenere ud, der skulle sige til de indbudte: Nu er der dækket op til fest; mine okser og fedekalve er slagtet, og alt er rede. Kom til brylluppet! **v5** Men det tog de sig ikke af og gik, én til sin mark, en anden til sin forretning, **v6** og andre igen greb hans tjenere og mishandlede dem og slog dem ihjel. **v7** Men kongen blev vred og sendte sine hære ud og dræbte disse mordere og brændte deres

Torsdag: Matt 24,1 - 14

De sidste tiders tegn.

v1 Jesus forlod templet, og da han var på vej ud, kom hans disciple hen til ham og pegede på tempelbygningerne. **v2** Men han sagde til dem: »Ser I alt dette? Sandelig siger jeg jer: Der skal ikke lades sten på sten tilbage, men alt skal brydes ned.«

v3 Mens han sad på Oliebjerget, kom hans disciple, da de var alene, hen til ham og sagde: »Sig os, hvornår dette skal ske, og hvad der er tegnet på dit komme og verdens ende?« **v4** Jesus sagde til dem: »Se til, at ingen fører jer vild! **v5** For der skal komme mange i mit navn og sige: Jeg er Kristus! og de skal føre mange vild. **v6** I skal høre krigslarm og rygter om krig. Se til, at I ikke lader jer skræmme! For det skal ske, men det er endnu ikke enden. **v7** For folk skal

Fredag: Matt 24,42 – 51 (Vers 42: minus ”derfor”).

Indledning: ”Jesus sagde.”)

Årvågne tjenere.

v42 Jesus sagde: Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer. **v43** Men det ved I, at vidste husets herre, i hvilken nattevagt tyven kommer, ville han våge og forhindre, at nogen brød ind i hans hus. **v44** Derfor skal I også være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det.

v45 Hvem er så en tro og klog tjener, som af sin herre er sat til at give hans folk deres kost i rette tid? **v46** Salig den tjener, som hans herre finder i færd med at gøre det, når han

175 Jesus, livets rige kilde

385 Op, alle folk på denne jord

by. **v8** Så sagde han til sine tjenere: Bryllupsfesten er forberedt, men de indbudte var ikke værdige. **v9** Gå derfor helt ud, hvor vejene ender, og indbyd, hvem som helst I finder, til brylluppet. **v10** Og disse tjenere gik ud på vejene og samlede alle, som de fandt, både onde og gode, og bryllupssalen blev fuld af gæster. **v11** Men da kongen kom ind for at hilse på sine gæster, fik han dér øje på en, der ikke havde bryllupsklæder på. **v12** Han spurgte ham: Min ven, hvordan er du kommet ind uden bryllupsklæder? Men han tav.

273 I verden er ej nød så stor

279 Venner, lad kun skyer gråne

rejse sig imod folk, og land imod land, og sted efter sted skal der komme hungersnød og jordskælv. **v8** Alt dette er begyndelsen på veerne. **v9** Da skal de udsætte jer for trængsler og slå jer ihjel, og I skal hades af alle folkeslag på grund af mit navn. **v10** Da skal mange falde fra, og de skal udlevere hinanden og hade hinanden. **v11** Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild. **v12** Og fordi lovløsheden tager overhånd, skal kærligheden blive kold hos de fleste. **v13** Men den, der holder ud til enden, skal frelses. **v14** Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

373 Herre, jeg vil gerne tjene

767 Tiden skrider, dagen rinder

kommer. **v47** Sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham til at forvalte alt, hvad han ejer. **v48** Men er det en dårlig tjener, der siger som så: Min herre lader vente på sig! **v49** og derpå giver sig til at slå sine medtjenere og spiser og drikker med svirebrødre, **v50** så skal den tjeners herre komme en dag, han ikke venter, og i en time, han ikke kender, **v51** og hugge ham ned og lade ham dele skæbne med hyklerne. Der skal der være gråd og tænderskæren.

Ugen efter Mariæ bebudelses dag:

Mandag: Matt 26,6 – 13

Jesus salves.

v6 Da Jesus var i Betania i Simon den Spedalskes hus, **v7** kom der en kvinde hen til ham med en alabastkrukke fuld af meget kostbar olie og hældte den ud over hans hoved, mens han sad til bords. **v8** Da disciplene så det, blev de vrede og sagde: »Hvorfor ødsle sådan? **v9** Denne olie kunne jo være solgt for mange penge og givet til de fattige.« **v10** Men da Jesus mærkede det, sagde han til dem: »Hvorfor gør I det svært for kvinden?

Tirsdag: Matt 26,17 – 29

Det sidste måltid.

v17 Den første dag under de usyrede brøds fest kom disciplene hen til Jesus og spurgte: »Hvor vil du have, at vi skal forberede påskemåltidet til dig?« **v18** Han svarede: »Gå ind i byen til den og den, og sig til ham: Mesteren siger: Min time er nær; hos dig vil jeg holde påskemåltidet sammen med mine disciple.« **v19** Og disciplene gjorde, som Jesus havde pålagt dem, og forberedte påskemåltidet.

v20 Da det blev aften, satte han sig til bords med de tolv. **v21** Og mens de spiste, sagde han: »Sandelig siger jeg jer: En af jer vil forråde mig.« **v22** De blev meget bedrøvede og begyndte én efter én at spørge ham: »Det er vel ikke mig, Herre?« **v23** Han svarede dem: »Det er ham, som med hånden dypede i fadet sammen med mig, der vil forråde mig. **v24** Menneskesønnen går bort,

Onsdag: Matt 26,30-35

Jesus forudsiger Peters fornægtelse

v30 Da de havde sunget lovsangen, gik de ud til Oliebjerget. **v31** Da sagde Jesus til dem: »I nat vil I alle svigte mig, for der står skrevet: »Jeg vil slå hyrden ned, så fårene i hjorden spredes.« **v32** Men efter at jeg er opstået, går jeg i forvejen for jer til Galilæa.«

Torsdag: Matt 26,36 - 46

Jesus i Getsemane.

v36 Da kom Jesus med dem til et sted, der hedder Getsemane, og han sagde til disciplene: »Sæt jer her, mens jeg går derhen og beder.« **v37** Så tog han Peter og de to Zebedæussønner med sig. Og

57 Herre, fordi du

179 Herren god, som uden grænser

Hun har gjort en god gerning mod mig. **v11** De fattige har I jo altid hos jer, men mig har I ikke altid. **v12** Hun har hældt denne olie ud over mit legeme som en forberedelse til min begravelse. **v13** Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst i hele verden dette evangelium prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende.

178 Han står på randen af sin grav

471 O glædelig dag

som der står skrevet om ham, men ve det menneske, som Menneskesønnen forrådes af. Det var bedre for det menneske, om det aldrig var født.« **v25** Judas, som forrådde ham, spurgte: »Det er vel ikke mig, Rabbi?« Han svarede ham: »Du sagde det selv.«

v26 Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: »Tag det og spis det; dette er mit legeme.« **v27** Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: »Drik alle heraf; **v28** dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse. **v29** Jeg siger jer: Fra nu af skal jeg ikke drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin sammen med jer i min faders rige.«

180 Hører til, I høje Himle

208 Skriv dig, Jesus, på mit hjerte

v33 Peter sagde til ham: »Om så alle andre svigter, så svigter jeg dig aldrig.« **v34** Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I nat, før hanen galler, vil du fornægte mig tre gange.« **v35** Peter sagde til ham: »Om jeg så skal dø sammen med dig, vil jeg aldrig fornægte dig.« Det samme sagde også alle de andre disciple.

173 Ét vidste han om vejen frem

206 Vor frelser, du, som døde

han blev grebet af sorg og angst. **v38** Da sagde han til dem: »Min sjæl er fortvivlet til døden. Bliv her og våg sammen med mig!« **v39** Og han gik lidt længere væk, faldt ned på sit ansigt og bad:

»Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.« **v40** Han kommer tilbage til sine disciple og finder dem sovende, og han sagde til Peter: »Så kunne I da ikke våge blot en time sammen med mig? **v41** Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.« **v42** Atter, for anden gang, gik han bort og bad: »Min fader, hvis det ikke er muligt, at dette bæger går mig forbi, men jeg skal drikke det,

så ske din vilje.« **v43** Og atter kom han og fandt dem sovende, for deres øjne var blevet tunge. **v44** Han forlod dem igen, og for tredje gang gik han væk og bad den samme bøn. **v45** Da kom han tilbage til disciplene og sagde til dem: »Sover I stadig og hviler jer? Nu er timen kommet, da Menneskesønnen overgives i synderes hænder. **v46** Rejs jer, lad os gå! Se, han, som forråder mig, er her allerede.«

Fredag: Matt 26,47 - 56 (vers 47: "han" ændres til "Jesus")
Jesus tages til fange.

184 Mørket skjuler jorderige
207 Jesus, jeg dit kors vil holde

v47 Endnu mens Jesus talte, kom Judas, en af de tolv, fulgt af en stor skare med sværd og knipler fra ypperstepræsterne og folkets ældste. **v48** Han, som forrådte ham, havde aftalt et tegn med dem og sagt: Det er ham, som jeg kysser; grib ham! **v49** Han gik straks hen til Jesus, hilste ham med et »Rabbi!« og kyssede ham. **v50** Jesus sagde til ham: »Min ven, nu har du gjort dit.« Da kom de hen og lagde hånd på Jesus og greb ham. **v51** En af dem, der var sammen med Jesus, løftede hånden og trak sit sværd, slog efter ypperstepræstens tjener og huggede øret af ham. **v52** Da sagde Jesus til ham: »Stik dit sværd i skeden! For alle, der griber

til sværd, skal falde for sværd. **v53** Eller tror du ikke, at jeg kan bede min fader om på stedet at give mig mere end tolv legioner engle til hjælp? **v54** Men hvordan skulle da Skrifterne, der siger, at sådan skal det ske, blive opfyldt?« **v55** I samme øjeblik sagde Jesus til skarerne: »I er rykket ud med sværd og knipler for at anholde mig, som om jeg var en røver. Dag efter dag har jeg siddet og undervist på tempelpladsen, og I har ikke grebet mig. **v56** Men det er alt sammen sket, for at profeternes skrifter skal opfyldes.« Da lod alle disciplene ham i stikken og flygtede.

Ugen efter Palmesøndag:

Mandag: Matt 26,57 - 68
Jesus for Rådet.

185 Længe haver Satan spundet
190 Her ser jeg da et lam at gå

v57 De, der havde pågrebet Jesus, førte ham til ypperstepræsten Kajfas, hvor de skriftkloge og de ældste var samlet. **v58** Men Peter fulgte efter ham på afstand helt til ypperstepræstens gård, og han gik derind og satte sig sammen med vagtfolkene for at se, hvad det ville ende med. **v59** Ypperstepræsterne og hele Rådet søgte at få et falsk vidneudsagn mod Jesus for at kunne dømme ham til døden, **v60** men de fandt ikke noget, selv om mange trådte frem og vidnede falsk. Til sidst trådte dog to frem **v61** og sagde: »Han har sagt: Jeg kan bryde Guds tempel ned og rejse det igen på tre dage.« **v62** Så stod ypperstepræsten frem og spurgte ham: »Har du ikke noget at svare på det, de vidner imod dig?« **v63** Men Jesus tav. Så sagde

ypperstepræsten til ham: »Jeg besværger dig ved den levende Gud: Sig os, er du Kristus, Guds søn?« **v64** Jesus svarede ham: »Du sagde det selv. Men jeg siger jer: Herefter skal I se Menneskesønnen sidde ved den Almægtiges højre hånd og komme på himlens skyer.« **v65** Da flængede ypperstepræsten sine klæder og sagde: »Han har spottet Gud! Hvad skal vi nu med vidner? Nu har I selv hørt bespottelsen. **v66** Hvad mener I?« De svarede: »Han er skyldig til døden.« **v67** Da spyttede de ham i ansigtet og slog ham med knytnæve, og nogle slog ham med stokke **v68** og sagde: »Profetér for os, Kristus! Hvem var det, der slog dig?«

Tirsdag: Matt 27,11 - 26
Jesus for Pilatus.

v11 Jesus blev stillet for statholderen, og statholderen spurgte ham: »Er du jødernes konge?« Jesus svarede: »Du siger det selv.« **v12** Men på ypperstepræsternes og de ældstes anklager svarede han ingenting. **v13** Da sagde Pilatus til ham: »Hører du ikke alt det, de vidner imod dig?« **v14** Men han svarede ham ikke på et eneste spørgsmål, så statholderen undrede sig meget. **v15** Under festen plejede statholderen at løslade en fange efter folkets egen vilje. **v16** Man havde dengang en meget omtalt fange, som hed Jesus Barabbas. **v17** Mens de nu var samlet, spurgte Pilatus dem: »Hvem vil I have, at jeg skal løslade jer, Jesus Barabbas eller Jesus, som kaldes Kristus?« **v18** Han vidste nemlig, at det var af misundelse, de havde udleveret ham; **v19** og mens han sad i dommersædet, havde hans hustru sendt bud til ham og ladet sige: »Hold dig fra denne retfærdige mand. For jeg har i nat haft mange onde drømme på grund af ham.«

Onsdag: Matt 27,27 - 31
Tornekroningen.

v27 Da tog statholderens soldater Jesus med sig ind i borgen og samlede hele vagtstyrken om ham. **v28** Og de klædte ham af og hængte en skarlagensrød soldaterkappe om ham, **v29** flettede en krone af torne og satte den på hans hoved, gav ham en kæp i højre hånd og faldt på knæ foran

Ugen efter 2. påskedag:

Tirsdag: Fil 2,5-11
Kristi sind.

v5 I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, **v6** han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige med Gud, **v7** men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, **v8** ydmygede han sig og blev lydigheds indtil døden,

Onsdag: Fil 2,12b-18 (fra: »Arbejd med«)
Lydighed efter Kristi sind.

v12 Arbejd med frygt og bæven på jeres frelse, ikke blot som da jeg var til stede, men endnu mere nu i mit fravær. **v13** For det er Gud, der virker i jer

187 Rettens spir det alt er brækket
217 Min Jesus, lad mit hjerte få

v20 Men ypperstepræsterne og de ældste overtalte skarerne til at bede om at få Barabbas løsladt og få Jesus henrettet. **v21** Og da statholderen spurgte dem: »Hvem af de to vil I have, at jeg skal løslade jer?« svarede de: »Barabbas!« **v22** Pilatus spurgte dem: »Hvad skal jeg så gøre med Jesus, som kaldes Kristus?« De sagde alle: »Han skal korsfæstes!« **v23** Han spurgte: »Hvad ondt har han da gjort?« Men de råbte blot endnu højere: »Han skal korsfæstes!« **v24** Da Pilatus så, at der ikke var noget at gøre, men at der tværtimod blev uro, tog han noget vand, og i skarens påsyn vaskede han sine hænder og sagde: »Jeg er uskyldig i denne mands blod. Det bliver jeres sag.« **v25** Hele folket svarede: »Lad hans blod komme over os og vore børn!« **v26** Da løslod han dem Barabbas, men lod Jesus piske og udleverede ham til at blive korsfæstet.

199 Jesus, dine dybe vunder
193 O hoved, højt forhånet

ham, hånede ham og sagde: »Hil dig, jødekonge!« **v30** Og de spyttede på ham og tog kæppen og slog ham i hovedet. **v31** Da de havde hånet ham, tog de kappen af ham og gav ham hans egne klæder på. Så førte de ham ud for at korsfæste ham.

222 Opstanden er den Herre Krist
229 Hvor er dog påske sød og blid

ja, døden på et kors.
v9 Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, **v10** for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, **v11** og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.

235 Verdens igenfødelse
246 Kom, lad os tømme et bæger på ny

både at ville og at virke for hans gode vilje. **v14** Gør alt uden at give ondt af jer og uden indvendinger, **v15** så I kan være uangribelige og

uden svig, Guds lydefrie børn midt i en forkvaklet og forvildet slægt, hvor I stråler som himmellys i verden **v16** og holder fast ved livets ord, til den stolthed for mig på Kristi dag, at jeg ikke har løbet forgæves eller slidt forgæves. **v17** Ja, selv om mit

Torsdag: Fil 3,7-16 (vers 7: minus ”Dog”)
På vej mod målet i Kristus.

v7 Hvad jeg havde af fortjeneste, det regner jeg nu på grund af Kristus for tab. **v8** Ja, jeg regner så vist alt for tab på grund af det langt større at kende Kristus Jesus, min Herre. På grund af ham har jeg tabt det alt sammen, og jeg regner det for skarn, for at jeg kan vinde Kristus **v9** og findes i ham, ikke med min egen retfærdighed, den fra loven, men med den, der fås ved troen på Kristus, retfærdigheden fra Gud grundet på troen, **v10** for at jeg kan kende ham og hans opstandelses kraft og lidelsesfællesskabet med ham, så jeg får skikkelse af hans død, **v11** om jeg dog kunne nå frem til opstandelsen fra de døde!

Fredag: Fil 4,4-7
Glæd jer i Herren!

v4 Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! **v5** Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær. **v6** Vær ikke bekymrede for noget, men bring i alle forhold jeres

Ugen efter 1. søndag efter påske:

Mandag: 1. Joh 1,1-4
Livets ord.

v1 Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det, som vi betragtede og vore hænder rørte ved: livets ord **v2** – og livet blev åbenbaret, og vi har set det og vidner om det og forkynnder jer det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret for os

Tirsdag: 1. Joh 1,5-10 (vers 5: minus ”Og”)
Livet i lyset og livet i mørket.

v5 Dette er det budskab, som vi har hørt af ham og bringer videre til jer: Gud er lys, og der er intet mørke i ham. **v6** Hvis vi siger, at vi har fællesskab med ham, men vandrer i mørket, lyver vi og gør ikke sandheden. **v7** Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al

blod skal udgydes under mit offer og min tjeneste for jeres tro, så glæder jeg mig og glæder mig sammen med jer alle. **v18** Glæd I jer ligeledes, og glæd jer sammen med mig!

243 Luk øjne op, al kristenhed
223 Herren af søvne opvågned, opsprang

v12 Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er blevet fuldkommen; men jeg jager efter det, om jeg virkelig kunne gribe det, fordi jeg selv er grebet af Kristus Jesus. **v13** Brødre, jeg mener ikke om mig selv, at jeg allerede har grebet det. Men dette ene gør jeg: Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude; **v14** jeg jager mod målet, efter sejrspisen, som Gud fra himlen kalder os til i Kristus Jesus. **v15** Således skal vi tænke, vi der er fuldkomne, og tænker I anderledes på noget punkt, så vil Gud åbenbare også det for jer; **v16** blot skal vi blive i det spor, vi er kommet ind på.

236 Påskeblomst! Hvad vil du her
241 Tag det sort kors fra graven

ønsker frem for Gud i bøn og påkaldelse med tak. **v7** Og Guds fred, som overgår al forstand, vil bevare jeres hjerter og tanker i Kristus Jesus.

249 Hvad er det at møde
560 Det livets ord vi bygger på

– **v3** det, som vi har set og hørt, forkynnder vi også for jer, for at også I kan have fællesskab med os; og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn, Jesus Kristus. **v4** Dette skriver vi, for at vor glæde kan være fuldkommen.

248 Med thomaskravet står vi her
234 Som forårssolen morgenrød

synd. **v8** Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. **v9** Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed. **v10** Hvis vi siger, at vi ikke har syndet, gør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i os.

Onsdag: 1. Joh 2,1-6
Fællesskabet med Kristus.

v1 Mine børn, dette skriver jeg til jer, for at I ikke skal synde. Men hvis nogen synder, har vi en talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige; **v2** han er et sonoffer for vore synder, og ikke blot for vore, men for hele verdens synder. **v3** Og deraf kan vi vide, at vi kender ham: hvis vi holder hans bud. **v4** Den, der siger: »Jeg

Torsdag: 1. Joh 2,7-11
Budet om broderkærlighed.

v7 Mine kære, det er ikke et nyt bud, jeg skriver til jer, men et gammelt, som I har haft fra begyndelsen; dette gamle bud er ordet, som I har hørt. **v8** Og dog er det et nyt bud, jeg skriver til jer, det som er sandt i ham og i jer: mørket viger, og det sande lys skinner allerede. **v9** Den, der

Fredag: 1. Joh 2,12-17
Advarsel mod kærlighed til verden.

v12 Jeg skriver til jer, børn: Jeres synder er tilgivet jer for hans navns skyld.
v13 Jeg skriver til jer, fædre: I kender ham, som har været fra begyndelsen.
Jeg skriver til jer, I unge: I har overvundet den Onde.
v14 Jeg har skrevet til jer, børn: I kender Faderen.
Jeg har skrevet til jer, fædre: I kender ham, som har været fra begyndelsen.

Ugen efter 2. søndag efter påske:

Mandag: 1. Joh 2,22-29
Antikrist og menigheden.

v22 Hvem er en løgner, om ikke den, der benægter, at Jesus er Kristus? Antikrist er den, der fornægter Faderen og Sønnen. **v23** Enhver, som fornægter Sønnen, har heller ikke Faderen. Den, der bekender Sønnen, har også Faderen. **v24** I skal lade det, I har hørt fra begyndelsen, blive i jer. Hvis det, I har hørt fra begyndelsen, bliver i jer, vil også I blive i Sønnen og i Faderen. **v25** Og det er det løfte, som han har givet os: det evige liv.
v26 Dette har jeg skrevet til jer om dem, der vil føre jer vild. **v27** Men i jer bliver den salve, I har

227 Som den gyldne sol frembryder
v. 1 -4
v. 5-9

kender ham,« men ikke holder hans bud, er en løgner, og sandheden er ikke i ham; **v5** men den, der holder fast ved hans ord, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt. Deraf ved vi, at vi er i ham. **v6** Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede.

220 I dødens bånd vor frelser lå
782 Dig vandrer vi så glade med

siger, at han er i lyset, men hader sin broder, er stadig i mørket. **v10** Den, der elsker sin broder, bliver i lyset, og i ham er der intet, som bringer til fald. **v11** Men den, der hader sin broder, er i mørket og vandrer i mørket, og han ved ikke, hvor han går, fordi mørket har blindet hans øjne.

228 Du er opstandne sejrshelt
247 Jesus, som iblandt os står

Jeg har skrevet til jer, I unge: I er stærke, Guds ord bliver i jer, og I har overvundet den Onde.
v15 Elsk ikke verden og heller ikke det, som er i verden. Hvis nogen elsker verden, er Faderens kærlighed ikke i ham; **v16** for alt det, som er i verden, kødets lyst og øjnenes lyst og pral med jordisk gods, er ikke af Faderen, men af verden. **v17** Og verden og dens begær går til grunde, men den, der gør Guds vilje, bliver til evig tid.

230 Påskemorgen slukker sorgen
238 Det er så sandt, at ingen så

fået fra ham, og I har ikke brug for, at nogen skal lære jer noget; men da hans salve lærer jer alt – og det er sandt og uden løgn – skal I også blive i ham, sådan som den har lært jer.

v28 Og nu, kære børn, bliv i ham, for at vi kan have frimodighed, når han åbenbares, og ikke skal stå med skam over for ham ved hans genkomst. **v29** Når I ved, at han er retfærdig, forstår I, at enhver, som gør retfærdigheden, er født af ham.

Tirsdag: 1. Joh 3,1-10

Guds børn eller Djævelens børn.

V1 Se, hvor stor kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn, og vi er det! Derfor kender verden ikke os, fordi den ikke kender ham. **v2** Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er. **v3** Enhver, som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren. **v4** Enhver, som gør synden, begår også lovbrud, for synd er lovbrud. **v5** I ved, at han blev åbenbaret for at bære vore synder, og der er ikke synd i ham. **v6** Enhver, som bliver i ham, synder ikke; enhver, som synder, har ikke set ham og kender ham ikke.

Onsdag: 1. Joh 3,11-17 (vers 11: minus "For")

Budet om indbyrdes kærlighed.

v11 Dette er det budskab, I har hørt fra begyndelsen: Vi skal elske hinanden **v12** og ikke være som Kain, der var af den Onde og slog sin bror ihjel. Og hvorfor slog han ham ihjel? Fordi hans gerninger var onde, men hans brors retfærdige. **v13** I må ikke undre jer, brødre, hvis verden hader jer. **v14** Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet; for vi elsker brødrene. Den, der ikke elsker,

Torsdag: 1. Joh 3,18-24

Kærlighed giver frimodighed over for Gud.

v18 Kære børn, lad os ikke elske med ord eller tunge, men i gerning og sandhed. **v19** Deraf kan vi vide, at vi er af sandheden, og over for ham kan vi bringe vort hjerte til ro, **v20** hvad end vort hjerte fordømmer os for; thi Gud er større end vort hjerte og kender alt. **v21** Mine kære, hvis vort hjerte ikke fordømmer os, har vi frimodighed over for Gud, **v22** og hvad

Fredag: 1. Joh 4,1-6

Guds ånd og Antikrists ånd.

v1 Mine kære, tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er af Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden. **v2** Derpå kan I kende Guds ånd: enhver ånd, som bekender, at Jesus er Kristus, kommet i kød, er af Gud; **v3** men enhver ånd, som ikke bekender Jesus, er ikke af Gud, og det er Antikrists ånd, som I har hørt skal komme, og den er allerede nu i verden. **v4** I er af Gud, kære børn,

239 I den nat af stumme skrig

289 Nu bede vi den Helligånd

v7 Kære børn, lad ingen føre jer vild. Den, der gør retfærdigheden, er retfærdig, ligesom han er retfærdig. **v8** Den, der gør synden, er af Djævelen, for Djævelen har syndet fra begyndelsen. Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger. **v9** Enhver, som er født af Gud, gør ikke synd; for Guds sæd bliver i ham, og han kan ikke synde, fordi han er født af Gud. **v10** Derved bliver det åbenbart, hvem der er Guds børn, og hvem der er Djævelens børn: enhver, som ikke gør retfærdighed, er ikke af Gud, lige så lidt som den, der ikke elsker sin broder.

246 Brat, Herre Jesus, blandt dine

685 Vor Gud er idel kærlighed

bliver i døden. **v15** Enhver, som hader sin broder, er en morder, og I ved, at ingen morder har evigt liv i sig. **v16** Derpå kender vi kærligheden: at han satte sit liv til for os; så skylder også vi at sætte livet til for brødrene. **v17** Den, der har jordisk gods og ser sin broder lide nød, men lukker sit hjerte for ham – hvorledes kan Guds kærlighed blive i ham?

314 Kom, store Gud og Helligånd

245 Opstandne Herre, du vil gå

vi end beder om, får vi af ham, fordi vi holder hans bud og gør det, som behager ham. **v23** Og dette er hans bud, at vi skal tro på hans søns, Jesu Kristi, navn og elske hinanden, som han har påbudt os. **v24** Den, der holder hans bud, bliver i Gud og Gud i ham. Og at han bliver i os, ved vi af Ånden, som han har givet os.

242 Hører, I som græde

769 Sig månen langsomt hæver

og I har overvundet dem, for han, som er i jer, er større end han, som er i verden. **v5** De er af verden, derfor taler de ud af verden, og verden lytter til dem. **v6** Vi er af Gud, og den, der kender Gud, lytter til os, men den, der ikke er af Gud, lytter ikke til os. Derpå kender vi sandhedens ånd og vildfarelsens ånd.

Ugen efter 3. søndag efter påske:

Mandag: 1. Joh 4,7-16a (til og med: "som Gud har til os")
Guds kærlighed og menneskers indbyrdes kærlighed

690 Den ypperligste vej
696 Kærlighed er lysets kilde

v7 Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. **v8** Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. **v9** Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. **v10** Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.

v11 Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. **v12** Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os. **v13** Deraf ved vi, at vi bliver i ham og han i os: at han har givet os af sin ånd. **v14** Vi har set og bevidner, at Faderen har sendt sin søn som verdens frelser. **v15** Den, der bekender, at Jesus er Guds søn, i ham bliver Gud, og han bliver i Gud. **v16** Og vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os.

Tirsdag: 1. Joh 4,16b-21(fra "Gud er kærlighed")
Kærlighed til Gud og til mennesker hører sammen.

321 O kristelighed
494 Kærlighed fra Gud

Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham. **v17** Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden. Frygt findes ikke i kærligheden, **v18** men den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er

ikke fuldendt i kærligheden. **v19** Vi elsker, fordi han elskede os først. **v20** Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud,« men hader sin broder, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin broder, som han har set, kan ikke elske Gud, som han ikke har set. **v21** Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.

Onsdag: 1. Joh 5,1-5
Troens sejr over verden.

377 I, Herrens udvalgte
56 Jesus er navnet mageløst

v1 Enhver, som tror, at Jesus er Kristus, er født af Gud. Og enhver, som elsker den, der har født ham, elsker også den, der er født af ham; **v2** og deraf ved vi, at vi elsker Guds børn: at vi elsker Gud og handler efter hans bud. **v3** For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud; og hans

bud er ikke tunge. **v4** For alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og den sejr, som har overvundet verden, er vor tro. **v5** Og hvem andre kan overvinde verden end den, som tror, at Jesus er Guds søn?

Torsdag: 1. Joh 5,6-12
Guds vidnesbyrd om Sønnen.

292 Kærligheds og sandheds Ånd
300 Kom, sandheds Ånd! og vidne giv

v6 Han er den, der er kommet gennem vand og blod, Jesus Kristus. Han kom ikke kun med vandet, men med vandet og blodet; og det er Ånden, som vidner, fordi Ånden er sandheden. **v7** For der er tre, som vidner: **v8** Ånden og vandet og blodet, og de tre bliver til ét. **v9** Tager vi imod menneskers vidnesbyrd, er Guds vidnesbyrd dog større; for det er Guds vidnesbyrd, at han har vidnet om sin

søn. **v10** Den, der tror på Guds søn, har vidnesbyrdet i sig, men den, der ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner ved ikke at tro på det vidnesbyrd, som Gud har aflagt om sin søn. **v11** Og dette er vidnesbyrdet, at Gud har givet os det evige liv, og det liv er i hans søn. **v12** Den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet.

Ugen efter 4. søndag efter påske:

Mandag: Sl 16,1b-11

Gud alene giver tryghed

v1b Vogt mig, Gud, jeg søger tilflugt hos dig.

v2 Jeg siger til Herren: »Du er min herre, ingen anden end du er min lykke.«

v3 De hellige, som er i landet, og de mægtige glæder jeg mig altid over.

v4 De, som løber efter andre guder, rammes af mange lidelser.

Jeg vil ikke udgyde deres drikofre af blod, deres navne vil jeg ikke bringe over mine læber.

v5 Herre, du min tilmålte del og mit bæger, du sikrer min lod.

v6 Målesnorene tildelte mig herlige steder,

Tirsdag: Sl 25, 1b -14

Ingen der venter på Herren, skal blive til skamme
31 Til himlene rækker din miskundhed

v1b Jeg længes efter dig, Herre,

v2 jeg stoler på dig, min Gud.

Lad mig ikke blive til skamme, lad ikke mine fjender frydes over mig.

v3 Ingen, der håber på dig, bliver til skamme, men det bliver de, der er troløse til ingen nytte.

v4 Vis mig dine veje, Herre, lær mig dine stier!

v5 Vejled mig i din sandhed og belær mig, for du er min frelses Gud,

til dig sætter jeg altid mit håb.

v6 Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed, som har været til fra evighed.

v7 Glem min ungdoms synder og overtrædelser, husk mig i din trofasthed,

Onsdag: Sl 39, 2-14 (i vers 6 og 12: minus "Sela")

Tavshedens smerte

v2 Jeg tænkte: Jeg vil vogte på min færd, så jeg ikke synder med tungen;

jeg vil lægge et bidsel i munden, når den ugudelige er i nærheden.

v3 Jeg var tavs og stum, jeg tav og ville intet sige.

Men min smerte nagede,

v4 mit hjerte brændte i mit indre, jeg stønnede, og det brændte som ild.

Da åbnede jeg munden og sagde:

v5 Lad mig vide, hvornår jeg skal dø, Herre,

53 Hav tak, o Herre , for evig trøst

773 Bliv hos os, når dagen hælder

jeg kan fryde mig over min ejendom.

v7 Jeg vil prise Herren, som råder mig, ja, om natten får jeg vejledning i mit indre.

v8 Jeg har altid Herren for øje, han er ved min højre side, og jeg vakler ikke.

v9 Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler, ja, mit legeme skal bo i tryghed.

v10 For du vil ikke prisgive mig til dødsriget, din fromme vil du ikke lade se graven.

v11 Du lærer mig livets vej, du mætter mig med glæde for dit ansigt, du har altid herlige ting i din højre hånd.

379 Der er en vej, som verden ikke kender fordi du er god, Herre.

v8 Herren er god og retskaffen, derfor belærer han syndere om vejen.

v9 De ydmyge vejleder han i retfærdighed, han lærer ydmyge sin vej.

v10 Herrens stier er altid godhed og troskab for dem, der holder hans pagt og hans lov.

v11 For dit navns skyld, Herre, skal du tilgive min synd, for den er stor.

v12 Den mand, der frygter Herren, ham belærer han om den vej, han skal vælge.

v13 Han selv skal leve i lykke, og hans afkom skal få landet i arv og eje.

v14 De, der frygter Herren, har fællesskab med ham,

gennem sin pagt vejleder han dem.

397 Trods længselens smerte

782 Dig vandre vi så gerne med

hvor mange dage der er tilmålt mig, så jeg ved, hvor længe jeg har igen.

v6 Mine dage måler du ud i håndsbredder, for dig er min livstid som intet.

Hvert menneske er kun som et vindpust.

v7 En mand vandrer som et skyggebillede, han samler rigdom til ingen nytte, han ved ikke, hvem der skal høste den.

v8 Hvad har jeg så at vente på, Herre? Mit håb står til dig!

v9 Fri mig for alle mine overtrædelser,

skån mig for tåbens spot!

v10 Jeg er stum, jeg åbner ikke munden,
for det er dig, der har forvoldt det.

v11 Fjern lidelsen fra mig,
for jeg går til under vægten af din hånd.

v12 Når du straffer en mand for hans synd,
knuser du det, han sætter pris på, som et møl.

Torsdag: Sl 42, 2-12

Længsel efter Gud.

v2 Som hjorten skriger
ved det udtørrede vandløb,
sådan skriger min sjæl
efter dig, Gud.

v3 Min sjæl tørster efter Gud,
den levende Gud.

Hvornår kan jeg komme
og se Guds ansigt?

v4 Tårer er blevet mit brød
dag og nat,
når de dagen lang spørger mig:
Hvor er din Gud?

v5 Jeg husker det
og udøser min fortvivlelse:

Jeg gik i festskaren,
jeg vandrede til Guds hus
under jubelråb og takkesange
i valfartsskaren.

v6 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?

Vent på Gud!

For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

v7 Min sjæl er fortvivlet,

Fredag: Sl 40, 2 - 12

Lykkelig det menneske, der sætter sit håb til Herren.

v2 Jeg satte alt mit håb til Herren,
og han bøjede sig ned til mig
og hørte mit råb om hjælp;

v3 han trak mig op af undergangens grav,
op af slam og dynd;
han satte min fod på klippen,
så jeg stod fast.

v4 Han lagde mig en ny sang i munden,
en lovsang til vor Gud.

Mange skal se det og frygte,
og de skal stole på Herren.

v5 Lykkelig den mand,
der tager sin tilflugt til Herren

Hvert menneske er kun som et vindpust.

v13 Hør min bøn, Herre, lyt til mit skrig,
vær ikke tavs, når jeg græder.

For jeg er gæst hos dig,
en tilflytter som alle mine fædre.

v14 Vend dit blik fra mig, så jeg bliver glad igen,
før jeg går bort og ikke er mere.

410 Som tørstige hjort monne skrige

781 Nu skrider dagen under

derfor tænker jeg på dig
fra Jordans og Hermons egne,
fra Mis'ars bjerg.

v8 Havdyb råber til havdyb,
når dine strømme bruser;
alle dine brændinger og bølger
skyller hen over mig.

v9 Om dagen sender Herren sin godhed,
om natten lovsynger jeg ham
og beder til den levende Gud.

v10 Jeg siger til Gud, min klippe:
Hvorfor har du glemt mig?
Hvorfor skal jeg vandre i sorg
plaget af fjenden?

v11 Det går mig til marv og ben,
mine fjender håner mig
og spørger mig dagen lang:
Hvor er din Gud?

v12 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?

Vent på Gud!

For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

8 Om alle mine lemmer

555 Jeg ved et evigt Himmerig

og ikke vender sig til dæmoner
og til dem, der søger løgneguder.

v6 Store ting har du gjort;
Herre min Gud, dine underfulde handlinger
og planer er til gavn for os;
ingen står mål med dig!

Jeg vil fortælle og berette om dem,
men de er for mange, de kan ikke opregnes.

v7 Slagtoffer og afgrødeoffer vil du ikke have
– du har åbnet mine ører –
brændoffer og syndoffer ønsker du ikke.

v8 Da siger jeg: »Se, jeg er kommet
– i bogrullen er der skrevet om mig –

v9 jeg ønsker at gøre din vilje, Gud,
din lov er i mit indre.«

v10 Jeg vil forkynde, hvad der er ret,
i den store forsamling,
jeg holder ikke mine læber lukkede,
det ved du, Herre!

v11 Jeg holder ikke din retfærdighed skjult
inde i mit hjerte,

jeg taler om din trofasthed og frelse;
jeg tier ikke stille med din godhed og troskab
i den store forsamling.

v12 Din barmhjertighed, Herre,
vil du ikke holde tilbage fra mig;
din godhed og troskab
skal altid beskytte mig.

Ugen efter 5. søndag efter påske:

Mandag: Sl 96

Herrens dom med retfærdighed og trofasthed.

12 Min sjæl, du Herren love

761 Den klare sol går ned

v1 Syng en ny sang for Herren,
syng for Herren, hele jorden!

v2 Syng for Herren, pris hans navn,
forkynd hans frelse dag efter dag!

v3 Fortæl om hans herlighed blandt folkene,
om hans undere blandt alle folkeslag!

v4 For Herren er stor og højt lovprist,
han er frygtindgydende for alle guder.

v5 For alle folkenes guder er intet værd,
men Herren skabte himlen.

v6 Højhed og pragt er foran ham,
styrke og herlighed i hans hellighed.

v7 Vis Herren, I folkenes slægter,
vis Herren ære og hæder!

v8 Vis Herrens navn ære,

træd ind i hans forgårde med gaver,

v9 kast jer ned for Herren i hans hellige majestæt,
skælv for ham, hele jorden!

v10 Råb det ud blandt folkene: Herren er konge!
Ja, jorden står fast, den røkkes ikke.

Han dømmer folkene med retskaffenhed.

v11 Himlen skal glæde sig, jorden juble,
havet med alt, hvad det rummer, skal larme,

v12 marken med alt, hvad den bærer, skal juble,
alle skovens træer skal råbe af fryd

v13 for Herren; for han kommer,
han kommer for at holde dom over jorden,
han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene i sin trofasthed.

Tirsdag: Sl 103, 1b-22 (minus "Af David")

Herrens troskab varer fra evighed til evighed

14 Tænk, at livet

1 Guds menighed, syng

v1 Min sjæl, pris Herren,
alt i mig skal prise hans hellige navn.

v2 Min sjæl, pris Herren,
glem ikke hans velgerninger!

v3 Han tilgiver al din skyld,
helbreder alle dine sygdomme.

v4 Han udfrier dit liv fra graven,
han kroner dig med godhed og barmhjertighed.

v5 Han mætter dit liv med gode gaver,
du bliver ung igen som en ørn.

v6 Herren øver retfærdighed
og ret mod alle undertrykte.

v7 Han kundgjorde Moses sine veje,
og israelitterne sine gerninger.

v8 Herren er barmhjertig og nådig,
sen til vrede og rig på troskab.

v9 Han anklager ikke for evigt
og vredes ikke for altid;

v10 han gengælder os ikke vore synder

og lønner os ikke efter vor skyld.

v11 Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;

v12 så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os.

v13 Som en far er barmhjertig mod sine børn,
er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham.

v14 For han ved, at vi er skabt,
husker på, at vi er støv.

v15 Menneskets liv er som græsset,
det blomstrer som markens blomster;

v16 når vinden blæser over det, er det der ikke
mere,

dér, hvor det stod, ser man det ikke mere.

v17 Men Herrens troskab varer fra evighed
til evighed mod dem, der frygter ham,

og hans retfærdighed mod børnenes børn,

v18 mod dem, der holder hans pagt
og husker hans bud og følger dem.

v19 Herren har grundfæstet sin trone i himlen,
han hersker som konge over alle.

v20 Pris Herren, I hans engle,
I stærke krigere, der udfører hans befaling
i lydighed mod hans ord.
Min sjæl, pris Herren!

Onsdag: Sl 118, 1b – 18 (altså minus: ”Hallelujah”)
Herrens godhed trofasthed.

Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.

v2 Israel skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid.

v3 Arons hus skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid.

v4 De, der frygter Herren, skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid.

v5 I min trængsel råbte jeg til Herren,
han svarede og førte mig ud i det åbne land.

v6 Herren er hos mig, jeg frygter ikke,
hvad kan mennesker gøre mig?

v7 Herren er min hjælper,
jeg får mine modstanderes nederlag at se.

v8 Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på mennesker.

v9 Det er bedre at søge tilflugt hos Herren
end at stole på stormænd.

v10 Om så alle folk omringer mig,

v21 Pris Herren, alle hans hære,
hans tjenere, der udfører hans vilje.

v22 Pris Herren, alle hans skaberværker
overalt i hans rige.

250 Kommer, sjæle, dyrekøbte
259 Din Himmel-krone ser vi stråle

i Herrens navn slår jeg dem tilbage.

v11 Om de omringer mig på alle sider,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.

v12 Om de sværmer om mig som bier,
de brænder ned som ild i tjørnekrat,
i Herrens navn slår jeg dem tilbage.

v13 Jeg blev stødt ned og var ved at falde,
men Herren kom mig til hjælp.

v14 Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.

v15 Der lyder jubel og sejrsmål
i de retfærdiges telte:

Herrens højre hånd bringer sejr,

v16 Herrens højre hånd er løftet,
Herrens højre hånd bringer sejr!

v17 Jeg skal ikke dø, men leve
og fortælle om Herrens gerninger.

v18 Herren tugtede mig hårdt,
men han overgav mig ikke til døde

Efter Kristi himmelfarts dag:

Fredag: Sl 139, 1c-24 (vers 1 fra: ”Herre, du....”)
Ransag mig Gud, og kend mit hjerte.

v1 Herre, du ransager mig og kender mig.

v2 Du ved, om jeg sidder eller står,
på lang afstand er du klar over min tanke;

v3 du har rede på, om jeg går eller ligger,
alle mine veje er du fortrolig med.

v4 Før ordet bliver til på min tunge,
kender du det fuldt ud, Herre;

v5 bagfra og forfra indeslutter du mig,
og du lægger din hånd på mig.

v6 Det er for underfuldt til, at jeg forstår det,
det er så ophøjet, at jeg ikke fatter det.

v7 Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd?
Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?

v8 Stiger jeg op til himlen, er du dér,
lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.

v9 Låner jeg morgenrødens vinger
og slår mig ned, hvor havet ender,

v10 så leder din hånd mig også dér,

257 Vaj nu, Dannebrog, på voven
251 Jesus, himmelfaren

din højre hånd holder mig fast.

v11 Siger jeg: »Mørket skal dække mig,
lyset blive til nat omkring mig,«

v12 så er mørket ikke mørke for dig,
natten er lys som dagen, mørket er som lyset.

v13 Det var dig, der dannede mine nyrer,
du flettede mig sammen i min mors liv.

v14 Jeg takker dig, fordi jeg er underfuldt skabt,
underfulde er dine gerninger,
jeg ved det fuldt ud!

v15 Mine knogler var ikke skjult for dig,
da jeg blev formet i det skjulte,
blev vævet i jordens dyb.

v16 Da jeg endnu var foster, havde du mig for øje;
alle dagene stod skrevet i din bog,
de var formet, før en eneste af dem var kommet.

v17 Hvor er dine tanker dyrebare for mig,
hvor stor er dog summen af dem, Gud!

v18 Tæller jeg dem, er de flere end sandet,
bliver jeg færdig, er jeg stadig hos dig.
v19 Gid du ville dræbe forbryderne, Gud!
Vig fra mig, I mordere!
v20 De spinder rænker mod dig,
de farer med løgn mod dig.
v21 Hader jeg ikke dem, der hader dig, Herre?

Væmmes jeg ikke ved dem, der rejser sig mod dig?
v22 Grænseløst er mit had til dem,
de er blevet mine fjender.
v23 Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte,
prøv mig, og kend mine tanker,
v24 se efter, om jeg følger afgudsvej!
Led mig ad evigheds vej!

Ugen efter 6. søndag efter påske:

Mandag: Es 44,1 - 4. 6 - 7b. 21 - 23.

Gud udgyder sin ånd over Israels folk og løskøber det

312 Sandheds tolk og taler

313 Kom, regn af det høje!

v1 Men hør nu, Jakob, min tjener, Israel, som jeg har udvalgt. **v2** Dette siger Herren, som skabte dig, han, som dannede dig fra moders liv, hjælper dig: Frygt ikke, min tjener Jakob, Jeshurun, som jeg har udvalgt! **v3** For jeg udgyder vand over den tørstige jord, strømme af vand over det tørre land; jeg udgyder min ånd over dit afkom og min velsignelse over dine efterkommere. **v4** De skal spire frem mellem græs, som popler ved vandløb. **v6** Dette siger Herren, Israels konge, han som løskøber det, Hærskarers Herre: Jeg er den første, og jeg er den sidste, der er ingen anden Gud end mig. **v7** Hvem der er som jeg, skal udråbe og

fortælle og forelægge mig, hvad der er sket, fra dengang jeg grundlagde et evigt folk.

v21 Husk dette, Jakob, Israel, for du er min tjener. Jeg har dannet dig, du er min tjener, jeg glemmer dig ikke, Israel. **v22** Jeg udsletter dine overtrædelser som en sky, dine synder som et skylag. Vend tilbage til mig, for jeg har løskøbt dig. **v23** Råb af fryd, himmel, for Herren har grebet ind. Bryd ud i jubelråb, jordens dybder, bryd ud i fryderåb, bjerge, skoven med alle dens træer! For Herren har løskøbt Jakob, ved Israel viser han sin herlighed.

Tirsdag: Joel 3,1b - 5 Indledning: "Profeten Joel videregav de ord, som Gud havde talt til ham"

Guds ånd skal udgydes over alle mennesker

254 Fuldendt er nådens store værk

259 Din himmelkrone ser vi stråle

v1 Jeg vil udgyde min ånd over alle mennesker. Jeres sønner og døtre skal profetere, jeres gamle skal have drømme, jeres unge skal se syner. **v2** Selv over jeres trælle og trælkvinder vil jeg udgyde min ånd i de dage. **v3** Jeg sætter tegn på himlen og på jorden, blod og ild og røgsøjler.

v4 Solen forvandles til mørke og månen til blod, før Herrens store og frygtelige dag kommer.

v5 Og enhver, som påkalder Herrens navn, skal frelses. For på Zions bjerg og i Jerusalem skal der være redning - som Herren har sagt - for de undslupne, som Herren kalder på.

Onsdag: Joh 14,23b - 29

Jesu formaning til disciplene om at holde fast ved

hans ord, og om at Helligånden skal minde dem om det

294 Talsmand, som på jorderige

426 Fred til bod for bittert savn

»Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham. **v24** Den, der ikke elsker mig, holder ikke fast ved mine ord. Og det ord, I hører, er ikke mit, men Faderens, som har sendt mig.

v25 Sådan har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. **v26** Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt

og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer. **v27** Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst! **v28** I har hørt, at jeg har sagt til jer: Jeg går bort, og jeg kommer til jer. Hvis I elskede mig, ville I glæde jer over, at jeg går til Faderen, for Faderen er større end jeg. **v29** Nu har jeg sagt det til jer, før det sker, for at I skal tro, når det sker.

Torsdag: ApG 2,22 – 24. 33 Indledning: ”På pinsedagen prædikede apostlen Peter i Jerusalem og sagde bl.a.:”
(Peter prædiker om Kristus og Helligånden)

284 Fra Himlen Herrens ånd nedfør
314 Kom, store Gud og Helligånd

v22 Israelitter, hør disse ord: Jesus fra Nazaret – en mand, der er udpeget af Gud for jer ved mægtige gerninger og undere og tegn, som Gud gjorde gennem ham midt iblandt jer, sådan som I selv ved – **v23** ham fik I udleveret efter Guds fastlagte bestemmelse og forudviden, og ved lovbryderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham. **v24**

Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden.

v33 Han er ophøjet til Guds højre hånd og har fra Faderen fået Helligånden som lovet, og den har han nu udgydt. Det er det, I både ser og hører.

Fredag: Rom 8,14 – 17 (vers 14: minus ”For”)
Opfyldt af Ånden bliver vi Guds børn og arvinger

281 Nu nærmer sig vor pinsefest
308 Helligånd, vor sorg du slukke

v14 Alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn.
v15 I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader!
v16 Ånden selv vidner sammen med vores ånd om,

at vi er Guds børn. **v17** Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham.

Ugen efter 2. pinsedag:

Tirsdag: Joh 6,27 – 35 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus er livets brød

296 Du, som den store pinsedag
287 Kraften fra det høje

v27 Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« **v28** Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« **v29** Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« **v30** Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre?« **v31** Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet:

»Brød fra himlen gav han dem at spise.« **v32** Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. **v33** For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« **v34** De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« **v35** Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.

Onsdag: Joh 6, 37 – 44 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus udfører Guds vilje

282 Apostlene sad i Jerusalem
290 I al sin glans nu stråler

v37 Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort; **v38** for jeg er kommet ned fra himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig. **v39** Og hans vilje er, at jeg ikke skal miste noget af alt det, han har givet mig, men oprejse det på den yderste dag. **v40** For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.«

v41 Jøderne stod og skumlede over ham, fordi han havde sagt: Jeg er det brød, som er kommet ned fra himlen. **v42** Og de sagde: »Er det ikke Jesus, Josefs søn, hvis far og mor vi kender? Hvordan kan han så sige: Jeg er kommet ned fra himlen?« **v43** Jesus svarede dem: »I skal ikke stå dér og skumle! **v44** Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.

Torsdag: Joh. 6,52 – 58 (vers 52: ”så kom jøderne” ændres til ”Jøderne kom”)

Den, der spiser Jesu kød og drikker hans blod, har evigt liv

v52 Så kom jøderne i voldsom diskussion med hinanden og sagde: »Hvordan kan han give os sit kød at spise?« **v53** Jesus sagde til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis ikke I spiser Menneskesønnens kød og drikker hans blod, har I ikke liv i jer. **v54** Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. **v55** For mit kød er sand mad, og

mit blod er sand drik. **v56** Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, bliver i mig, og jeg i ham. **v57** Ligesom den levende Fader har udsendt mig, og jeg lever i kraft af Faderen, sådan skal også den, der spiser mig, leve i kraft af mig. **v58** Det brød, som er kommet ned fra himlen, er ikke sådan som det, fædrene spiste; de døde, men den, der spiser dette brød, skal leve til evig tid.«

Fredag: Joh 7,37 – 46

Jesus er frelsens kilde

v37 På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. **v38** Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: »Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.« **v39** Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham, skulle få. For Ånden var der endnu ikke, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort.

v40 Nogle i folkeskaren sagde, da de hørte de ord: »Han er sandelig Profeten.« **v41** Andre sagde: »Han er Kristus.« Men nogle sagde: »Kommer Kristus da

313 Kom regn af det høje

285 Hør himmelsus i tredje time

fra Galilæa? **v42** Siger Skriften ikke, at Kristus kommer af Davids slægt og fra Betlehem, den landsby, David var fra?« **v43** Sådan blev der uenighed i folkeskaren på grund af ham. **v44** Nogle af dem ville gribe ham, men ingen lagde hånd på ham.

v46 Da tempelvagterne kom tilbage, spurgte ypperstepræsterne og farisæerne dem: »Hvorfor har I ham ikke med?« **v46** Tempelvagterne svarede: »Aldrig har noget menneske talt sådan.«

Ugen efter Trinitatis søndag:

Mandag: Sl 8,2 - 10

Menneskets ringhed og storhed

v2 Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn over hele jorden, du, som har bredt din pragt ud på himlen!

v3 Af børns og spædes mund har du grundlagt et værn mod dine modstandere for at standse fjender og hævnerrige.

v4 Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, månen og stjernerne, som du satte der,

v5 hvad er da et menneske, at du husker på det, et menneskebarn, at du tager dig af det?

3 Lovsynger Herren

17 v. 1 – 8 Almægtige og kære Gud

v6 Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, med herlighed og ære har du kronet det.

v7 Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, alt har du lagt under dets fødder,

v8 får og okser i mængde, selv de vilde dyr,

v9 himlens fugle og havets fisk, dem, som færdes ad havenes stier.

v10 Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden!

Tirsdag: Sl 19,2 - 15

Himlen fortæller om Gud.

392 Himlene, Herre, fortælle din ære

775 Der står et slot i Vesterled

v2 Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hænders værk;

v3 dag forkynder det til dag, nat kundgør det til nat.

v4 Der lyder ingen ord, ingen tale, uden at deres røst høres;

v5 deres røst når ud over hele jorden,

deres ord til verdens ende.

v6 På himlen har han rejst et telt til solen, den går som en brudgom ud af sit kammer, den gennemløber sin bane glad som en helt.

v7 Fra himlens ene ende går den ud og når rundt til den anden, intet er skjult for dens glød.

v8 Herrens lov er fuldkommen,
den styrker sjælen.
v9 Herrens vidnesbyrd står fast,
det giver den uerfarne visdom.
Herrens forordninger er retskafne,
de glæder hjertet.
Herrens befaling er ægte,
den giver øjnene glans.
v10 Herrens ord er rent,
det består til evig tid.
Herrens bud er sandhed,
de er alle retfærdige.
v11 De er mere kostbare end guld,
end det reneste guld i mængde,

Onsdag: Sl 33
Herrens pris.

v1 Bryd ud i jubel for Herren, I retfærdige,
lovsang er dejlig for de retskafne.
v2 Pris Herren med citer,
spil for ham på tistrenget harpe.
v3 Syng en ny sang for ham,
spil dejligt til jubelråb.
v4 Herrens ord er sandt,
alt, hvad han gør, står fast.
v5 Han elsker ret og retfærdighed,
Herrens godhed fylder jorden.
v6 Ved Herrens ord blev himlen skabt,
hele dens mangfoldighed ved et pust fra hans mund.
v7 Han samler havets vand som i en lædersæk
og det store dyb i sine forråbskamre.
v8 Hele jorden skal frygte Herren,
alle verdens beboere skælve for ham.
v9 For han talte, og det skete,
han befalede, og det stod der.
v10 Herren gør folkenes råd til intet,
han hindrer folkeslagenes planer.
v11 Herrens råd står fast til evig tid,
hans planer varer i slægt efter slægt.

Torsdag: Sl 98, 1b – 9 (altså minus ”En salme”)
Lovsang til frelsens Gud

v1 Syng en ny sang for Herren,
for han har udført undere;
hans højre hånd og hellige arm
har skaffet ham sejr.
v2 Herren har kundgjort sin frelse,
for folkenes øjne
har han åbenbaret sin retfærdighed.
v3 Han har husket på sin godhed

de er sødere end honning,
end flydende honning.
v12 Din tjener lader sig advare af dem,
der er stor løn ved at holde dem.
v13 Hvem lægger mærke til uforsætlige synder?
Rens mig for skjulte synder!
v14 Skån også din tjener for de overmodige,
lad dem ikke få magt over mig!
Da er jeg udadledig
og uden skyld i grov overtrædelse.
v15 Tag nådigt imod min munds ord
og mit hjertes tanke,
Herre, min klippe og forløser!

5 O, havde jeg dog tusind tunger
11 Nu takker alle Gud

v12 Lykkeligt det folk, der har Herren til Gud,
det folk, han udvalgte sig til ejendom.
v13 Herren ser ned fra himlen,
han ser alle mennesker.
v14 Fra sin bolig iagttager han
alle dem, der bor på jorden.
v15 Han har skabt alle hjerter
og giver agt på alle deres handlinger.
v16 Ingen konge frelses ved sin store hær,
ingen helt reddes ved sin store kraft.
v17 Hesten er en svingefuld hjælper,
trods sin store styrke redder den ingen.
v18 Men Herrens øjne hviler på dem, der frygter
ham, og som venter på hans godhed,
v19 så han redder dem fra døden
og holder dem i live under hungersnød.
v20 Vi længes efter Herren,
han er vor hjælp og vort skjold.
v21 Ham glæder vort hjerte sig over,
vi stoler på hans hellige navn.
v22 Lad din godhed komme over os, Herre,
for vi venter på dig.

4 Giv mig, Gud, en salmetunge
430 Lov og tak og evig ære

og sin trofasthed mod Israels hus.
Hele den vide jord har set
vor Guds frelse.
v4 Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden,
bryd ud i jubel og lovsang!
v5 Lovsyng Herren til citer,
til citer og klingende spil,
til trompeter og hornets klang,

bryd ud i fryderåb for kongen, Herren!
v7 Havet med alt, hvad det rummer, skal larme,
jorden og de, der bor på den.
v8 Strømmene skal klappe i hænderne,
alle bjerge skal juble

v9 for Herren; for han kommer
for at holde dom over jorden.
Han holder dom over verden med retfærdighed
og over folkene med retskaffenhed.

Fredag: Sl 100, 1b – 5 (minus: ”En salme til takofferet”)
Råb af fryd for Herren.

12 Min sjæl, du Herren love
31 Til himlene rækker din miskundhed, Gud

v1b Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!
v2 Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!
v3 Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.

v4 Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!
v5 For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.

Ugen efter 1. søndag efter trinitatis

(Tema: Gud er med de små, jvf. forudgående søndags gudstjenestetekster)

Mandag: 5. Mos 7,7 – 8. 12 – 13. 17 – 19

725 Det dufter lysegrønt af græs

Indledning: ”Da israelitterne var draget ud af Egypten
på vej til det forjættede land, talte Moses til dem:”

685 Vor Gud er idel kærlighed

Alt, hvad vi ejer og har, er gaver fra Gud

v7 Det er ikke, fordi I er større end alle andre folk,
at Herren fattede kærlighed til jer og udvalgte jer;
for I er det mindste af alle folk. **v8** Men fordi
Herren elskede jer og ville opfylde den ed, han
tilsvor jeres fædre, førte han jer ud med stærk hånd
og udfriede dig af trællehuset, af egypterkongen
Faraos magt.

v12 Når I hører disse retsregler og omhyggeligt
følger dem, vil Herren din Gud bevare den pagt og
troskab, han tilsvor dine fædre. **v13** Han vil elske
dig og velsigne dig og gøre dig talrig; han vil
velsigne frugten af dine moderliv og frugten af din

jord, dit korn, din vin og din olie, dine oksers afkom
og dine fårs tillæg på den jord, som han lovede dine
fædre at give dig.

v17 Skulle du sige til dig selv: »De folk er større
end jeg; hvordan skal jeg kunne fordrive dem?« **v18**
så vær ikke bange for dem. Husk på, hvad Herren
din Gud gjorde ved Faraos og hele Egypten, husk de
store prøvelser, du selv så, tegnene og underne, **v19**
husk den stærke hånd og den løftede arm, som
Herren din Gud førte dig ud med; sådan vil Herren
din Gud også gøre ved alle de folk, du nu er bange
for.

Tirsdag: Sl 37,3 – 9. 16 – 20
Gud er på de retfærdiges side.

31 Til himlene rækker din miskundhed
645 Stille er min sjæl til Gud

v3 Stol på Herren, og gør det gode,
så kan du bo trygt i landet.

v4 Find din glæde i Herren,
så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker.

v5 Overgiv din vej til Herren,
stol på ham, så griber han ind;

v6 han lader din ret bryde frem som lyset
og din retfærdighed som den klare dag.

v7 Vær stille over for Herren,
vent på ham; far ikke op over den, der har lykken
med sig og får sine planer gennemført.

v8 Bliv ikke vred, lad din harme fare,
far ikke op, det bringer kun ulykke;

v9 thi forbryderne bliver udryddet,
men de, der håber på Herren, får landet i arv og eje.

v16 Hellere den smule, en retfærdig ejer,
end de mange uretfærdiges rigdom;

v17 for de uretfærdiges magt bliver brudt,
men Herren støtter de retfærdige.

v18 Herren kender de retsindiges levedage,
deres ejendom består til evig tid.

v19 De gøres ikke til skamme, når ulykken
kommer, selv når der er hungersnød, bliver de
mætte.

v20 Men de uretfærdige går til grunde, og Herrens
fjender forgår som engenes pragt, de forgår i røg.

Onsdag: Luk 6,20-25 (vers 20 minus ”og”. ”Han” erstattes med ”Jesus”) - Salige er de fattige

v20 (Og han) Jesus løftede sit blik, så på sine disciple og sagde:

»Salige er I, som er fattige,
for Guds rige er jeres.

v21 Salige er I, som sulter nu,
for I skal mættes.

Salige er I, som græder nu,
for I skal le.

v22 Salige er I, når mennesker hader jer, forstøder
jer og håner jer og afskyr jeres navn som noget ondt

365 Guds kærlighed ej grænse ved
661 Gud ene tiden deler

for Menneskesønnens skyld. **v23** Fryd jer på den
dag og spring højt af glæde, for se, jeres løn er stor i
himlen; således behandlede deres fædre også
profeterne.

v24 Men ve jer, I som er rige,
for I har fået jeres trøst.

v25 Ve jer, I som er mætte nu,
for I skal sulte.

Ve jer, I som ler nu,
for I skal sørge og græde.

Torsdag: Luk 12,22 – 31 (vers 22: ”han” erstattes med ”Jesus”)
Vi skal ikke bekymre os

42 I underværkers land jeg bor
41 Lille Guds barn, hvad skader dig

v22 Til sine disciple sagde han: »Derfor siger jeg
jer: Vær ikke bekymrede for livet, hvordan I får
noget at spise, eller for, hvordan I får tøj på
kroppen. **v23** Livet er jo mere end maden, og
legemet mere end klæderne. **v24** Læg mærke til
ravnene; de sår ikke og høster ikke, de har hverken
forrådskammer eller lade, og Gud giver dem føden.
Hvor langt mere værd end fuglene er ikke I! **v25**
Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at
bekymre sig? **v26** Når I altså ikke engang formår
det allermindste, hvorfor bekymrer I jer så for det

øvrigt? **v27** Læg mærke til, hvordan liljerne gror;
de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer,
end ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af
dem. **v28** Klæder Gud således det græs, som står på
marken i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor
meget snarere så ikke jer, I lidettroende! **v29** Tænk
ikke på, hvordan I får noget at spise og drikke, og
vær ikke ængstelige. **v30** Alt dette søger
hedningerne i verden jo efter, men jeres fader ved,
at I trænger til dette. **v31** Søg derimod hans rige, så
skal det andet gives jer i tilgift.

Fredag: Luk 14,7 – 14
Lignelsen om pladserne ved bordet

303 Kom, Gud Faders Ånd fuldgod
609 Dybt fornædres skal enhver

v7 Da Jesus lagde mærke til, hvordan de indbudte
udvalgte sig de øverste pladser ved bordet, fortalte
han dem en lignelse: v8 »Når du bliver indbudt til et
bryllup, så sæt dig ikke øverst ved bordet. Måske er
der indbudt en, der er fornemmere end du, v9 og så
kommer han, der har indbudt jer begge, og siger til
dig: Giv ham din plads! Så må du med skam
indtage den nederste plads. v10 Nej, når du bliver
indbudt, gå da hen og sæt dig på den nederste plads,
så at han, der indbød dig, kan komme og sige: Min
ven, sæt dig højere op! Så bliver du hædret i alle
gæsternes påsyn. v11 For enhver, som ophøjer sig

selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv,
skal ophøjes.« v12 Og til ham, der havde indbudt
ham, sagde Jesus: »Når du indbyder til frokost eller
til middag, så undlad at indbyde dine venner, dine
brødre, dine slægtninge eller dine rige naboer, for at
de ikke skal indbyde dig igen og gøre gengæld. v13
Nej, når du vil holde en fest, så indbyd fattige,
vanføre, lamme og blinde. Da skal du være salig,
for de har ikke noget at give dig til gengæld. Men
det vil blive gengældt dig ved de retfærdiges
opstandelse.«

Ugen efter 2. søndag efter trinitatis:

(Tema: Det er nødvendigt at foretage sit valg)

Mandag: 5. Mos. 30,11 – 20 Indledning: ”Moses formaner det israelitiske folk på vandringen fra Egypten til det forjættede land”.
Livets vej eller dødens vej

v11 For det, jeg i dag befaler dig, er dig hverken ufatteligt eller fjernt. v12 Det er ikke i himlen, så man måtte sige: »Hvem vil stige op til himlen og hente det ned til os og forkynde det for os, så vi kan følge det?« v13 Det er heller ikke på den anden side af havet, så man måtte sige: »Hvem vil drage over til den anden side af havet og hente det til os og forkynde det for os, så vi kan følge det?« v14 Nej, ordet er dig ganske nær, i din mund og i dit hjerte, så du kan følge det.

v15 Se, jeg stiller dig i dag over for livet og lykken, døden og ulykken. v16 Hvis du lytter til Herren din Guds befalinger, som jeg giver dig i dag, og elsker Herren din Gud, vandrer ad hans veje og holder hans befalinger og love og retsregler, da skal du

leve og blive talrig, og Herren din Gud vil velsigne dig i det land, du skal ind og tage i besiddelse. v17 Men hvis dit hjerte vender sig bort, og du ikke vil høre, men lader dig forlede til at tilbede andre guder og dyrke dem, v18 så kan jeg i dag forsikre jer om, at I vil blive udryddet. I vil ikke få noget langt liv på den jord, du skal tage i besiddelse, når du nu går over Jordan. v19 Jeg tager i dag himlen og jorden til vidne imod jer: Jeg har stillet dig over for livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Så vælg da livet, for at du og dine efterkommere må leve, v20 og elsk Herren din Gud, adlyd ham, og hold fast ved ham! Så vil du leve og få et langt liv og bo på den jord, Herren lovede dine fædre Abraham, Isak og Jakob at give dem.

Tirsdag: Matt 6,19 – 24
Du kan ikke både dyrke Gud og den verdslige rigdom

165 Ét fornødent er, det ene
769 Sig månen langsomt hæver

v19 Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. **v20** Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. **v21** For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.

v22 Øjet er legemets lys. Er dit øje klart, er hele dit legeme lyst; **v23** men er dit øje mat, er hele dit

legeme mørkt. Hvis nu lyset i dig er mørke – hvilket mørke!

v24 Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.

Onsdag: Luk 6,46 – 49 Indledning: ”Jesus sagde:”
Lignelsen om huset på klippen og huset på sand

Jesus sagde: v46 Hvorfor siger I: Herre, Herre! til mig, når I ikke gør, hvad jeg siger? v47 Enhver, som kommer til mig og hører mine ord og handler efter dem – hvem han ligner, vil jeg vise jer: v48 Han ligner et menneske, der byggede et hus, gravede dybt ned og lagde soklen på klippen. Da der blev oversvømmelse, væltede floden ind imod

672 Jeg ved, på hvem jeg bygger
60 Jesus, min drot

huset, men den kunne ikke rokke det, fordi det var bygget godt. v49 Men den, der hører og ikke handler derefter, ligner et menneske, der byggede et hus lige på jorden uden sokkel. Floden væltede imod det, og straks faldt det sammen, og ødelæggelsen af det hus blev stor.«

Torsdag: Matt 13,44 – 46 Indledning: ”Jesus sagde:”
Lignelsen om skatten og perlen

Jesus sagde: **v44** Himmeriget ligner en skat, der lå skjult i en mark; en mand fandt den, men holdt det skjult, og i sin glæde går han hen og sælger alt, hvad han ejer, og køber den mark.

20 Jeg ser dit kunstværk, store Gud
320 Midt iblandt os er Guds rige

v45 Igen: Himmeriget ligner en købmand, der søgte efter smukke perler; **v46** og da han fandt én særlig kostbar perle, gik han hen og solgte alt, hvad han ejede, og købte den.

Fredag: Åb 3,14 – 21 Indledning: ”I en vision kaldes Johannes af Kristus til at nedskrive et formanende brev til menigheden i Laodikea i Lilleasien” 305 Kom, Gud Helligånd, kom brat!
Brevet til menigheden i Laodikea (*Den Nye Aftale*) 163 Fuglen har rede, og ræven har grav

v14 Skriv til englen for menigheden i Laodikea: Sådan siger vidnet, der både er trofast og taler sandt. Han er begyndelsen på Guds skaberværk og kaldes Amen: **v15** »Jeg ved alt om, hvad I har udrettet.
I er hverken kolde eller varme - gid I var det ene eller det andet. **v16** Men I er lunkne, og derfor vil jeg spytte jer ud af min mund. **v17** I siger: -Vi er rige, vi har fremgang, og vi har ikke brug for noget. Det er ikke gået op for jer, at I er ulykkelige, ynkelige, fattige, blinde og nøgne. **v18** Hør her hvad jeg vil råde jer til at købe af mig: guld, der er rensset

i ild, så I bliver rige, salve til at smøre på jeres øjne så I kan se igen, og hvidt tøj til at tage på, så I ikke behøver skamme jer over at være nøgne. **v19** Alle dem, jeg elsker, opdrager jeg strengt, så sørg nu for at omvende jer. **v20** Jeg står foran jeres dør og banker på. Hvis nogen hører min stemme og åbner døren, så kommer jeg indenfor, og så skal vi spise sammen. **v21** Den, der sejrer, vil jeg give plads på min tronstol sammen med mig, ligesom jeg selv har sejret og taget plads på min fars tronstol. **v22** Det er vigtigt at I forstår, hvad Helligånden siger til menighederne.«

Ugen efter 3. søndag efter trinitatis:

(Delvis med temaer fra forudgående søndags gudstjenestetekster)

Mandag: Ez 34, 11b (fra: ”Jeg vil selv søge...”) – 16. 23 – 24 663 Gud Herren er min hyrde god
Indledning: ”Profeten udtaler Guds trøstende ord til de landflygtige israelitter i Babylon og løftet om en kommende Messias af kong Davids slægt” 482 O Herre god og frelser from
I den kommende Messiastring vil Gud vogte sit folk og indsætte David som hyrde.

v11b Jeg vil selv søge efter mine får og holde øje med dem. **v12** Som hyrden holder øje med sin hjord, når hans får er spredt rundt om ham, således vil jeg holde øje med mine får og udfri dem fra alle de steder, hvor de blev spredt på de mørke skyers og mulmets dag. **v13** Jeg vil føre dem ud fra folkene, samle dem fra landene og bringe dem til deres eget land. Jeg vil vogte dem på Israels bjerge, ved vandløbene og overalt i landet, hvor de bor. **v14** På gode enge vil jeg vogte dem, og på Israels høje bjerge skal de finde deres græsgange. Der skal de leje sig på gode græsgange og græsse på frodige

enge på Israels bjerge. **v15** Jeg vil selv vogte mine får og lade dem leje sig, siger Gud Herren. **v16** De vildfarne vil jeg lede efter, de bortkomne vil jeg føre tilbage, de kvæstede vil jeg forbinde, de syge vil jeg styrke, de fede og stærke vil jeg passe på. Jeg vil vogte dem på rette måde.
v23 Jeg vil sætte én hyrde over dem, min tjener David; han skal vogte dem og være deres hyrde. **v24** Jeg, Herren, vil være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste hos dem. Jeg, Herren, har talt!

Tirsdag: Joh 10,11 – 16 Indledning: ”Jesus sagde:” Den gode hyrde

v11 Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. **v12** Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov blandt dem og jager dem fra hinanden; **v13** for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

168 Hyrden er én, og så hans hjord
664 Frelseren er mig en hyrde god

v14 Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, **v15** ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. **v16** Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.

Onsdag: Joh 17,6 – 11. 15 –19 Indledning: ”I sin ypperste-
præstelige bøn beder Jesus for den kristne menighed”
Fra Jesu ypperstepræstelige bøn

v6 Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav mig fra verden. De var dine, og du gav dem til mig, og de har holdt fast ved dit ord. **v7** Nu forstår de, at alt, hvad du har givet mig, er fra dig. **v8** For de ord, du gav mig, har jeg givet dem, og de har taget imod dem, og de har i sandhed forstået, at jeg er udgået fra dig, og de er kommet til tro på, at det er dig, der har udsendt mig.

v9 Jeg beder for dem; ikke for verden beder jeg, men for dem, du har givet mig, for de er dine; **v10** alt mit er dit, og dit er mit, og jeg er herliggjort i dem. **v11** Jeg er ikke længere i verden, men de er i

588 Herre, gør mit liv til bøn
585 Hvor der er tro på Gud

verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det, du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi.

v15 Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. **v16** De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden.

v17 Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed. **v18** Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden. **v19** Jeg helliger mig selv for dem, for at de også kan være helliget i sandheden.

Torsdag: 1. Tim 1,12 – 17
Paulus' eksempel

v12 Jeg takker ham, der har givet mig kraft, Kristus Jesus, vor Herre, fordi han har vist mig den tillid at tage mig i sin tjeneste, **v13** skønt jeg tidligere var en spotter og forfølger og fór frem med vold. Men jeg fandt barmhjertighed, for i min vantro vidste jeg ikke, hvad jeg gjorde, **v14** og vor Herres nåde har været ud over alle grænser med tro og kærlighed i Kristus Jesus **v15** – troværdigt er det ord og al modtagelse værd! For Kristus Jesus kom til verden

510 Nu har jeg fundet det, jeg grunder
518 På Guds nåde

for at frelse syndere, og af dem er jeg den største. **v16** Men netop derfor fandt jeg barmhjertighed, for at jeg kunne være den første, Kristus Jesus viste hele sin langmodighed på, til eksempel for dem, der skal komme til tro på ham og få evigt liv. **v17** Evighedernes konge, den uforgængelige, usynlige, eneste Gud være ære og pris i evighedernes evigheder! Amen.

Fredag: 2. Kor 1,3 – 7
Lovprisning af Gud for hans trøst

v3 Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og Herren Jesus Kristus!
v4 Jeg takker altid min Gud for jer, for den nåde, som han har givet jer i Kristus Jesus. **v5** For i ham er I blevet rige på alt, på al tale og på al kundskab,

662 Hvad kan os komme for af nød
313 Kom, regn af det høje

v6 eftersom vidnesbyrdet om Kristus er blevet grundfæstet hos jer, **v7** så I ikke mangler nogen nådegave, mens I venter på, at vor Herre Jesus Kristus skal åbenbares.

Ugen efter 4. søndag efter trinitatis:

(Med tema fra forudgående søndags gudstjenestetekster)

Mandag: Matt 22,34 – 40

Det største bud i loven

v34 Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samledes de, **v35** og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: **v36** »Mester, hvad er det største bud i loven?« **v37** Han sagde til ham: »Du skal elske

2 Lover den Herre

377 I, Herrens udvalgte, som hellighed øve

Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. **v38** Det er det største og det første bud. **v39** Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« **v40** På de to bud hviler hele loven og profeterne.«

Tirsdag: Joh 8,2 – 11
Kvinden grebet i ægteskabsbrud

v2 Ved daggry var han atter på tempelpladsen; hele folket kom hen til ham, og han satte sig ned og underviste dem. **v3** Men så kommer de skriftkloge og farisæerne med en kvinde, der var grebet i ægteskabsbrud; de stiller hende foran ham **v4** og siger til ham: »Mester, denne kvinde er grebet på fersk gerning i ægteskabsbrud, **v5** og i loven har Moses påbudt os at stene den slags kvinder; hvad siger du?« **v6** Det sagde de for at sætte ham på prøve, så de kunne anklage ham. Men Jesus bøjede sig ned og gav sig til at skrive på jorden med fingeren. **v7** Da de blev ved med at spørge ham,

Onsdag: Joh 13,31 – 35
Det nye bud

v31 Da Judas var gået ud, sagde Jesus: »Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. **v32** Er Gud herliggjort i ham, skal Gud også herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham. **v33** Mine børn, endnu en kort tid er jeg hos jer. I skal lede efter mig, og hvad jeg sagde til

Torsdag: Rom 14,1 – 6
Vi er ikke herrer over hinandens tro

v1 Den, der er svag i troen, skal I tage imod uden at sætte jer til doms over hans meninger. **v2** Den enes tro tillader ham at spise hvad som helst, den svage spiser kun grønsager. **v3** Den, der spiser, må ikke foragte den, der ikke spiser, og den, der ikke spiser, må ikke dømme den, der spiser; Gud har jo taget imod ham. **v4** Hvem er du, som dømmer en andens tjener? Det er en sag for hans egen herre, om han står eller falder; og han bliver stående, for Herren

Fredag: Rom 14, 7-13
Ingen af os lever og dør for sig selv

v7 For ingen af os lever for sig selv, og ingen dør for sig selv; **v8** for når vi lever, lever vi for Herren, og når vi dør, dør vi for Herren. Hvad enten vi altså lever eller dør, tilhører vi Herren. **v9** Derfor døde Kristus og blev levende igen, for at han skulle blive herre over både døde og levende. **v10** Men du, hvorfor dømmer du din broder, eller hvorfor foragter du din broder? Vi skal jo alle stå frem for Guds domstol, **v11** for der står skrevet:

276 Dommer over levende og døde
695 Nåden hun er af kongeblood

rettede han sig op og sagde til dem: »Den af jer, der er uden synd, skal kaste den første sten på hende.« **v8** Og han bøjede sig igen ned og skrev på jorden. **v9** Da de hørte det, gik de væk, én efter én, de ældste først, og Jesus blev alene tilbage med kvinden, som stod foran ham. **v10** Jesus rettede sig op og sagde til hende: »Kvinde, hvor blev de af? Var der ingen, der fordømte dig?« **v11** Hun svarede: »Nej, Herre, ingen.« Så sagde Jesus: »Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere.«

384 Til klart Guds ansigt vi skal se
690 Den ypperligste vej

jøderne, siger jeg nu også til jer: Hvor jeg går hen, kan I ikke komme. **v34** Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. **v35** Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.«

606 Kommer, hvor vil visdom lære
514 Guds søn har gjort mig fri

har magt til at holde ham oppe. **v5** Én regner den ene dag for vigtigere end andre dage, en anden regner alle dage for lige vigtige. Enhver skal stå fast ved sin overbevisning. **v6** Den, der lægger vægt på, hvad det er for en dag, gør det for Herren. Den, der spiser, gør det for Herren; han siger jo Gud tak. Og den, der ikke spiser, gør det for Herren og siger også Gud tak.

684 O Jesus, du al nådens væld
289 Nu bede vi den Helligånd

Så sandt jeg lever, siger Herren:
For mig skal hvert knæ bøje sig,
og hver tunge skal bekende Gud.
v12 Vi skal altså hver for sig aflægge regnskab over for Gud.
v13 Lad os derfor ikke længere dømme hinanden, men I skal meget hellere dømme sådan: Ingen må bringe sin broder til at snuble eller falde.

Ugen efter 5. søndag efter trinitatis:

Mandag: 1. Kor. 1,1 - 9
Paulus' hilsen.

v1 Fra Paulus, kaldet til Kristi Jesu apostel ved Guds vilje, og vor broder Sosthenes.
v2 Til Guds menighed i Korinth, dem, der er helliget ved Kristus Jesus, kaldet til at være hellige, sammen med alle dem, der påkalder vor Herre Jesu Kristi navn på ethvert sted, deres og vores.
v3 Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og Herren Jesus Kristus!
v4 Jeg takker altid min Gud for jer, for den nåde, som han har givet jer i Kristus Jesus. **v5** For i ham

Tirsdag: 1. Kor. 1,10 – 18 (v. 10: minus ”Men”)
Splittelse i menigheden

v10 Jeg formaner jer, brødre, ved vor Herre Jesu Kristi navn, til at enes, så der ikke er splittelser iblandt jer, men så I holder sammen i tanke og sind.
v11 For Kloes folk har fortalt mig om jer, mine brødre, at I ligger i strid med hinanden. **v12** Jeg sigter til, at I siger hver sit: Jeg hører til Paulus, jeg til Apollos, jeg til Kefas, jeg til Kristus. **v13** Er Kristus da blevet delt? Var det måske Paulus, der blev korsfæstet for jer, eller blev I døbt til Paulus' navn? **v14** Jeg takker Gud for, at jeg ikke har døbt

Onsdag: 1. Kor. 1,18 – 25
Korsets dårskab og Guds visdom

v18 For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortabes, men for os, der frelses, er det Guds kraft **v19** – der står jo skrevet:
De vises visdom vil jeg ødelægge,
de kloges klogskab vil jeg tilintetgøre.
v20 Hvor er de vise henne, hvor er de skriftkloge, hvor er denne verdens kloge hoveder? Har Gud ikke gjort verdens visdom til dårskab? **v21** For da Gud i sin visdom ikke ville, at verden skulle kende ham gennem sin egen visdom, besluttede Gud at frelse

Torsdag: 1. Kor. 1,26 – 31 (v. 26: minus ”For”)
Gud har udvalgt de svage

v26 For tænk på, brødre, hvordan det var med jer selv, da I blev kaldet: I var ikke mange vise i verdslig forstand, ikke mange mægtige, ikke mange fornemme. **v27** Men det, som er dårskab i verden, udvalgte Gud for at gøre de vise til skamme, og det, som er svagt i verden, udvalgte Gud for at gøre det stærke til skamme, **v28** og det, som verden ser ned på, og som ringeægtes, det, som ingenting er,

376 Lyksaligt det folk, som har ører for klang
310 Gud Helligånd, i tro os lær

er I blevet rige på alt, på al tale og på al kundskab, **v6** eftersom vidnesbyrdet om Kristus er blevet grundfæstet hos jer, **v7** så I ikke mangler nogen nådegave, mens I venter på, at vor Herre Jesus Kristus skal åbenbares. **v8** Han vil også grundfæste jer til det sidste, så I ikke kan anklages på vor Herre Jesu Kristi dag. **v9** Trofast er Gud, som kaldte jer til fællesskab med sin søn, Jesus Kristus, vor Herre.

333 Almindelig er Kristi kirke
327 Kirken er som Himmerige

nogen af jer undtagen Krispus og Gajus, **v15** så at ingen kan sige, at I blev døbt til mit navn. **v16** Jo, Stefanus og hans hus har jeg også døbt; ellers ved jeg ikke af, at jeg har døbt nogen. **v17** For Kristus sendte mig ikke for at døbe, men for at forkynde evangeliet, dog ikke med talekunstens visdom, for at Kristi kors ikke skal blive til tom tale.
v18 For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortabes, men for os, der frelses, er det Guds kraft.

294 Talsmand som på jorderige
606 Kommer, hvo vil visdom lære

dem, som tror, ved den dårskab, der prædikes om. **v22** For jøder kræver tegn, og grækere søger visdom, **v23** men vi prædiker Kristus som korsfæstet, en forargelse for jøder og en dårskab for hedninger; **v24** men for dem, der er kaldet, jøder såvel som grækere, prædiker vi Kristus som Guds kraft og Guds visdom. **v25** For Guds dårskab er visere end mennesker, og Guds svaghed er stærkere end mennesker.

73 Vi synger med Maria
69 Du fødtes på jord

udvalgte Gud for at gøre det, som er noget, til ingenting, **v29** for at ingen skal have noget at være stolt af over for Gud. **v30** Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet visdom for os fra Gud, både retfærdighed og helligelse og forløsning, **v31** for at »den, der er stolt, skal være stolt af Herren,« som der står skrevet.

Fredag: 1. Kor. 2,6 - 13 (v. 6: minus ”Dog”)
Den guddommelige visdom

v6 Visdom taler vi om blandt de fuldkomne, men ikke en visdom, som er af denne verden eller fra denne verdens forgængelige herskere. **v7** Hvad vi taler om, er Guds hemmelige visdom, som var skjult, men som Gud allerede før tidernes begyndelse havde bestemt skulle føre os til herlighed. **v8** Den visdom har ingen af denne verdens herskere kendt, for havde de kendt den, ville de ikke have korsfæstet herlighedens Herre. **v9** Men som der står skrevet:
Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som

Ugen efter 6. søndag efter trinitatis:

Mandag: 1. Kor. 11,17 – 32 (v. 17: minus ”Men”)
Nadveren

v17 Når jeg giver jer følgende formaning, har jeg ingen ros til jer. Jeres sammenkomster er nemlig ikke til gavn, men til skade. **v18** For det første hører jeg, at der er splittelser blandt jer, når I kommer sammen i menigheden, og jeg tror, der er noget om det. **v19** Der må jo også være partier hos jer, så man kan se, hvem af jer der er til at stole på! **v20** Når I kommer sammen, er det ikke Herrens måltid, I holder, **v21** for enhver tager straks for sig af sin egen mad, og én sulter, mens en anden drikker sig beruset. **v22** Kan I da ikke spise og drikke hjemme? Eller ringeagter I Guds menighed og bringer skam over dem, der ingenting har? Hvad skal jeg sige til jer? Skal jeg rose jer? Nej, for dette får I ingen ros. **v23** For jeg har modtaget fra Herren og også overleveret til jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød, **v24** takkede, brød det og sagde: »Dette er mit legeme, som gives for jer; gør

Tirsdag: 1. Kor. 12,4 - 11
Om åndens gaver.

v4 Der er forskel på nådegaver, men Ånden er den samme. **v5** Der er forskel på tjenester, men Herren er den samme. **v6** Der er forskel på kraftige gerninger, men Gud er den samme, som virker alt i alle.
v7 Det, som Ånden åbenbarer, får hver enkelt til fælles gavn. **v8** Én får gennem Ånden den gave at meddele visdom, en anden kan ved den samme ånd meddele kundskab. **v9** Én får tro ved den samme

303 Kom, Gud Faders Ånd fuldgod
556 I himmelen, i himmelen

Gud har beredt for dem, der elsker ham, **v10** det har Gud åbenbaret for os ved Ånden. Thi Ånden ransager alt, selv Guds dybder. **v11** For hvem ved, hvad der bor i mennesket, undtagen menneskets egen ånd? Således ved heller ingen anden end Guds ånd, hvad der bor i Gud. **v12** Vi har ikke fået verdens ånd, men Ånden fra Gud, for at vi skal vide, hvad Gud i sin nåde har givet os. **v13** Og om dette taler vi ikke med ord, som menneskelig visdom har lært os, men med ord, som Ånden har lært os, og vi tolker det åndelige for åndelige.

455 Mindes vi en fuldtro ven
467 Du er vor skat, o Jesus sød

dette til ihukommelse af mig!« **v25** Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: »Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!« **v26** For hver gang I spiser dette brød og drikker bægeret, forkynder I Herrens død, indtil han kommer. **v27** Den, der spiser Herrens brød eller drikker hans bæger på en uværdig måde, forsynder sig derfor imod Herrens legeme og blod. **v28** Enhver skal prøve sig selv, og så spise af brødet og drikke af bægeret. **v29** For den, der spiser og drikker uden at agte på legemet, spiser og drikker sig en dom til. **v30** Derfor er der mange syge og svage hos jer, og ikke så få sover hen. **v31** Hvis vi agtede på os selv, ville vi ikke blive dømt. **v32** Men når vi dømmes af Herren, opdrages vi, for at vi ikke skal blive fordømt sammen med verden.

289 Nu bede vi den Helligånd
335 Flammerne er mange

ånd, en anden nådegaver til at helbrede ved den ene og samme ånd, **v10** og igen en anden får kraft til at gøre mægtige gerninger. Én får den gave at tale profetisk, en anden evnen til at bedømme ånder; én får forskellige slags tungetale, en anden evnen til at tolke tungetale. **v11** Alt dette virker den ene og samme ånd, der deler ud til hver enkelt, som den selv vil.

Onsdag: 1. Kor. 12,12 – 27 (v. 12: minus ”For”)
Forskellige og dog ét

v12 Ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange, som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus. v13 For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke.

v14 Et legeme består heller ikke kun af én del, men af mange. v15 Siger foden: »Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet,« er den dog alligevel en del af legemet, v16 og siger øret: »Jeg er ikke øje, altså hører jeg ikke til legemet,« er det dog ligefuldt en del af legemet. v17 Var hele legemet øje, hvad blev der så af hørelsen? Og var det hele hørelse, hvad blev der så af lugtesansen? v18 Gud har nu engang givet hver enkelt del dens plads på legemet, som han ville det. v19 Hvis det hele kun var én legemsdel, hvad blev der så af legemet? v20 Men

Torsdag: 1. Kor. 13,1 - 7
Kærlighedens væsen

v1 Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. **v2** Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. **v3** Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet.

Fredag: 1. Kor. 13,8 – 13
Kærlighed er uforgængelig

v8 Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. **v9** For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, **v10** men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå. **v11** Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg

334 Guds kirkes grund alene
272 I lemmer, hvis hoved har Himlen i vælde

nu er der mange lemmer, men ét legeme. v21 Øjet kan ikke sige til hånden: »Jeg har ikke brug for dig,« eller hovedet til fødderne: »Jeg har ikke brug for jer.« v22 Tværtimod, de lemmer på legemet, som synes at være de svageste, netop de er nødvendige, v23 og de lemmer, som vi synes, er mindre ære værd, dem giver vi desto større ære, og de lemmer, som vi undser os ved, klæder vi med desto større blufærdighed; v24 de andre lemmer har ikke brug for det. Sådan som Gud har sammenføjet legemet, har han givet det, som mangler ære, desto større ære, v25 for at der ikke skulle opstå splid i legemet, men lemmerne være enige og have omsorg for hinanden. v26 Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig. v27 I er Kristi legeme og hver især hans lemmer

685 Vor Gud er idel kærlighed
690 Den ypperligste vej

v4 Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. **v5** Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. **v6** Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. **v7** Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

384 Til klart Guds åsyn vi skal se
179 Herren god som uden grænser

blev voksen, aflagde jeg det barnlige. **v12** Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.

v13 Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Ugen efter 7. søndag efter trinitatis:

(Ugens tema: Guds ord)

Mandag: Sl. 119,89 – 95. 107 –109. 169 –176

I modgangen søger salmisten hjælp i Guds ord

v89 I evighed, Herre,
står dit ord fast i himlen,
v90 din trofasthed varer i slægt efter slægt.
Du grundfæstede jorden, så den stod fast.
v91 Dine bud består endnu i dag,
for alle ting må tjene dig.
v92 Havde din lov ikke været min opmuntring,
var jeg gået til grunde i min elendighed.
v93 Jeg vil aldrig glemme dine forordninger,
for ved dem holder du mig i live.
v94 Dig hører jeg til, frels mig,
for jeg søger dine forordninger.
v95 De ugudelige lurar på at tilintetgøre mig,
men jeg giver agt på dine formaninger.
v107 Jeg er blevet dybt ydmyget,
Herre, hold mig i live efter dit ord.
v108 Herre, tag imod frivilligofrene fra min mund,
og lær mig dine bud.
v109 Jeg sætter altid livet på spil,

Tirsdag: Es 55,6 – 11

Guds ord er fuld af kraft

v6 Søg Herren, når han er at finde,
kald på ham, når han er nær.
v7 Den ugudelige skal forlade sin vej,
det onde menneske sine planer
og vende om til Herren, som vil vise ham
barmhjertighed, tilbage til vor Gud, for han er rig på
tilgivelse.
v8 For jeres planer er ikke mine planer,
og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren;

Onsdag: Kol. 3,15 – 17

Kristi fred og ord skal råde

v15 Kristi fred skal råde i jeres hjerter; til den blev I
jo kaldet som lemmer på ét legeme. Og vær
taknemlige. **v16** Lad Kristi ord bo i rigt mål hos jer.
Undervis og forman med al visdom hinanden med

391 Dit ord, o Gud, som duggen

31 Til himlene rækker din miskundhed

men din lov glemmer jeg ikke.

v169 Gid mit klageråb må nå dig, Herre,
giv mig indsigt efter dit ord!

v170 Gid min tryglen må komme til dig,
red mig efter dit ord!

v171 Fra mine læber strømmer lovsang,
for du lærer mig dine love.

v172 Min tunge skal lovsynge dit ord,
for alle dine befalinger er retfærdige.

v173 Gid din hånd må komme mig til hjælp,
for jeg har valgt dine forordninger.

v174 Jeg længes efter din frelse, Herre,
og din lov er min opmuntring.

v175 Gid jeg må leve og lovprise dig,
gid dine bud må være mig til hjælp!

v176 Flakker jeg om som et vildfarent får,
led da efter din tjener,
for jeg glemmer ikke dine befalinger.

22 Gådefuld er du, vor Gud

392 Himlene, Herre, fortælle din ære

v9 for så højt som himlen er over jorden, er mine
veje højt over jeres veje og mine planer over jeres
planer.

v10 For som regnen og sneen falder fra himlen
og ikke vender tilbage dertil, men væder jorden,
befrugter den og får den til at spire og giver uds
æd til den, der vil så, og brød til den, der vil spise,

v11 sådan er mit ord, som udgår af min mund;
det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men
det gør min vilje og udfører mit ærinde.

1 Guds menighed, syng for vor skaber

608 Stod med Krist vi op af døde

salmer, hymner og åndelige sange, syng med tak i
jeres hjerte til Gud. **v17** Hvad I end gør i ord eller
gerning, gør det alt sammen i Herren Jesu navn, og
sig Gud Fader tak ved ham!

Torsdag: 2. Pet.1,16 – 21 (vers 16: minus ”For”)
Apostlenes og profeternes vidnesbyrd bygger ikke på
fantasi, men virkelighed

v16 Det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. **v17** For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.« **v18** Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Fredag: 2. Tim.3,14 – 17 (vers 14: minus ”Men du,”)
Det bibelske ord er visdom til frelse

v14 Bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, **v15** og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. **v16** Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til

Ugen efter 8. søndag efter trinitatis:

(Ugens tema: Bøn)

Mandag: Salme 62,2 – 9 (i vers 5 og 6 udelades ”sela”)
Gud er vor tilflugt

v2 Kun hos Gud finder min sjæl ro,
fra ham kommer min frelse.
v3 Kun han er min klippe og min frelse,
min borg, så jeg ikke vakler.
v4 Hvor længe vil I storme mod et menneske
– I er alle sammen mordere –
som mod en hældende væg,
en faldefærdig mur?
v5 De planlægger kun svig,
de bruger løgn for at lede på afveje,
med munden velsigner de,

Tirsdag: Luk. 11,5b – 13 Indledning: ”Jesus talte til sine disciple:”
Jesus lærer sine disciple at bede

v5b Jesus talte til sine disciple »Hvis en af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger: Kære ven, lån mig tre brød, **v6** for en ven af mig er kommet rejsende, og jeg har ikke noget at byde ham, **v7** og han så svarer derindefra: Spar mig for det besvær! Døren er allerede låst, og mine børn og jeg selv er gået i seng. Jeg kan ikke stå op og give dig noget **v8** – jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham noget for venskabs skyld, vil han dog på grund af hans påtrængenhed rejse sig og give ham, hvad han har brug for. **v9** Jeg siger jer:

302 Gud Helligånd! o kom
441 Alle mine kilder

v19 Så meget mere fast står profeternes tale for os, og den gør I ret i at være opmærksomme på som på en lampe, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen bryder frem, og morgenstjernen stiger op i jeres hjerter. **v20** Men først skal I gøre jer klart, at ingen selvbestaltet kan tyde nogen profeti i Skriften; **v21** for ingen profeti har nogen sinde lydt i kraft af et menneskes vilje, men drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud.

389 Guds riges evangelium
401 Guds ord det er vort arvegods

undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, **v17** så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvoksnet, udrustet til al god gerning.

336 Vor Gud han er så fast en borg
337 Behold os, Herre ved dit ord

men i deres indre forbander de.
v6 Kun hos Gud finder min sjæl ro,
for mit håb kommer fra ham.
v7 Kun han er min klippe og min frelse,
min borg, så jeg ikke vakler.
v8 Hos Gud er min hjælp og min ære,
min sikre tilflugtsklippe er hos Gud.
v9 Stol altid på ham, du folk,
udøs jeres hjerte for ham,
Gud er vor tilflugt.

584 Beder, og I skulle få
367 Vi rækker vore hænder frem

Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. **v10** For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.
v11 Hvilken far iblandt jer vil give sin søn en slange, når han beder ham om en fisk, **v12** eller give ham en skorpion, når han beder om et æg? **v13** Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der beder ham!«

Onsdag: Salme 31,2 – 6. 20 – 25
I dine hænder betror jeg min ånd

v2 Herre, hos dig søger jeg tilflugt,
lad mig ikke for evigt blive til skamme,
udfri mig i din retfærdighed!
v3 Vend dit øre mod mig,
red mig i hast,
vær min tilflugts klippe,
den borg, hvor jeg finder redning.
v4 For du er min klippe og min borg,
led mig og før mig for dit navns skyld!
v5 Befri mig fra det net,
de har lagt ud for mig,
du er jo mit værn.
v6 I dine hænder betror jeg min ånd,
du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud.
v20 Hvor stor er dog din godhed,
som du har gemt til dem, der frygter dig!
Du viser den mod dem, der søger tilflugt hos dig,

Torsdag: Hebræerbr. 4,14 – 16. 5,7 – 10
Jesus, som selv blev bøn hørt, er vores ypperstepræst.

v14 Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er
steget op igennem himlene, Jesus, Guds søn, så lad
os holde fast ved den bekendelse. **v15** For vi har
ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse
med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet
fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. **v16** Lad
os altså med frimodighed træde frem for nådens
trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde
til hjælp i rette tid.

Fredag: Salme 30, 2 – 13
Tak for bøn hørelse

v2 Herre, jeg priser dig,
for du har trukket mig op fra dybet;
du lod ikke mine fjender glæde sig over mig.
v3 Herre min Gud,
jeg råbte til dig om hjælp,
og du helbredte mig.
v4 Herre, du løftede mig op fra dødsriget,
du lod mig leve, jeg gik ikke i graven.
v5 Lovsyng Herren, I hans fromme,
tak hans hellige navn!
v6 For hans vrede varer et øjeblik,
hans nåde hele livet;
om aftenen slår gråden sig ned,
om morgenen er der jubel.
v7 Jeg sagde i min tryghed:
Jeg skal aldrig vakle.
v8 Herre, i din nåde

60 Jesus, min drot
675 Gud, vi er i gode hænder

for alle menneskers øjne.
v21 Du skjuler dem hos dig,
fjernt fra menneskers overgreb;
du gemmer dem i din hytte,
fjernt fra anklagende tunger.
v22 Lovet være Herren!
Han har vist sin underfulde troskab mod mig
i den belejrede by.
v23 Jeg sagde i min angst:
Jeg er fordrevet fra dine øjne.
Men du hørte min tryglen,
da jeg råbte til dig om hjælp.
v24 Elsk Herren, alle hans fromme!
Herren beskytter de trofaste,
men gengælder til overmål den hovmodige.
v25 Vær stærke, fat mod,
alle I, som venter på Herren!

587 Guds egen kære Søn
588 Herre, gør mit liv til bøn

5,7 Mens han levede på jorden, opsendte han, under
høje råb og tårer, bønner og anrøbelser til ham, som
kunne frelse ham fra døden, og han blev bøn hørt for
sin guds frygt. **v8** Skønt han var søn, måtte han lære
lydighed af det, han led, **v9** og da han havde nået
målet, blev han årsag til evig frelse for alle dem,
som adlyder ham, **v10** og blev af Gud kaldt
ypperstepræst på Melkisedeks vis.

677 Nu glæd dig i Herren, mit hjerte
11 Nu takker alle Gud

gjorde du mit bjerg til en fæstning;
men du skjulte dit ansigt,
og jeg blev grebet af rædsel.
v9 Til dig, Herre, råbte jeg,
jeg bad Herren om nåde:
v10 Hvad vinder du ved mit blod,
når jeg går i graven?
Kan støvet takke dig
og fortælle om din trofasthed?
v11 Hør mig, Herre, og vær mig nådig,
Herre, kom mig til hjælp!
v12 Du forvandlede min klage til dans,
du tog min sørgedragt af mig
og klædte mig i glæde.
v13 Derfor vil jeg lovsynge dig uden ophør;
Herre min Gud, for evigt vil jeg takke dig.

Ugen efter 9. søndag efter trinitatis:

Mandag: Rom. 3,19-28 (vers 19: minus ”Og”)
Retfærdiggørelse ved tro

v19 Vi ved, at alt, hvad loven siger, taler den til dem, der er under loven, for at hver mund skal lukkes og hele verden stå strafskyldig over for Gud.

v20 For af lovgerninger bliver intet menneske retfærdigt over for ham; det, der kommer ved loven, er jo syndserkendelse.

v21 Men nu er Guds retfærdighed åbenbaret uden lov, bevidnet af loven og profeterne, **v22** Guds retfærdighed ved tro på Jesus Kristus for alle, som tror. Der er ingen forskel; **v23** for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud, **v24** og ufortjent

Tirsdag: Rom. 5,1 - 11
Fred med Gud i Jesus Kristus

v1 Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. **v2** Ved ham har vi i troen fået adgang til den nåde, som vi står i, og vi er stolte af håbet om Guds herlighed. **v3** Og ikke alene det; vi er også stolte af vore trængsler, fordi vi ved, at trængslen skaber udholdenhed, **v4** udholdenheden fasthed, og fastheden håb. **v5** Og det håb gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os. **v6** For mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige, da tiden var inde. **v7** Der er næppe nogen, som vil gå i døden for

Onsdag: Rom. 5,20 -6,6 (vers 20: minus ”Men”)
Ved dåben er vi blevet fri af syndens herredømme

v20 Loven kom til, for at faldet skulle blive større; og blev synden større, er nåden blevet så meget desto større, **v21** for at nåden, ligesom synden har hersket i og med døden, skal herske ved retfærdighed til evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre.

6,1 Hvad følger nu heraf? Skal vi blive i synden, for at nåden kan blive så meget større? **v2** Aldeles ikke! Hvordan skulle vi, som er døde fra synden, stadig kunne leve i den? **v3** Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død?

512 Hvo vil mig anklage
59 Jesus os til trøst og gavn

gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus. **v25** Ham gjorde Gud ved hans blod til et sonoffer ved troen for at vise sin retfærdighed, fordi han havde ladet de tidligere syndere ustraffede, **v26** dengang han bar over med dem, for i den tid, der nu er inde, at vise sin retfærdighed, så han selv er retfærdig og gør den retfærdig, som tror på Jesus. **v27** Hvad bliver der så af vores stolthed? Den er udelukket! Ved hvilken lov? Ved gerningernes? **v28** Nej, ved troens lov! For vi mener, at et menneske gøres retfærdigt ved tro, uden lovgerninger.

491 O gode Gud, din kærlighed
30 Op, alle, som på jorden bor

en retfærdig; måske vil man vove livet for en, som er god; **v8** men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere. **v9** Så meget mere skal vi, der nu er blevet gjort retfærdige i kraft af hans blod, ved ham frelses fra vreden. **v10** For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forliget med Gud, ved at hans søn døde; så skal vi så meget mere, når vi er forliget med Gud, frelses, ved at han lever. **v11** Og ikke alene det, vi har også vores stolthed i Gud ved vor Herre Jesus Kristus; ved ham har vi nu fået forligelsen.

617 Nu bør ej synden mere
452 Du folk, som kristne kaldes vil

v4 Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv. **v5** For er vi vokset sammen med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans. **v6** Vi ved, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med ham, for at det legeme, som ligger under for synden, skulle tilintetgøres, så vi ikke mere er trælle for synden;

Torsdag: Rom. 6,6 – 12 (vers 6: ”ham” erstattes med ”Jesus Kristus”)

Livsfællesskab med Jesus Kristus

v6 Vi ved, at vort gamle menneske er blevet korsfæstet sammen med Jesus Kristus, for at det legeme, som ligger under for synden, skulle tilintetgøres, så vi ikke mere er trælle for synden; **v7** den, der er død, er jo frigjort fra synden. **v8** Men er vi døde med Kristus, tror vi, at vi også skal leve med ham. **v9** Og vi ved, at Kristus er opstået fra de døde og ikke mere dør; døden er ikke herre over

ham mere. **v10** For den død, han døde, døde han fra synden én gang for alle. Det liv, han lever, lever han for Gud. **v11** Sådan skal også I se på jer selv: I er døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.

v12 Lad derfor ikke synden herske i jeres dødelige legeme, så I adlyder dets lyster.

Fredag: Rom. 6,12-18. 22-23 (vers 12: minus ”derfor”)

Frigjorte står vi i Guds tjeneste

v12 Lad ikke synden herske i jeres dødelige legeme, så I adlyder dets lyster. **v13** Stil heller ikke jeres lemmer til rådighed for synden som redskaber for uretfærdighed, men stil jer selv til rådighed for Gud som levende, der før var døde, så I bruger jeres lemmer for Gud, som redskaber for retfærdighed. **v14** Synden skal ikke være herre over jer, for I er ikke under loven, men under nåden.

v15 Hvad da? Skal vi synde, fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Aldeles ikke! **v16** Ved I ikke, at den, I stiller jer til rådighed for som trælle og viser lydighed, må I også være trælle for og vise

30 Op, alle, som på jorden bor

517 O, hvor er nådestolen

lydighed, hvad enten det er synden, og det fører til død, eller det er lydigheden, og det fører til retfærdighed? **v17** Men Gud ske tak for, at I, der var syndens trælle, er blevet lydige af hjertet imod den lære, I blev indført i! **v18** Befriet fra synden er I blevet trælle for retfærdigheden

v22 Men nu, da I er blevet befriet fra synden og er blevet trælle for Gud, får I den frugt, at I helliges, og til sidst evigt liv. **v23** For syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre.

Ugen efter 10. søndag efter trinitatis:

Mandag: Rom. 7,18-8,2

Kristus har befriet os fra fordømmelse

v18 Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. **v19** For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. **v20** Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig.

v21 Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. **v22** For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. **v23** Men jeg

518 På Guds nåde

644 Aldrig er jeg uden våde

ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer.

v24 Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? **v25** Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Med mit sind tjener jeg da Guds lov, men med kødet syndens lov.

8,1 Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus. **v2** For livets ånds lov har i Kristus Jesus befriet mig fra syndens og dødens lov.

Tirsdag: Rom. 8,14 – 17 (v. 14: minus ”For”)

Guds børn og arvinger

v14 Alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn. **v15** I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! **v16** Ånden selv vidner sammen med vores ånd om,

300 Kom, sandheds Ånd! og vidne giv

585 Hvor der er tro på Gud

at vi er Guds børn. **v17** Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham.

Onsdag: Rom. 8,31b - 39

Intet kan skille os fra Guds kærlighed

v31b Er Gud for os, hvem kan da være imod os?
v32 Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt? **v33** Hvem vil anklage Guds udvalgte? Gud gør retfærdig. **v34** Hvem vil fordømme? Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os. **v35** Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? **v36** – som der står skrevet:

Torsdag: Rom. 12,1 – 8

Et nyt sind og et nyt fællesskab

v1 Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste. **v2** Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne.

v3 I kraft af den nåde, jeg har fået, siger jeg til hver eneste af jer: Hav ikke højere tanker om jer selv, end I bør have, men brug jeres forstand med omtanke, enhver efter det mål af tro, som Gud har

Fredag: Rom. 12,9 – 18. 21

Kærlighed under alle forhold

v9 Kærligheden skal være oprigtig. Afsky det onde, hold jer til det gode. **v10** Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse. **v11** Vær ikke tøvende i jeres iver, vær brændende i ånden, tjen Herren. **v12** Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønner. **v13** Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie. **v14** Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. **v15** Glæd jer med de

Ugen efter 11. søndag efter trinitatis:

Mandag: Joh 14,1 – 11 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus taler om sin bortgang

v1 Den, der er svag i troen, skal I tage imod uden at sætte jer til doms over hans meninger. **v2** Den enes tro tillader ham at spise hvad som helst, den svage spiser kun grønsager. **v3** Den, der spiser, må ikke

512 Hvo vil mig anklage

666 Den grund, hvorpå jeg bygger

På grund af dig dræbes vi dagen lang,
vi regnes for slagtefår.

v37 Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os. **v38** For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter **v39** eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.

355 Gud har fra evighed givet

323 v. 3 Vi er Guds folk og kirke nu

givet ham. **v4** For ligesom vi har ét legeme, men mange lemmer, alle med forskellige opgaver, **v5** således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer. **v6** Vi har forskellige nådegaver, alt efter den nåde, vi har fået: Den, der har profetisk gave, skal bruge den i overensstemmelse med troen; **v7** den, der har en tjeneste, skal passe sin tjeneste; den, der underviser, sin undervisning; **v8** den, der formaner, sin formaning; den, der giver, skal give rundhåndet. Den, der er forstander, skal være det med iver, og den, der øver barmhjertighed, skal gøre det glad og gerne.

289 Nu bede vi den Helligånd

14 Tænk, at livet koster livet

glade, græd med de grædende. **v16** Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave, og stol ikke på jeres egen klogskab. **v17** Gengæld ingen ondt med ondt; tænk på, hvad der er rigtigt over for alle mennesker. **v18** Hold fred med alle mennesker, om det er muligt, så vidt det står til jer.

v21 Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

52 Du, Herre Krist

342 Nu ved jeg vej til Himmerig

foragte den, der ikke spiser, og den, der ikke spiser, må ikke dømme den, der spiser; Gud har jo taget imod ham. **v4** Hvem er du, som dømmer en andens tjener? Det er en sag for hans egen herre, om han

står eller falder; og han bliver stående, for Herren har magt til at holde ham oppe. **v5** Én regner den ene dag for vigtigere end andre dage, en anden regner alle dage for lige vigtige. Enhver skal stå fast ved sin overbevisning. **v6** Den, der lægger vægt på, hvad det er for en dag, gør det for Herren. Den, der spiser, gør det for Herren; han siger jo Gud tak. Og den, der ikke spiser, gør det for Herren og siger også Gud tak. **v7** For ingen af os lever for sig selv, og ingen dør for sig selv; **v8** for når vi lever, lever

Tirsdag: Joh 14,12 - 24 Indledning: "Jesus sagde:"
Jesus taler om Helligåndens komme.

v12 Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen; **v13** og hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen. **v14** Beder I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det.

v15 Elsker I mig, så hold mine bud; **v16** og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: **v17** sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. **v18** Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. **v19** Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere,

Onsdag: Joh 14,25 - 31 Indledning: "Jesus sagde:"
Jesus lover disciplene sin fred

v25 Sådan har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos jer. **v26** Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer. **v27** Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst! **v28** I har hørt, at jeg har sagt til jer: Jeg går bort, og jeg kommer til

Torsdag: Joh 15,1 - 11 Indledning: "Jesus sagde:"
Vintræet og grenene.

v1 Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. **v2** Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. **v3** I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. **v4** Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv,

vi for Herren, og når vi dør, dør vi for Herren. Hvad enten vi altså lever eller dør, tilhører vi Herren. **v9** Derfor døde Kristus og blev levende igen, for at han skulle blive herre over både døde og levende. **v10** Men du, hvorfor dømmer du din broder, eller hvorfor foragter du din broder? Vi skal jo alle stå frem for Guds domstol, **v11** for der står skrevet: Så sandt jeg lever, siger Herren: For mig skal hvert knæ bøje sig, og hver tunge skal bekende Gud.

292 Kærligheds og sandheds Ånd
330 Du, som ud af intet skabte

men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. **v20** Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. **v21** Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.«

v22 Judas, ikke Iskariot, sagde til ham: »Herre, hvordan kan det være, at du vil give dig til kende for os, men ikke for verden?« **v23** Jesus svarede ham: »Den, der elsker mig, vil holde fast ved mit ord, og min fader vil elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham. **v24** Den, der ikke elsker mig, holder ikke fast ved mine ord. Og det ord, I hører, er ikke mit, men Faderens, som har sendt mig.

294 Talsmand, som på jorderige
676 Guds fred er med end englevagt

jer. Hvis I elskede mig, ville I glæde jer over, at jeg går til Faderen, for Faderen er større end jeg. **v29** Nu har jeg sagt det til jer, før det sker, for at I skal tro, når det sker. **v30** Jeg skal ikke tale meget med jer mere, for verdens fyrste kommer; og mig kan han intet gøre, **v31** men det sker, for at verden skal forstå, at jeg elsker Faderen og gør sådan, som Faderen har påbudt mig. Rejs jer, lad os gå herfra!

610 Bliv hos mig, kære Herre Krist
368 Vintræ og grene og frugt

men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. **v5** Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. **v6** Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt.

v7 Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. **v8** Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple.

v9 Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. **v10** Hvis I holder mine

Fredag: Joh 15,12 - 17 Indledning: "Jesus sagde:"
Kærlighedsbudet .

v12 Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. **v13** Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. **v14** I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer. **v15** Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort

Ugen efter 12. søndag efter trinitatis:

Mandag: Joh 16,5 – 15 Indledning: "Jesus sagde:"
Helligåndens gerninger

v5 Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? **v6** Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. **v7** Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. **v8** Og når han kommer, skal han overbevise verden **v9** om synd og om retfærdighed og om dom. **v10** Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; **v11** om dom: at denne verdens fyrste er dømt.

Tirsdag: Joh 17,1 – 5
Jesus beder for sig selv

v1 Sådan talte Jesus; og han så op mod himlen og sagde: »Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at Sønnen kan herliggøre dig, **v2** ligesom du har givet ham magt over alle mennesker, for at han kan give evigt liv til alle dem, du har givet ham. **v3** Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste

Onsdag: Joh 17,6–11 Indledning: "Jesus bad i den ypperste-præstelige bøn for sine disciple:"
Bøn om bevarelse af disciplene og enhed imellem dem

v6 Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav mig fra verden. De var dine, og du gav dem til

bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. **v11** Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen.

679 Et trofast hjerte, Herre min
696 Kærlighed er lysets kilde

kendt for jer. **v16** Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn. **v17** Dette byder jeg jer, at I skal elske hinanden.

298 Helligånden trindt på jord
312 Sandheds tolk og taler

v12 Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. **v13** Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. **v14** Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. **v15** Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.

673 O Guddoms-sol fuldstærk og blid
6 Dig være, mildeste Gud Fader

sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus. **v4** Jeg har herliggjort dig på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig at gøre. **v5** Fader, herliggør mig nu hos dig med den herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til.

588 Herre, gør mit liv til bøn
665 v. 1-3! Er Gud for mig, så træde

mig, og de har holdt fast ved dit ord. **v7** Nu forstår de, at alt, hvad du har givet mig, er fra dig. **v8** For

de ord, du gav mig, har jeg givet dem, og de har taget imod dem, og de har i sandhed forstået, at jeg er udgået fra dig, og de er kommet til tro på, at det er dig, der har udsendt mig.

v9 Jeg beder for dem; ikke for verden beder jeg, men for dem, du har givet mig, for de er dine; **v10**

Torsdag: Joh 17,12 –19 Indledning: ”Jesus beder for sine disciple inden sin død” (Den Nye Aftale)

v12 Mens jeg var hos dem, sørgede jeg for, at de holdt fast ved dig. Jeg passede på dem, og ingen af dem gik tabt, bortset fra ham, der skulle gå tabt, som det var forudsagt i skrifterne. **v13** Nu kommer jeg til dig, og jeg siger det her, mens jeg stadig er i verden, for at mine disciple kan blive fyldt med den samme glæde som mig. **v14** Det, du har sagt, har jeg fortalt videre til dem. Verden hader dem, fordi de ikke tilhører verden, ligesom jeg heller ikke selv

Fredag: Joh 17,20 – 26 Indledning: ”Med disse ord bad Jesus i sin ypperstepræstelige bøn ikke bare for disciplene, men for alle, der kommer til tro:”
Jesus beder for alle troende

v20 Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, **v21** at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig. **v22** Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, **v23** jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig.

Ugen efter 13. søndag efter trinitatis:

Mandag: 1. Kor. 15,1 - 11
Forkyndelsen af Jesu Kristi Opstandelse.

v1 Brødre, jeg vil gøre jer bekendt med det evangelium, som jeg har forkyndt jer, det, som I også har taget imod, som I også står i, **v2** og som I også frelses ved, hvis I da holder fast ved det ord, hvormed jeg forkyndte jer det – ellers var det til ingen nytte, I kom til tro.

v3 Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, **v4** at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, **v5** og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv. **v6** Dernæst blev han set af over fem hundrede

alt mit er dit, og dit er mit, og jeg er herliggjort i dem. **v11** Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det, du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi.

391 Dit ord, o Gud, som duggen
645 Stille er min sjæl til Gud

tilhører verden. **v15** Jeg beder dig ikke om at tage dem ud af verden, men om at beskytte dem mod verdens ondskab. **v16** Ligesom mig tilhører de ikke verden, **v17** så lad dem få adgang til sandheden. Sandheden er det, du siger. **v18** Jeg har sendt dem ud i verden, ligesom du sendte mig, **v19** og for deres skyld giver jeg mit liv, så de kan få adgang til sandheden.

334 Guds kirkes grund alene
666 Den grund, hvorpå jeg bygger

v24 Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har givet mig, for du har elsket mig, før verden blev grundlagt. **v25** Retfærdige fader, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og de har erkendt, at du har udsendt mig; **v26** og jeg har gjort dit navn kendt for dem og vil gøre det kendt, for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem.«

217 Min Jesus, lad mit hjerte få
523 Min nåde er dig nok

brødre på én gang, de fleste af dem er endnu i live, men nogle er sovet hen. **v7** Dernæst blev han set af Jakob, siden af alle apostlene. **v8** Men sidst af alle blev han også set af et misfoster som mig; **v9** for jeg er den ringeste af apostlene, ikke værdig til at kaldes apostel, fordi jeg har forfulgt Guds kirke. **v10** Men af Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde imod mig har ikke været forgæves; jeg har arbejdet mere end nogen af dem, det vil sige ikke jeg, men Guds nåde, som har været med mig. **v11** Men hvad enten det nu er mig eller de andre: Sådan prædiker vi, og sådan kom I til tro.

Tirsdag: 1. Kor. 15,12 – 20a (vers 12: minus ”Men”)
De dødes opstandelse.

v12 Når det prædikes, at Kristus er opstået fra de døde, hvordan kan så nogle af jer sige, at der ikke findes nogen opstandelse fra de døde? **v13** Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke opstået; **v14** men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom. **v15** Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har

Onsdag: 1. Kor. 15,20 - 28 (vers 20: minus ”Men”)
Kristus som førstegrøde af vores opstandelse.

v20 Nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen. **v21** Fordi døden kom ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. **v22** For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus. **v23** Men hver til sin tid: Kristus som førstegrøden, dernæst, når han kommer, de, som hører Kristus til. **v24** Derefter kommer enden, når han har tilintetgjort al magt og myndighed og kraft og overgiver Riget til Gud

Torsdag: 1. Kor. 15,35 - 44 (vers 35: minus ”Men”)
Opstandelseslegemet.

v35 Nogen vil spørge: Hvordan opstår de døde, og hvad slags legeme får de? **v36** Tåbe! Det, du sår, får ikke liv, hvis ikke det dør. **v37** Og det, du sår, er ikke den plante, der kommer op, men et nøgent korn, enten af hvede eller af en anden slags. **v38** Men Gud giver det den skikkelse, han vil, og hver slags korn sin skikkelse. **v39** Ikke alt kød er ens, men det er forskelligt for mennesker, kvæg, fugle og fisk. **v40** Der findes både himmelske legemer og jordiske legemer; men de himmelske har én slags glans, de jordiske en anden. **v41** Solen og månen og

Fredag: 1. Kor. 15,50 - 58
Kristi genkomst.

v50 Men det siger jeg jer, brødre: Kød og blod kan ikke arve Guds rige, og det forgængelige arver ikke det uforgængelige. **v51** Se, jeg siger jer en hemmelighed: Vi skal ikke alle sove hen, men vi skal alle forvandles, **v52** i ét nu, på et øjeblik, ved den sidste basun; for basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige, og vi skal forvandles. **v53** For dette forgængelige skal iklædes

236 Påskeblomst! hvad vil du her
233 Jesus lever, graven brast

oprejst, hvis døde ikke opstår. **v16** For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; **v17** men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, **v18** og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt. **v19** Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkverdige af alle mennesker. **v20** Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen.

542 Døden er den sidste fjende
42 I underværkers land jeg bor

Fader. **v25** For Kristus skal være konge, indtil Gud får lagt alle fjender under hans fødder; **v26** som den sidste fjende tilintetgøres døden, **v27** for »alt har han lagt under hans fødder« – og når det hedder, at alt er underlagt, er det klart, at undtaget er Gud, der har lagt alt under ham. **v28** Og når så alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underlægge sig under ham, som har lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle.

367 Vi rækker vore hænder frem
321 O kristelighed

stjernerne har hver sin glans, og stjerne adskiller sig fra stjerne i glans. **v42** Således er det også med de dødes opstandelse. Hvad der bliver sået i forgængelighed, opstår i uforgængelighed. **v43** Hvad der bliver sået i vanære, opstår i herlighed. Hvad der bliver sået i svaghed, opstår i kraft. **v44** Der bliver sået et sjæleligt legeme, der opstår et åndeligt legeme. Når der findes et sjæleligt legeme, findes der også et åndeligt legeme.

560 Det livets ord vi bygger på
541 Vær du mig nær

uforgængelighed, og dette dødelige skal iklædes udødelighed. **v54** Og når dette forgængelige har iklædt sig uforgængelighed og dette dødelige iklædt sig udødelighed, da vil det ord, der er skrevet, være opfyldt:
Døden er opslugt og besejret.
v55 Død, hvor er din sejr?
Død, hvor er din brod?

v56 Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven. **v57** Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!

v58 Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren.

Ugen efter 14. søndag efter trinitatis:

Mandag: Jer 18,1 –12

Gud beskrives ofte i Bibelen som en pottemager, og mennesket som leret

v1 Det ord, som kom til Jeremias fra Herren: **v2** Gå ned til pottemagerens hus; der skal du få mine ord at høre. **v3** Så gik jeg ned til pottemagerens hus; han sad og arbejdede ved drejeskiven. **v4** Når det kar, som pottemageren var i gang med at forme af ler med hånden, mislykkedes, lavede han det om til et andet kar, som han nu ville have det.

v5 Da kom Herrens ord til mig: **v6** Kan jeg ikke gøre med jer, Israels hus, som denne pottemager gør? siger Herren. Som leret i pottemagerens hånd er I i min hånd, Israels hus. **v7** Snart truer jeg et folk eller et kongerige med at rykke det op med rode, rive det ned og ødelægge det. **v8** Men hvis det folk,

jeg har truet, vender om fra sin ondskab, så fortryder jeg den ulykke, som jeg har planlagt mod det. **v9** Snart lover jeg et folk eller et kongerige at bygge det op og plante det. **v10** Men hvis det gør, hvad der er ondt i mine øjne, og ikke adlyder mig, fortryder jeg det gode, jeg lovede at gøre mod det. **v11** Sig nu til judæerne og Jerusalems indbyggere: Dette siger Herren: Nu former jeg en ulykke mod jer og lægger planer mod jer. Vend jer dog alle fra jeres onde vej, og gør jeres færd og jeres gerninger gode! **v12** Men de vil sige: Vi holder ikke op! Vi vil følge vores egne planer og handle efter vores onde hjertes forstokkethed.

Tirsdag: Jer 23,1 – 6

Den nye Davidskonge

v1 Ve de hyrder, som leder vild, og som spreder de får, jeg har på græs, siger Herren. **v2** Derfor siger Herren, Israels Gud, om de hyrder, som vogter mit folk: I spredte mine får og fordrev dem, og I tog jer ikke af dem. Nu vil jeg straffe jer for jeres onde gerninger, siger Herren. **v3** Men dem, der er tilbage af mine får, vil jeg samle fra alle de lande, jeg fordrev dem til. Jeg fører dem tilbage til deres græsgang, og de skal blive frugtbare og talrige. **v4**

612 Den store mester kommer

385 Op, alle folk, på denne jord

122 Den yndigste rose er funden

593 En hyrde glemmer fåret ej

Jeg sætter hyrder over dem, som skal vogte dem. Ingen skal længere frygte og være bange, og der skal ikke mangle nogen af dem, siger Herren. **v5** Der skal komme dage, siger Herren, da jeg lader en retfærdig spire fremstå af Davids slægt. Han skal være konge med indsigt og øve ret og retfærdighed i landet. **v6** I hans dage skal Juda frelses og Israel ligge trygt. Han skal få dette navn »Herren er vor Retfærdighed«.

Onsdag: Jer 30,2 – 11 Indledning: ”Aftenens læsning er fra profeten Jeremias’ Bog kap. 30, hvor Gud lover israelitterne, der er i landflygtighed i Babylon, at de en dag må få lov til at vende hjem:”

Israel skal vende hjem fra landflygtigheden

v2 Dette siger Herren, Israels Gud: Skriv alle de ord, jeg har talt til dig, ned i en bog! **v3** For der skal komme dage, siger Herren, da jeg vender mit folk Israels og Judas skæbne og fører dem tilbage til det land, jeg gav deres fædre, og de skal tage det i besiddelse, siger Herren.

v4 Det er de ord, som Herren har talt til Israel og til Juda: **v5** Dette siger Herren:

Vi har hørt angstråb, der er frygt, ikke fred.

v6 Spørg jer for, og se efter!

610 Bliv hos mig, kære Herre Krist

634 Du ved det nok, mit hjerte

Mon en mand kan føde børn?

Hvorfor ser jeg da alle mænd med hænderne på lænden og med blege ansigter som en fødende kvinde?

v7 Ve jer! Stor er denne dag, ingen dag er som den!

Det er en trængselstid for Jakob, men han skal komme frelst ud af den.

v8 På den dag, siger Hærskarers Herre, vil jeg bryde åget på deres nakke og sprænge deres lænker, og de

skal ikke mere tjene for fremmede. **v9** Men de skal tjene Herren, deres Gud, og David, deres konge, som jeg lader fremstå for dem.

v10 Men du, min tjener Jakob, vær ikke bange, siger Herren, Israel, lad dig ikke skræmme, for jeg bringer dig frelst hjem fra det fjerne, dine børn fra fangenskabets land.

Torsdag: Jer 31, 7 – 13 Indledning: ”Aftenens læsning er fra profeten Jeremias’ bog kap. 31. Gud vil føre de landflygtige israelitter tilbage til en lykkelig tilværelse i deres hjemland:”
Det landflygtige folks hjemkomst

v7 Dette siger Herren:
Råb af glæde over Jakob,
bryd ud i jubel over det første blandt folkene;
forkynd under lovsang:
Herren har frelst sit folk,
Israels rest!

v8 Jeg bringer dem
fra Nordens land,
jeg samler dem fra jordens fjerneste egne.
Blandt dem er blinde og halte,
sammen med svangre og fødende,
en stor skare vender tilbage.

v9 Grædende kommer de,
jeg leder de tryglende
og fører dem til bække
ad den jævne vej, hvor de ikke snubler.
Jeg er Israels fader,

Fredag: Jer 31, 31 – 34
Den nye pagt

v31 Der skal komme dage, siger Herren, da jeg slutter en ny pagt med Israels hus og med Judas hus, **v32** en pagt, der ikke er som den, jeg sluttede med deres fædre, den dag jeg tog dem ved hånden og førte dem ud af Egypten. De brød min pagt, skønt det var mig, der var deres herre, siger Herren. **v33** Men sådan er den pagt, jeg vil slutte med Israels hus, når de dage kommer, siger Herren: Jeg lægger

Jakob skal vende hjem og leve roligt og trygt, ingen skal jage ham bort.

v11 Jeg er med dig, siger Herren, og vil frelse dig.
Jeg tilintetgør alle de folk, jeg spredte dig iblandt.
Dig vil jeg ikke tilintetgøre; men jeg tugter dig med måde og lader dig ikke helt ustraffet.

348 Tør end nogen ihukomme
338 Var Gud ej med os denne stund

Efraim er min førstefødte.
v10 Hør Herrens ord, I folkeslag,
forkynd på de fjerne øer, og sig:
Han, som spredte Israel, samler dem,
han vogter dem som hyrden sin hjord.

v11 For Herren har udfriet Jakob
og løskøbt ham fra hans overmand.
v12 Jublende kommer de til Zions bjerg,
de stråler af glæde over Herrens gode gaver,
over korn og vin og olie,
over får og køer.

Selv bliver de som en frodig have,
de skal ikke mere sygne hen.
v13 Da skal jomfruer danse af glæde,
unge og gamle skal juble.
Jeg vender deres sorg til fryd,
jeg trøster og glæder dem, der klager.

482 O Herre god og frelser from
773 Bliv hos os, når dagen hælder

min lov i deres indre og skriver den i deres hjerte.
Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.
v34 Ingen skal længere belære sin landsmand og sin broder og sige: »Kend Herren!« For alle kender mig, fra den mindste til den største, siger Herren.
Jeg tilgiver deres skyld og husker ikke længere på deres synd.

Ugen efter 15. søndag efter trinitatis:

Mandag: Ef 1,3 – 10

Guds frelsesplan i Kristus

v3 Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i Kristus har velsignet os med al himlens åndelige velsignelse. **v4** For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed. **v5** I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus **v6** til lov og pris for hans nådes herlighed, som han har skænket os i sin elskede søn.

Tirsdag: Ef 1,11 – 16 (*Den Nye Aftale*)

Helligånden som pant på samhørighed med Gud

v11 Takket være Kristus har vi fået del i den opgave, som vi var udset til. Det var Guds beslutning, og han gennemfører altid sine planer. **v12** Vi har fra begyndelsen troet og håbet på Kristus, og nu er det vores opgave at hylde Gud for hans storhed. **v13** På grund af Kristus har I hørt sandheden, nemlig at I kan blive frelst, og på grund af ham er I begyndt at tro på den sandhed. Det har

Onsdag: Ef 1,17 – 23

Bøn om erkendelse af Guds magt i Kristus

v17 Jeg beder om, at vor Herre Jesu Kristi Gud, herlighedens fader, vil give jer visdoms og åbenbarings ånd til at erkende ham, **v18** med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår, til hvilket håb han kaldte jer, hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er, **v19** og hvor overvældende stor hans magt er hos os, der tror i kraft af hans mægtige styrke. **v20** Med den magt virkede han i Kristus, da

Torsdag: Ef 2,4 – 10

Frelst af nåde

v4 Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med, **v5** gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus – af nåde er I frelst – **v6** og han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus, **v7** for i de kommende tidsaldre at vise sin overstrømmende rige nåde og sin godhed

Fredag: Ef 2,11 – 22

Hedninger og jøder er ét i Kristus

v11 Husk derfor, at I, der var født som hedninger og blev kaldt uomskårne af dem, der kalder sig

6 Dig være. Mildeste Gud Fader

11 Nu takker alle Gud

v7 I ham har vi forløsning ved hans blod, tilgivelse for vore synder ved Guds rige nåde. **v8** Den gav han os i rigt mål med al visdom og indsigt **v9** ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet **v10** om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske.

300 Kom, sandheds Ånd! og vidne giv

576 O Jesus, troens dyre skat

Gud bekræftet ved at give jer Helligånden. **v14** Den er et forskud på det, Gud vil give jer, nemlig den befrielse, han har lovet sit folk. Lad os hylde og takke ham for det. **v15** Jeg har hørt om jeres tro på Kristus og om jeres kærlighed til alle andre, der tror, **v16** og derfor siger jeg altid tak, når jeg nævner jer i mine bønner.

318 Stiftet Guds Søn har på jorden

58 Jesus! Frelser og Befrier

han oprejste ham fra de døde og satte ham ved sin højre hånd i himlen, **v21** højt over al myndighed, magt, kraft, herskermagt og hvert navn, som nævnes kan, ikke blot i denne tidsalder, men også i den kommende. **v22** Alt har han lagt under hans fødder, og han har givet ham som hoved over alle ting til kirken; **v23** den er hans legeme, fylden af ham, der skaber hele sin fylde af alle.

42 I underværkers land jeg bor

697 Herre, jeg vil gerne takke

mod os i Kristus Jesus. **v8** For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds. **v9** Det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af. **v10** For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i.

334 Guds kirkes grund alene

787 Du, som har tændt millioner af stjerner

omskårne, dem, der har en legemlig omskærelse, gjort med hænder **v12** – husk, at I dengang var

adskilt fra Kristus, udelukket fra borgerret i Israel og fremmede for forjættelsens pagter, uden håb og uden Gud i verden. **v13** Men nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær. **v14** For han er vor fred. Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os. **v15** Han satte loven med dens bud og bestemmelser ud af kraft for i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred **v16** og for ved korset at forsone dem begge med Gud i ét legeme, og dermed dræbte han fjendskabet. **v17** Og han kom og

Ugen efter 16. søndag efter trinitatis:

Mandag: Ef 3, 8 – 12

Paulus skal forkynde for hedninger

v8 Jeg, den ringeste af alle de hellige, fik den nåde at forkynde evangeliet om Kristi uransagelige rigdom for hedningerne **v9** og at oplyse alle om, hvad frelsesplanen er med den hemmelighed, som fra evighed af lå skjult i Gud, alle tings skaber, **v10** så at Guds visdom i al sin mangfoldighed nu

Tirsdag: Ef 3, 14 – 21

Bøn for menigheden

v14 Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen, **v15** efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, **v16** og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, **v17** at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, **v18** så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor

Onsdag: Ef 4,1 – 10

Formaning til enhed

v1 Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, **v2** med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed **v3** og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd: **v4** ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb; **v5** én Herre, én tro, én dåb; **v6** én Gud og alles fader, som er over alle, gennem alle og i alle.

forkyndte fred for jer, der var langt borte, og fred for dem, der var nær. **v18** For gennem ham har både vi og I i én ånd adgang til Faderen.

v19 Så er I da ikke længere fremmede og udlændinge. I er de helliges medborgere og hører til Guds husstand. **v20** I er bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjørneste. **v21** I ham holdes hele bygningen sammen og vokser til et helligt tempel i Herren. I ham bliver også I sammen med os bygget op til en bolig for Gud i Ånden.

355 Gud har fra evighed givet

364 Al magt på jorden og i Himlen

gennem kirken kan blive gjort kendt for myndigheder og magter i himmelrummet **v11** efter hans beslutning fra evige tider, som han gennemførte ved Kristus Jesus, vor Herre. **v12** I ham og ved troen på ham har vi frimodighed og tillidsfuld adgang til Gud.

385 Op, alle folk på denne jord

375 Alt står i Guds faderhånd

bredden og længden og højden og dybden er, **v19** og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås. **v20** Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår, **v21** ham være ære i kirken og i Kristus Jesus i alle slægtled i evighedernes evighed! Amen.

381 Igennem nat og trængsel

341 Det lakker nu af aften brat

v7 Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus. **v8** Derfor hedder det: Han er steget op til det høje, han har ført fanger med, han har givet gaver til menneskene.

v9 Men at han er steget op, hvad andet betyder det, end at han også er steget ned til den lave jord? **v10** Han, som er steget ned, er den samme, som også er steget op højt over alle himle for at fylde alt.

Torsdag: Ef 4,11-16 (vers 11: ”Og han” erstattes med ”Kristus”)
Nåde-gaverne

299 Ånd over ånder
374 Herre Jesus, stærk og mild

v11 Og han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere **v12** for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, **v13** indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde. **v14** Da skal vi ikke længere være uforstandige børn og slynges og

drives hid og did af hver lærdoms vind, ved menneskers terningkast, når de med snedighed fører os på lumske afveje, **v15** men sandheden tro i kærlighed skal vi i ét og alt vokse op til ham, som er hovedet, Kristus. **v16** Ud fra ham føjes hele legemet sammen og holdes sammen, idet hvert enkelt led hjælper til med den styrke, det har fået tilmålt, så legemet vokser og opbygges i kærlighed.

Fredag: Ef 6,10 – 18 (vers 10: minus ”i øvrigt”)
De kristne skal ruste sig til hellig kamp

637 Du, som mætted tusind munde
634 Du ved det nok, mit hjerte

v10 Vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. **v11** Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens sniglob. **v12** Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherkerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. **v13** Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod på den onde dag, overvinde alt og bestå. **v14** Så stå da fast, spænd sandhed som

bælte om lænden, og ifør jer retfærdighed som brynje, **v15** og tag som sko på fødderne villighed til at gå med fredens evangelium. **v16** Overalt skal I løfte troens skjold, hvormed I kan slukke alle den Ondes brændende pile. **v17** Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord. **v18** Under stadig bøn og anråbelse skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige

Ugen efter 17. søndag efter trinitatis:

Mandag: 1. Tim. 1,12-18 og 2,1 - 7

Paulus takker for nåden fra Jesus Kristus og formaner Timoteus til et liv i bøn og guds frygt

510 Nu har jeg fundet det jeg grunder
585 Hvor der er tro på Gud

v12 Jeg takker ham, der har givet mig kraft, Kristus Jesus, vor Herre, fordi han har vist mig den tillid at tage mig i sin tjeneste, **v13** skønt jeg tidligere var en spotter og forfølger og fór frem med vold. Men jeg fandt barmhjertighed, for i min vantro vidste jeg ikke, hvad jeg gjorde, **v14** og vor Herres nåde har været ud over alle grænser med tro og kærlighed i Kristus Jesus **v15** – troværdigt er det ord og al modtagelse værd! For Kristus Jesus kom til verden for at frelse syndere, og af dem er jeg den største. **v16** Men netop derfor fandt jeg barmhjertighed, for at jeg kunne være den første, Kristus Jesus viste hele sin langmodighed på, til eksempel for dem, der skal komme til tro på ham og få evigt liv. **v17** Evighedernes konge, den uforgængelige, usynlige, eneste Gud være ære og pris i evighedernes evigheder! Amen.

Dette påbud giver jeg dig, mit barn Timotheus, i tillid til de profetier, der engang lød over dig, for at du med støtte i dem skal stride den gode strid, **v1** Jeg formaner da først af alt til bønner og anråbelser, forbønner og taksigelser for alle mennesker; **v2** bed for konger og for alle i høje stillinger, så vi kan leve et roligt og stille liv, i al gudfrygtighed og agtværdighed. **v3** Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, **v4** som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden. **v5** For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, **v6** som gav sig selv som løsesum for alle – det var vidnesbyrdet, da tiden var inde. **v7** For det vidnesbyrd blev jeg indsat som forkynner og apostel – jeg taler sandhed, jeg lyver ikke – og som hedningers lærer i tro og sandhed.

Tirsdag: 1. Tim. 6,6 - 16 (v. 6: minus ”og”)
Om at leve sit liv i guds frygt og nøjsomhed.

v6 Vist er det, at guds frygt sammen med nøjsomhed bærer lønnen i sig selv; **v7** for tomhændet kom vi til verden, og tomhændet skal vi gå ud af den; **v8** har vi føde og klæder, skal vi lade os nøje med det. **v9** Men de, der vil være rige, falder i fristelse og baghold og henfalder til utallige tåbelige og skadelige tilbøjeligheder, som styrter mennesker i undergang og fortabelse. **v10** For kærlighed til penge er roden til alt ondt; drevet af den er nogle blevet ført bort fra troen og har voldt sig selv mange smerter.

v11 Men du, Guds menneske, skal holde dig fra alt dette og stræbe efter retfærdighed, guds frygt, tro, kærlighed, udholdenhed og sagtnodighed. **v12** Strid

Onsdag: 2. Tim. 1,3-4 og 6 - 14
Frimodighed til at forkynde evangeliet.

v3 Jeg takker Gud, som jeg tjener med ren samvittighed ligesom mine forfædre, og jeg nævner dig uophørligt i mine bønner, nat og dag. **v4** Jeg mindes dine tårer og længes efter at se dig, så jeg kan fyldes af glæde,

v6 Derfor påminder jeg dig om at lade den nådegave fra Gud, som du fik ved min håndspåbyggelse, flamme op. **v7** For Gud har ikke givet os en fej ånd, men en ånd med kraft og kærlighed og besindighed. **v8** Skam dig derfor ikke ved vidnesbyrdet om vor Herre eller ved mig, hans fange, men vær med til at lide ondt for evangeliet med den kraft, Gud giver. **v9** Han frelste os og kaldte os med en hellig kaldelse, ikke på grund af vore gerninger, men efter egen beslutning og af den

Torsdag: 2. Tim. 2,1 - 13 (v. 1: minus ”og”)
Udholdenhed i troen

v1 Du, mit barn, vær stærk ved nåden i Kristus Jesus! **v2** Hvad du har hørt af mig i mange vidners nærværelse, skal du betro pålidelige mennesker, som vil være duelige til også at undervise andre. **v3** Vær med til at lide ondt som Kristi Jesu gode soldat. **v4** Ingen, der går i krig, og som vil vinde anerkendelse hos den, der hvervede ham, lader sig hindre af dagliglivets gøremål. **v5** Ingen idrætsmand vinder sejrskransen, hvis han ikke følger reglerne. **v6** Den bonde, der har slidet, bør have først af høsten. **v7** Læg mærke til, hvad jeg siger! For Herren vil give dig indsigt i det alt sammen.

616 Herrens røst som aldrig brister
672 Jeg ved på hvem jeg bygger

troens gode strid, grib det evige liv, som du blev kaldet til og har bekendt dig til med den gode bekendelse i mange vidners påhør. **v13** For Guds ansigt, for ham, som giver alle ting liv, og for Kristus Jesus, som aflagde den gode bekendelse under Pontius Pilatus, byder jeg dig: **v14** Hold buddet, uplettet og uangribelig, indtil vor Herre Jesu Kristi tilsynekomst, **v15** som den salige og eneste hersker, kongernes konge og herrernes herre, skal lade os se, når tiden er inde, **v16** han, den eneste, som har udødelighed og bor i et utilgængeligt lys, og som intet menneske har set eller kan se. Ham være ære og evig magt! Amen.

390 Gud, lad dit ord i nåde lykkes
608 Stod med Krist vi op af døde

nåde, som var givet os i Kristus Jesus for evige tider siden, **v10** og som nu er åbenbaret ved vor frelser Kristi Jesu tilsynekomst, ved ham, der tilintetgjorde døden og bragte liv og uforgængelighed for lyset ved evangeliet. **v11** For det evangelium er jeg indsat som forkynder og apostel og lærer. **v12** Derfor må jeg også lide dette; men jeg skammer mig ikke, for jeg ved, hvem jeg tror på, og jeg er vis på, at det står i hans magt at tage vare på den skat, der er betroet mig, til den dag kommer. **v13** Du skal tage det, du har hørt af mig, som eksempel på sund forkyndelse, i tro og kærlighed ved Kristus Jesus; **v14** den skønne skat, som er betroet dig, skal du tage vare på ved Helligånden, som bor i os.

395 Guds ord blev aldrig bundet
341 Det lakker nu ad aften brat

v8 Husk på Kristus Jesus, opstået fra de døde, af Davids slægt, ifølge mit evangelium; **v9** for det lider jeg ondt, ja, er i lænker som en forbryder. Dog, Guds ord er ikke bundet. **v10** Derfor udholder jeg alt for de udvalgte skyld, for at også de kan få frelsen ved Kristus Jesus med evig herlighed **v11** – troværdigt er det ord! For er vi døde med ham, skal vi også leve med ham; **v12** holder vi ud, skal vi også være konger med ham; fornægter vi ham, vil han også fornægte os; **v13** er vi utro, forbliver han dog tro, thi fornægter sig selv kan han ikke.

Fredag: 2. Tim. 3, 14 – 4,5 (v. 14: minus ”Men du”)
Udholdenhed i forkyndelsen af evangeliet

v14 Bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, **v15** og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. **v16** Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, **v17** så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvokset, udrustet til al god gerning.

4.1 Jeg indskærper dig for Guds ansigt og for Kristus Jesus, der skal dømme levende og døde, så

576 O Jesus, troens dyre skat
782 Dig vandre vi så gerne med

sandt som han kommer synligt og opretter sit rige: **v2** Prædik ordet, stå frem i tide og utide, overbevis, irettesæt, forman, tålmodigt og med stadig undervisning! **v3** For der vil komme en tid, da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører. **v4** De vil vende det døve øre til sandheden og slå sig på myter. **v5** Men du, hold altid hovedet koldt, bær dine lidelser, gør din gerning som evangelist og fuldfør din tjeneste!

Ugen efter 18. søndag efter trinitatis:

Mandag: Hebr 1,1 – 9 Indledning: ”Aftenens læsning er fra Hebræerbrevet kap. 1. Her skildres, hvordan Guds væsen er aftegnet i Kristus, som blev forudsagt i Det gamle Testamente, og som også har en herskerstilling over englene:”
Guds væsen er aftegnet i Kristus

v1 Mangfoldige gange og på mangfoldige måder har Gud i fortiden talt til fædrene gennem profeterne, **v2** men nu ved dagenes ende har han talt til os gennem sin søn, hvem han har indsat som arving til alle ting, ved hvem han også har skabt verden. **v3** Han er Guds herligheds glans og hans væsens udtrykte billede, og han bærer alt med sit mægtige ord. Da han havde skaffet renselse for vore synder, tog han sæde ved den Højstes højre hånd i det høje, **v4** og han er blevet så meget mægtigere end englene, som det navn, han har arvet, overgår deres.

v5 For til hvem af englene har Gud nogen sinde sagt: Du er min søn, jeg har født dig i dag, og et andet sted:

135 Nu velan, et frejdigt mod
266 Mægtigste Kriste

Jeg vil være hans fader,
og han skal være min søn?
v6 Og når han igen fører sin førstefødte ind i verden, siger han:
Alle Guds engle skal kaste sig ned for ham.
v7 Om englene hedder det:
Han gør sine engle til vinde
og sine tjenere til flammende ild,
v8 men til Sønnen:
Din trone, Gud, står til evig tid,
dit kongescepter er retfærdighedens scepter.
v9 Du elskede ret og hadede uret,
derfor har Gud, din Gud, salvet dig
med glædens olie frem for dine lige.

Tirsdag: Hebr 4,14-5,10
Jesus som vores ypperstepræst

v14 Da vi nu har en stor ypperstepræst, som er steget op igennem himlene, Jesus, Guds søn, så lad os holde fast ved den bekendelse. **v15** For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. **v16** Lad os altså med frimodighed træde frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.

5.1 For enhver ypperstepræst, som tages blandt mennesker, indsættes til på menneskers vegne at

265 Om salighed og glæde
182 Følger med til urtegården

gøre tjeneste for Gud ved at frembære gaver og slagtofre for deres synder. **v2** Han kan føle med de uvidende og vildfarende, fordi han også selv er et skrøbeligt menneske **v3** og derfor må frembære syndoffer for sig selv såvel som for folket. **v4** Den værdighed kan ingen selv tage, man må ligesom Aron kaldes af Gud.

v5 Således gav heller ikke Kristus sig selv den ære at være ypperstepræst, men det gjorde Gud, som sagde til ham:
Du er min søn,

jeg har født dig i dag,
v6 ligesom han også et andet sted siger:
Du er præst for evigt
på Melkisedeks vis.
v7 Mens han levede på jorden, opsendte han, under
høje råb og tårer, bønner og anrøbelser til ham, som

kunne frelse ham fra døden, og han blev bønøret for
sin gudsfrøgt. **v8** Skønt han var søn, måtte han lære
lydighed af det, han led, **v9** og da han havde nået
målet, blev han årsag til evig frelse for alle dem,
som adlyder ham, **v10** og blev af Gud kaldt
ypperstepræst på Melkisedeks vis.

Onsdag: Hebr 10,19-25 Indledning: "Aftenens læsning er fra
Hebræerbrevet kap. 10. Den handler om, at Kristi offerdød
har åbnet vores vej til Gud. Ved dåben er vi rensat fra synd,
og i tro, håb og kærlighed imødeser vi på Kristi genkomst."
Formaning til frimodighed

416 O Herre Krist! dig til os vend
312 Sandheds tolk og taler

v19 Brødre, ved Jesu blod har vi altså frimodighed
til at gå ind i helligdommen **v20** ad den nye,
levende vej, som han har åbnet for os gennem
forhængen, det vil sige ved sit jordiske legeme, **v21**
og vi har i ham en stor præst over Guds hus. **v22**
Lad os derfor træde frem med oprigtigt hjerte, i en
fast tro og bestænket på hjertet, så vi er befriet for
ond samvittighed, og med legemet badet i rent

vand. **v23** Lad os holde urokkeligt fast ved
bekendelsen af vort håb, for han, som gav os løftet,
er trofast; **v24** lad os give agt på hinanden, så vi
tilskynder til kærlighed og gode gerninger, **v25** og
lad os ikke svigte vor egen forsamling, som nogle
har for skik, men formane hinanden så meget mere,
som I ser, at dagen nærmer sig.

Torsdag: Hebr 11,1 – 4 og 7-12
Tro er fast tillid

666 Den grund, hvorpå jeg bygger
787 Du, som har tændt millioner

v1 Tro er fast tillid til det, der håbes på,
overbevisning om det, der ikke ses. **v2** Den er jo
bevidnet om de gamle.
v3 I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord,
så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt.
v4 I tro frembar Abel Gud et rigere offer end Kain,
og derved blev det bevidnet, at han var retfærdig;
det vidnesbyrd gav Gud ham for hans offergaver, og
i kraft af troen taler han endnu, skønt han er død.
v7 I tro fik Noa et varsel om det, som endnu ikke
var at se, og byggede i sin gudfrygtighed en ark til
frelse for sit hus; ved denne tro bragte han dom over
verden og blev selv arving til retfærdigheden af tro.
v8 I tro adlød Abraham kaldet til at bryde op og
drage til et sted, som han skulle få i øje, og han drog

af sted uden at vide, hvor han kom hen. **v9** I tro slog
han sig ned i det forjættede land som i et fremmed
land og boede i telte sammen med Isak og Jakob,
medarvingerne til det samme løfte; **v10** for han
ventede på byen med de faste grundvolde, hvis
bygmester og skaber er Gud. **v11** I tro fik selv Sara,
der var ufrugtbar, kraft til at grundlægge en slægt,
skønt hun var ude over den alder, fordi hun anså
ham, der havde givet løftet, for troværdig. **v12**
Derfor blev også efterkommerne efter en eneste
mand, der endda havde mistet sin livskraft, så
mange som himlens stjerner og som de talløse
sandskorn på havets bred.

Fredag: Hebr 12,1 – 3 og 12-14
Opfordring til at holde ud under modgang og lidelse

260 Du satte dig selv i de nederstes
599 Lov og tak og evig ære

v1 Så lad da også os, som har så stor en sky af
vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og
for synden, som så let omklammer os, og holde ud i
det løb, der ligger foran os, **v2** idet vi ser hen til
Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den
glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden
at ænse dets skam og nu sidder på højre side af
Guds trone. **v3** Hold jer ham for øje, som fandt sig i

en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal
blive trætte og miste modet.
v12 Styrk derfor de synkende hænder og de
kraftesløse knæ, **v13** og gå den lige vej på jeres ben,
så det lamme ikke vrides af led, men tværtimod
bliver helbredt.
v14 Stræb efter fred med alle og efter den
helligelse, uden hvilken ingen kan se Herren.

Ugen efter 19. søndag efter trinitatis:

Mandag: Luk 11,1 - 13

Jesus lærer disciplene at bede.

v1 Og det skete, da han var et sted og bad, at en af disciplene sagde til ham, da han holdt op med at bede: »Herre, lær os at bede, ligesom Johannes lærte sine disciple det.« **v2** Han sagde til dem: »Når I beder, skal I sige:

Fader!

Helliget blive dit navn,

komme dit rige;

v3 giv os hver dag vort daglige brød,

v4 og forlad os vore synder,

for også vi forlader selv enhver, som er skyldig over for os,

og led os ikke ind i fristelse.«

v5 Han sagde også til dem: »Hvis en af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger:

Kære ven, lån mig tre brød, **v6** for en ven af mig er kommet rejsende, og jeg har ikke noget at byde

Tirsdag: Luk 11,14 - 28 (*Den Nye Aftale*)

Jesu gerning som Guds kraft.

v14 Engang drev Jesus en dæmon ud, der havde gjort en mand stum. Så snart dæmonen havde forladt manden, kunne han tale igen, og det undrede folk sig højlydt over. **v15** Men nogle af dem sagde:

»Når han kan drive dæmoner ud, er det bare, fordi han har hjælp af Beelzebul, dæmonernes fyrste. «

v16 Andre ville udfordre ham og forlangte, at han gav dem et bevis på, at han var sendt af Gud. **v17** Men Jesus gennemskuede dem og sagde: »Hvis der

er borgerkrig i et land, bliver det ødelagt, og den ene familie overfalder den anden. **v18** Hvis Satan

bekæmpede sig selv, hvordan skulle han kunne beholde sin magt? I siger jo, at jeg får hjælp af Beelzebul til at drive dæmoner ud. **v19** Men hvis

det er rigtigt, hvem hjælper så jeres egne folk, når de gør det? Lad dem afgøre, om I har ret. **v20** Men hvis det nu er Gud, der hjælper mig med at uddrive dæmoner, så er det jo et tegn på, at det er Gud der har magten.

v21 Man kan sammenligne Satan med en stærk mand, der forsvarer sit hjem med våben og derfor kan have sine ting i fred. **v22** Men hvis der kommer

584 Beder, og I skulle få

586 Stol du kun på dit Fadervor!

ham, **v7** og han så svarer derindefra: Spar mig for det besvær! Døren er allerede låst, og mine børn og jeg selv er gået i seng. Jeg kan ikke stå op og give dig noget **v8** – jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham noget for venskabs skyld, vil han dog på grund af hans påtrængenhed rejse sig og give ham, hvad han har brug for. **v9** Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. **v10** For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.

v11 Hvilken far iblandt jer vil give sin søn en slange, når han beder ham om en fisk, **v12** eller give ham en skorpion, når han beder om et æg? **v13** Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himlen give Helligånden til dem, der beder ham!«

204 O hjertekære Jesus Krist

166 Så skal dog Satans rige

en, der er endnu stærkere og besejrer den stærke mand, vil han tage de våben fra ham, som han stolede fuldt og fast på. Han tager alle mandens ting med sig og deler ud af dem. **v23** Den, der ikke er med mig, er imod mig. Og den, der ikke hjælper mig med at samle, han spreder. **v24** Når en dæmon er faret ud af et menneske, flakker den rundt i ørkenen for at finde et sted at slå sig ned, men det lykkes ikke. Derfor bestemmer den sig for at tage tilbage til det hus, den blev drevet ud fra. **v25** Når den gør det, opdager den at huset er rent og pænt, **v26** og så henter den syv andre dæmoner, der er værre end den selv, og flytter ind sammen med dem. På den måde bliver det værre for den besatte, end det var før.«

v27 Mens han talte, var der en kvinde mellem tilhørerne, der råbte til ham: »Hvor er din mor heldig. Hun har både født dig og ammet dig.«

v28 Men han svarede: »Ja, men de, der hører, hvad Gud siger, og holder fast ved det, er endnu heldigere.«

Onsdag: Luk 12,13 - 21
Den rige bonde.

v13 En i skaren sagde til Jesus: »Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig.« **v14** Men han svarede: »Menneske, hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?« **v15** Og han sagde til dem: »Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.« **v16** Og han fortalte dem en lignelse: »Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. **v17** Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til

Torsdag: Luk 12,35 - 48 (Indledning: »Jesus sagde«)
Årvågenhed og bøn.

v35 Jesus sagde: I skal have kjortlen bundet op om lænderne og have lamperne tændt **v36** og være som mennesker, der venter på, hvornår deres herre vil bryde op fra brylluppet, så de straks kan lukke op for ham, når han kommer og banker på. **v37** Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem. **v38** Om han så kommer i den anden eller tredje nattevagt – salige er de, hvis han finder dem vågne. **v39** Men det ved I, at vidste husets herre, i hvilken time tyven kommer, så ville han forhindre, at nogen brød ind i hans hus. **v40** Også I skal være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det.«

v41 Peter spurgte: »Herre, er det os, du taler om i denne lignelse, eller er det om alle?« **v42** Herren svarede: »Hvem er da den tro og kloge forvalter,

Fredag: Luk 13,10 - 17
Helbredelsen af den krumbøjede kvinde

v10 På en sabbat underviste Jesus i en af synagogerne. **v11** Der var der en kvinde, som i atten år havde været plaget af en sygdomsånd. Hun var krumbøjet og ude af stand til at rette sig helt op. **v12** Da Jesus så hende, kaldte han på hende og sagde: »Kvinde, du er løst fra din sygdom.« **v13** Han lagde hænderne på hende, og straks rettede hun sig op og priste Gud.

v14 Men synagogeforstanderen, som var vred over, at Jesus helbredte på en sabbat, sagde til skaren: »Seks dage er bestemt til arbejde, og på dem kan I

534 Hvo ved, hvornår mit liv har ende
728 Du gav mig, o Herre, en lod

min høst. **v18** Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. **v19** Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! **v20** Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? **v21** Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.«

418 Herre Jesus, kom at røre
588 Herre, gør mit liv til bøn

som af sin herre bliver sat til at give hans tjenestefolk mad i rette tid? **v43** Salig den tjener, som hans herre finder i færd med at gøre det, når han kommer! **v44** Ja, sandelig siger jeg jer: Han vil sætte ham til at forvalte alt, hvad han ejer. **v45** Men hvis den tjener siger som så: Min herre lader vente på sig! og derpå giver sig til at slå karlene og pigerne og at spise og drikke og fylde sig, **v46** så skal den tjeners herre komme en dag, han ikke venter, og i en time, han ikke kender, og hugge ham ned og lade ham dele skæbne med de utro. **v47** Den tjener, som kender sin herres vilje, men ikke har forberedt eller gjort noget efter hans vilje, han skal have mange prygl. **v48** Men den, som ikke kender den, og som har gjort noget, han fortjener straf for, han skal have få prygl. Enhver, som har fået meget, skal der kræves meget af. Og den, der har fået meget betroet, skal der forlanges så meget mere af.

367 Vi rækker vore hænder frem
34 Gud skal alting mage

derfor komme og lade jer helbrede, men ikke på sabbatten.« **v15** Da svarede Herren ham: »I hyklere, vil ikke hver eneste af jer løse sin okse eller sit æsel fra krybben og trække dem hen og vande dem, selv om det er sabbat? **v16** Men denne Abrahams datter, som Satan har holdt bundet i hele atten år, burde hun ikke løses af denne lænke på sabbatten?« **v17** Da han sagde det, blev alle hans modstandere gjort til skamme, men hele skaren glædede sig over alt det herlige, han gjorde.

Ugen efter 20. søndag efter trinitatis:

Mandag: 1. Joh. 4,7-11 og 19-21

Vi skal elske hinanden, som Gud har elsket os

v7 Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. **v8** Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. **v9** Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. **v10** Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.

Tirsdag: 1. Kor 3,1-9 og 16-23 (vers 1: minus ”og”)
Guds medarbejdere

v1 Jeg kunne ikke tale til jer, brødre, som til åndelige mennesker; jeg måtte tale til jer som til kødelige mennesker, som til spæde i troen på Kristus. **v2** Jeg gav jer mælk, ikke fast føde, for den kunne I endnu ikke tåle, og det kan I heller ikke nu; **v3** for I er stadig kødelige mennesker. For når der er misundelse og splid iblandt jer, er I så ikke kødelige og lever slet og ret som mennesker? **v4** Når én siger: Jeg hører til Paulus, og en anden: Jeg hører til Apollos, er I så ikke slet og ret mennesker? **v5** Hvad er da Apollos? Og hvad er Paulus? Tjenere, ved hvem I kom til tro, og hver for sig tjente vi med den gave, Herren gav. **v6** Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav vækst, **v7** så hverken den, der planter, eller den, der vander, er noget, men det er Gud, som giver vækst. **v8** Den, der planter, og den, der vander, er ét, og enhver skal få løn efter sit arbejde. **v9** For vi er Guds medarbejdere, og I er Guds mark, Guds bygning.

Onsdag: 1. Pet 4,7-11 (vers 7: minus ”Men”)
Kærligheden skjuler mange synder

v7 Alle tings ende er nær. Vær derfor besindige og årvågne, så I kan bede; **v8** først og fremmest skal I holde fast ved den indbyrdes kærlighed, for kærlighed skjuler mange synder. **v9** Vær gæstfrie mod hinanden uden tværhed. **v10** Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af

Torsdag: Jak 1,17-25
Ordets hørere og gørere

v17 Alle gode og fuldkomne gaver kommer ned fra oven, fra lysenes fader, hos hvem der ikke findes forandring eller skiftende skygge. **v18** Efter

685 Vor Gud er idel kærlighed
696 Kærlighed er lysets kilde

v11 Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. **v19** Vi elsker, fordi han elskede os først. **v20** Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud,« men hader sin broder, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin broder, som han har set, kan ikke elske Gud, som han ikke har set. **v21** Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.

303 Kom, Gud Faders Ånd fuldgod
675 Gud, vi er i gode hænder

v16 Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? **v17** Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham. For Guds tempel er helligt, og det tempel er I.

v18 Ingen må bedrage sig selv. Hvis nogen af jer mener at være vis i denne verdens forstand, må han blive en dåre for at blive vis. **v19** For denne verdens visdom er dårskab for Gud – der står jo skrevet: »Han fanger de vise i deres snedighed,« **v20** og igen:

Herren kender de vises tanker,
han ved, at de er tomme.

v21 Derfor må ingen være stolt af mennesker. Alt tilhører jo jer, enten det er Paulus eller Apollos eller Kefas, **v22** enten det er verden eller liv eller død, enten det er det, som nu er, eller det, som kommer – alt tilhører jer. **v23** Men I tilhører Kristus, og Kristus Gud.

683 Den nåde, som vor Gud har gjort
786 Nu går solen sin vej

jer tjene de andre med den nådegave, han har fået. **v11** Den, der taler, skal tale med ord fra Gud; den, der tjener, skal tjene med den kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus. Æren og magten er hans i evighedernes evigheder! Amen.

393 Fra Himmelen hid til os ned
310 Gud Helligånd, i tro os lær

sin vilje fødte han os ved sandhedens ord til at være en førstegrøde af hans skabninger. **v19** Det skal I vide, mine kære brødre: Enhver skal være

snar til at høre, men sen til at tale, sen til vrede, **v20** for et menneskes vrede udretter intet, der er retfærdigt for Gud. **v21** Aflæg derfor al urenhed og al den megen ondskab, og tag med sagtomhed imod det ord, som er indplantet i jer, og som kan frelse jeres sjæle. **v22** Vær ordets gører, ikke blot dets hører, ellers bedrager I jer selv. **v23** Den, der er ordets hører, men ikke dets

gører, ligner en, som betragter sit eget ansigt i et spejl: **v24** Han betragter nok sig selv, men går bort og har straks glemt, hvordan han så ud. **v25** Men den, der fordyber sig i frihedens fuldkomne lov og bliver ved den og ikke er en glemsom hører, men en gerningens gører, han skal være salig ved det, han gør.

Fredag: Jak 2,1-5

I må ikke gøre forskel på folk

v1 Mine brødre, I kan ikke tro på vor Herre Jesus Kristus, den herliggjorte, og så gøre forskel på folk. **v2** For hvis der kommer en mand ind i jeres forsamling iført en fornem dragt og med guldring på fingeren, og der så også kommer en fattig mand ind i snavset tøj, **v3** og I kun har øje for ham, der bærer den fornemme dragt, og siger: »Vær så god, her sidder du godt,« men siger til den fattige: »Du

692 Du skal i denne verden ej

686 Min sjæl, om du vil nogen tid

kan stå dér eller sætte dig her på gulvet,« **v4** er I så ikke i modstrid med jer selv og har opkastet jer til dommere med onde tanker?

v5 Hør, mine kære brødre, har Gud da ikke udvalgt dem, som er fattige i denne verden, til at være rige i troen og arvinger til det rige, som han har lovet dem, der elsker ham?

Ugen efter 21. søndag efter trinitatis:

Mandag: Joh 2,1 -11

Brylluppet i Kana.

v1 Den tredje dag var der bryllup i Kana i Galilæa, og dér var Jesu mor med; **v2** også Jesus og hans disciple var indbudt til brylluppet. **v3** Men vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: »De har ikke mere vin.« **v4** Jesus sagde til hende: »Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet.« **v5** Hans mor sagde til tjenerne: »Gør, hvad som helst han siger til jer.«

v6 Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. **v7** Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.« Og de fyldte dem helt op. **v8**

144 Hvor saligt var det ægtepar

758 Nu velan, vær frisk til mode

Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. **v9** Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen **v10** og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.«

v11 Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham.

Tirsdag: Joh 2,13 -22

Jesus i templet.

v13 Jødernes påske nærmede sig, og Jesus drog op til Jerusalem. **v14** På tempelpladsen så han dem, der solgte okser, får og duer, og dem, der sad og vekslede penge. **v15** Han lavede en pisk af reb og jog dem alle ud fra tempelpladsen, også fårene og okserne. Han spredte vekselernes mønter og væltede deres borde. **v16** Til dem, der solgte duer, sagde han: »Få det væk herfra! Brug ikke min faders hus som markedsplads!« **v17** Hans disciple kom i tanker om, at der står skrevet: »Nidkærlighed for dit hus skal fortære mig.«

332 På Jerusalem det ny

782 Dig vandre vi så gerne med

v18 Jøderne sagde da til ham: »Hvilket tegn viser du os, siden du gør dette?« **v19** Jesus svarede dem: »Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage.« **v20** Da sagde jøderne: »Dette tempel er der bygget på i 46 år, og så vil du rejse det igen på tre dage?« **v21** Men det tempel, han talte om, var hans legeme. **v22** Da han siden var opstået fra de døde, kom hans disciple i tanker om, at han havde sagt dette, og de troede Skriften og det ord, Jesus havde sagt.

Onsdag: Joh 3,1 -15

Nikodemus.

v1 Der var et menneske, en af farisæerne, ved navn Nikodemus, medlem af jødernes råd. **v2** Han kom til Jesus om natten og sagde til ham: »Rabbi, vi ved, du er en lærer, der er kommet fra Gud; for ingen kan gøre de tegn, du gør, uden at Gud er med ham.« **v3** Jesus svarede ham: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige.« **v4** Nikodemus sagde til ham: »Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin mors liv og fødes?« **v5** Jesus svarede: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige. **v6** Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd. **v7** Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. **v8** Vinden blæser, hvorhen

Torsdag: Joh 3,16 –21 (v. 16: minus ”For”)

Frelse og dom.

v16 Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. **v17** For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. **v18** Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. **v19** Og dette er dommen, at

Fredag: Joh 3,25 -36

Johannes' vidnesbyrd.

v25 Nu kom Johannes' disciple i diskussion med en jøde om renselse, **v26** og de gik hen til Johannes og sagde: »Rabbi, han, som var hos dig på den anden side af Jordan, han, som du har vidnet om, han døber nu selv, og alle kommer til ham.« **v27** Johannes svarede: »Et menneske kan ikke tage noget som helst uden at have fået det givet fra himlen. **v28** I kan selv bevidne, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt forud for ham. **v29** Den, der har bruden, er brudgom; men brudgommens ven, som står og lytter efter ham, fyldes med glæde, når han hører brudgommen komme. Det er min glæde, og den er nu

441 Alle mine kilder

781 Nu skrider dagen under

den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden.«

v9 Nikodemus spurgte ham: »Hvordan kan det gå til?« **v10** Jesus svarede: »Du er lærer i Israel og forstår ikke det? **v11** Sandelig, sandelig siger jeg dig: Vi taler om det, vi ved, og vi vidner om det, vi har set, men I tager ikke imod vort vidnesbyrd. **v12** Tror I ikke, når jeg har talt til jer om det jordiske, hvordan skal I så tro, når jeg taler til jer om det himmelske? **v13** Ingen er steget op til himlen undtagen den, der steg ned fra himlen, Menneskesønnen.

v14 Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes, **v15** for at enhver, som tror, skal have evigt liv i ham.

491 O gode Gud, din kærlighed

61 Min Jesus er for mig

lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde. **v20** For enhver, som øver ondt, hader lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gerninger ikke skal afsløres. **v21** Men den, der gør sandheden, kommer til lyset, for at det skal blive åbenbart, at hans gerninger er gjort i Gud.«

325 Jeg ved et lille Himmerig

58 Jesus! Frelser og Befrier

fuldkommen. **v30** Han skal blive større, jeg skal blive mindre.

Den, der kommer ovenfra, er over alle; den, der er af jorden, er jordisk og taler jordisk. **v31** Den, der kommer fra himlen, er over alle; **v32** hvad han har set og hørt, det vidner han om, og ingen tager imod hans vidnesbyrd. **v33** Den, der har taget imod hans vidnesbyrd, har dermed bekræftet, at Gud er sanddru; **v34** for han, som Gud har udsendt, taler Guds ord; Gud giver jo ikke Ånden efter mål. **v35** Faderen elsker Sønnen, og alt har han lagt i hans hånd. **v36** Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der er ulydig mod Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede bliver over ham.«

Ugen efter Alle helgens dag: (1. søndag i november.)

Mandag: Sl 1

Lykkelig den mand...

v1 Lykkelig den, som ikke vandrer
efter ugudeliges råd,
som ikke går på synderes vej
og ikke sidder blandt spottere,
v2 men har sin glæde ved Herrens lov
og grunder på hans lov dag og nat.
v3 Han er som et træ,
der er plantet ved bækken;
det bærer frugt til rette tid,

Tirsdag: Sl 31, 2-17

I Guds hånd

v2 Herre, hos dig søger jeg tilflugt,
lad mig ikke for evigt blive til skamme,
udfri mig i din retfærdighed!
v3 Vend dit øre mod mig,
red mig i hast,
vær min tilflugts klippe,
den borg, hvor jeg finder redning.
v4 For du er min klippe og min borg,
led mig og før mig for dit navns skyld!
v5 Befri mig fra det net,
de har lagt ud for mig,
du er jo mit værn.
v6 I dine hænder betror jeg min ånd,
du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud.
v7 hader dem, der dyrker falske guder,
selv stoler jeg på Herren.
v8 Jeg vil juble og glæde mig over din trofasthed;
du så min nød
og tog dig af mig i mine trængsler.
v9 Du overgav mig ikke i fjendens hånd,
men gav mig fodfæste i det åbne land.
v10 Vær mig nådig, Herre, for jeg er i nød.

Onsdag: Sl 23, 1b-6 (minus "Salme af David")

Herren er min hyrde.

v1b Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
v2 han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
v3 Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld.
v4 Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,

16 O Gud! hvor er du mer en skøn
392 Himlene, Herre, fortælle din ære

og dets blade visner ikke.
Alt, hvad han gør, lykkes for ham.
v4 Sådan går det ikke de ugudelige;
de er som avner,
der blæses bort af vinden.
v5 står de ugudelige ikke fast ved dommen,
syndere ikke i retfærdiges forsamling.
v6 Herren kender de retfærdiges vej,
men de ugudeliges vej går til grunde.

60 Jesus, min drot
675 Gud, vi er i gode hænder

Mit øje er sløret af sorg
– min sjæl og mit indre –
v11 mit liv svinder hen i klage,
mine år i suk.
Min kraft er nedbrudt i min nød,
min krop sygner hen.
v12 Jeg bliver spottet af alle mine fjender,
selv af mine naboer.
Mine venner er bange for mig,
de, der ser mig på gaden, flygter for mig.
v13 Jeg er slettet af erindringen, som var jeg død,
jeg er blevet som et kar, der kastes bort.
v14 Jeg hører mange hviske,
alle vegne er der rædsel,
de rotter sig sammen mod mig,
lægger planer om at tage mit liv.
v15 Men jeg stoler på dig, Herre,
jeg siger: Du er min Gud.
v16 Mit livsløb er i din hånd,
red mig fra mine fjender og forfølgere!
v17 Lad dit ansigt lyse over din tjener,
frels mig i din trofasthed!

672 Jeg ved, på hvem jeg bygger
662 Hvad kan os komme til for nød

din stok og din stav er min trøst.
v5 Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod.
v6 Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage.

Torsdag: Sl 90, 1-12 (minus "Bøn af gudsmanden Moses")
Herre, du var vor bolig.

v1b Herre, du har været vor bolig
i slægt efter slægt.

v2 Før bjergene fødtes,
før jorden og verden blev til,
fra evighed til evighed er du Gud.

v3 Du lader mennesket vende tilbage til støvet,
du siger: »Vend tilbage, I mennesker!«

v4 Tusind år er i dine øjne
som dagen i går, der er forbi,
som en nattevagt.

v5 Du skyller dem bort, de sover ind,
de er som græsset, der gror om morgenen;
v6 om morgenen blomstrer det og gror,
om aftenen er det vissent og tørt.

Fredag: Sl 121, 1b-8 (minus "Valfartssang")
Jeg løfter mine øjne til bjergene.

v1b Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
hvorfra kommer min hjælp?

v2 Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber.

v3 Han lader ikke din fod vakle,
han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.

v4 Han, som bevarer Israel,
falder ikke i søvn, han sover ikke.

v5 Herren bevarer dig,

Ugen efter 22. søndag efter trinitatis

Mandag Joh 6,27 – 35 Indledning: "Jesus sagde:"
Jesus er livets brød

v27 Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for
den mad, som består til evigt liv, den som
Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen,
Gud selv, sat sit segl på.« **v28** Så sagde de til ham:
»Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds
gerninger?« **v29** Jesus svarede dem: »Guds gerning
er den, at I tror på ham, han har udsendt.«

v30 Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi
kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? **v31** Vore
fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet:

Tirsdag Joh 6,37 – 40 Indledning: "Jesus sagde:"
Løftet om evigt liv

Jesus sagde: **v37** Alt, hvad Faderen giver mig, skal
komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg
aldrig vise bort; **v38** for jeg er kommet ned fra
himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans
vilje, som har sendt mig. **v39** Og hans vilje er, at

713 For dig, o Herre, som dage kun
714 Kom, hjerte, tag dit regnebræt

v7 Vi går til i din vrede,
vi forfærdes ved din harme.

v8 Du har stillet vore synder for dine øjne,
vore skjulte overtrædelser i dit ansigts lys.

v9 Alle vore dage svinder hen i din vrede,
vi henlever vore år under suk.

v10 Vore leveår kan være halvfjerds,
eller firs, hvis kræfterne slår til,
men al deres stolthed er elendighed og ulykke;
hastigt går det, så flyver vi bort.

v11 Hvem kender styrken i din vrede
og i din harme, så han kan frygte dig?

v12 Lær os at holde tal på vore dage,
så vi får visdom i hjertet.

47 Jeg løfter mine øjne op
772 Til vor lille gerning ud

Herren er din skygge
ved din højre side.

v6 Om dagen stikker solen dig ikke,
månen ikke om natten.

v7 Herren bevare dig mod alt ondt,
han bevare dit liv.

v8 Herren bevare din udgang og din indgang
fra nu af og til evig tid.

662 Hvad kan os komme til for nød
30 Op, alle, som på jorden bor

»Brød fra himlen gav han dem at spise.« **v32** Jesus
sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer:
Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min
fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød.
v33 For Guds brød er det, der kommer ned fra
himlen og giver liv til verden.« **v34** De sagde til
ham: »Herre, giv os altid det brød!« **v35** Jesus
sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer
til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal
aldrig tørste.

40 Hvorfor vil du dog klage
217 Min Jesus, lad mit hjerte få

jeg ikke skal miste noget af alt det, han har givet
mig, men oprejse det på den yderste dag. **v40** For
min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og
tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse
ham på den yderste dag.«

Onsdag Joh 6,44 – 51 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus giver sig selv

Jesus sagde: **v44** Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. **v45** Der står skrevet hos profeterne: »Alle skal være oplært af Gud.« Enhver, som har hørt og lært af Faderen, kommer til mig. **v46** Ikke at nogen har set Faderen, undtagen den, der er fra Gud; han har set Faderen. **v47** Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror,

Torsdag Joh 8,12 – 19
Jesus er verdens lys

v12 Atter talte Jesus til dem og sagde: »Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.« **v13** Da sagde farisæerne til ham: »Du vidner om dig selv; dit vidnesbyrd er ikke gyldigt.« **v14** Jesus svarede: »Selv om jeg også vidner om mig selv, er mit vidnesbyrd gyldigt, for jeg ved, hvor jeg er kommet fra, og hvor jeg går hen; men I ved ikke, hvor jeg kommer fra, eller hvor jeg går hen. **v15** I dømmer efter det ydre, jeg dømmer ingen. **v16** Men selv om

Fredag Joh 10,1 – 10 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus er døren

v1 Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der ikke går ind i fårefolden gennem døren, men klatrer over et andet sted, han er en tyv og en røver. **v2** Men den, der går ind gennem døren, er fårenes hyrde. **v3** For ham lukker dørvogteren op, og fårene hører hans røst, og han kalder sine egne får ved navn og fører dem ud. **v4** Når han har fået alle sine får ud, går han foran dem, og de følger ham, fordi de kender hans røst. **v5** Men en fremmed vil de aldrig følge; de vil tværtimod flygte fra ham, fordi de ikke kender de fremmedes røst.« **v6** Med dette billede

Ugen efter 23. søndag efter trinitatis

Mandag Joh 10,11 – 16 Indledning: ”Jesus sagde:”
Jesus er den gode hyrde

v11 Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. **v12**, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; **v13** for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

458 Zion, pris din saliggører
303 Kom, Gud Faders Ånd fuldgod

har evigt liv. **v48** Jeg er livets brød. **v49** Jeres fædre spiste manna i ørkenen, og de døde. **v50** Men det brød, som kommer ned fra himlen, gør, at den, der spiser af det, ikke dør. **v51** Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden.«

392 Himlene, Herre, fortælle din ære
787 Du, som har tændt millioner af

jeg også dømmer, er min dom sand, for jeg er ikke alene, men Faderen, som har sendt mig, er med mig. **v17** Og i jeres egen lov står der skrevet, at et vidnesbyrd fra to mennesker er gyldigt. **v18** Jeg vidner om mig selv, og om mig vidner også Faderen, som har sendt mig.« **v19** De spurgte så: »Hvor er din fader?« Jesus svarede: »I kender hverken mig eller min fader. Kendte I mig, kendte I også min fader.«

593 En hyrde glemmer fåret ej
786 Nu går solen sin vej

talte Jesus til dem, men de forstod ikke, hvad det var, han talte til dem om.

v7 Jesus sagde da igen: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Jeg er døren til fårene. **v8** Alle de, der er kommet før mig, er tyve og røvere, men fårene hørte ikke på dem. **v9** Jeg er døren. Den, der går ind gennem mig, skal blive frelst; han skal gå ind og gå ud og finde græsgange. **v10** Tyven kommer kun for at stjæle og slagte og ødelægge. Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod.

663 Gud Herren er min hyrde god
667 Skulle jeg dog være bange?

v14 Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, **v15** ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. **v16** Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.

Tirsdag Joh 12,20 – 33

Hvedekornet

v20 Blandt dem, der drog op til Jerusalem for at tilbede Gud ved festen, var der nogle grækere.

v21 De kom hen til Filip, som var fra Betsajda i Galilæa, og sagde til ham: »Herre, vi vil gerne se Jesus.« **v22** Filip kom og sagde det til Andreas, og Andreas og Filip kom og sagde det til Jesus.

v23 Men Jesus svarede dem: »Timen er kommet, da Menneskesønnen skal herliggøres.

v24 Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.

v25 Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv. **v26** Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, dér skal også min

Onsdag Joh 12,44 – 50

Dom og frelse

v44 Jesus råbte: »Den, der tror på mig, tror ikke på mig, men på ham, som har sendt mig. **v45** Og den, der ser mig, ser ham, som har sendt mig.

v46 Som lys er jeg kommet til verden, for at enhver, som tror på mig, ikke skal blive i mørket.

v47 Og den, der hører mine ord og ikke holder fast ved dem, ham dømmer jeg ikke; for jeg er ikke kommet for at dømme verden, men for at frelse

Torsdag Joh 13,1 – 15

Fodvaskningen

v1 Det var før påskefesten, og Jesus vidste, at hans time var kommet, da han skulle gå bort fra denne verden til Faderen; han havde elsket sine egne, som var i verden, og han elskede dem indtil det sidste. **v2** Og mens de holdt måltid – Djævelen havde allerede sat sig for, at Judas, Simon Iskariots søn, skulle forråde ham; **v3** og Jesus vidste, at Faderen havde lagt alt i hans hænder, og at han var udgået fra Gud og nu gik tilbage til Gud – **v4** så rejser Jesus sig fra bordet og lægger sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. **v5** Derefter hælder han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciplenes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig. **v6** Han kom så til Simon Peter, og Peter sagde til ham: »Herre, vasker du mine fødder?« **v7** Jesus svarede ham: »Hvad jeg gør, fatter du ikke nu, men senere skal du forstå det.« **v8** Peter sagde: »Aldrig i evighed skal du vaske mine fødder.« Jesus svarede: »Hvis

476 Kornet, som dør i jorden

673 O Guddoms-sol fuldstærk og blid

tjener være. Den, der tjener mig, ham skal Faderen ære. **v27** Nu er min sjæl i oprør, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne time? Nej, det er derfor, jeg er nået til denne time. **v28** Fader,

herliggør dit navn!« Da lød der en røst fra himlen: »Jeg har herliggjort det, og jeg vil atter herliggøre det.« **v29** Folkeskaren, som stod der og hørte det,

sagde, at det var torden. Andre sagde: »En engel talte til ham.« **v30** Jesus sagde til dem: »Den røst lød ikke for min skyld, men for jeres skyld.

v31 Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud. **v32** Og når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig.« **v33** Det sagde han og betegnede dermed, hvordan han skulle dø.

674 Sov sødt, barnlille

555 Jeg ved et evigt Himmerig

verden. **v48** Den, der forkaster mig og ikke tager imod mine ord, har mødt sin dommer: Det ord, jeg har talt, det skal dømme ham på den yderste dag.

v49 For jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som har sendt mig, han har påbudt mig, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale. **v50** Og jeg ved, at hans bud er evigt liv. Så når jeg taler, taler jeg sådan, som Faderen har sagt til mig.«

365 Guds kærlighed ej grænse ved

471 O glædelig dag

jeg ikke vasker dig, har du ikke lod og del sammen med mig.« **v9** Simon Peter sagde til ham: »Herre, så ikke kun fødderne, men også hænderne og hovedet!« **v10** Jesus sagde til ham: »Den, der er badet, behøver ikke at få vasket andet end fødderne, men er ren over det hele. Og I er rene; dog ikke alle.« **v11** Han vidste nemlig, hvem der skulle forråde ham; derfor sagde han: I er ikke alle rene.

v12 Da han nu havde vasket deres fødder og taget sin kjortel på og sat sig til bords igen, sagde han til dem: »Forstår I, hvad jeg har gjort mod jer? **v13** I kalder mig Mester og Herre, og med rette, for det er jeg. **v14** Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. **v15** Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer.

Fredag Joh 13,31 - 35 Indledning: "Aftenens læsning er fra Johannesevangeliet kapitel 13. Her begynder Jesus sin afskedstale til disciplene inden sin tilfangetagelse med disse ord:"

680 Jesus, kom dog nær til mig
685 Vor Gud er idel kærlighed

v31 Da Judas var gået ud, sagde Jesus: »Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. v32 Er Gud herliggjort i ham, skal Gud også herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham. v33 Mine børn, endnu en kort tid er jeg hos jer. I skal lede efter mig, og hvad jeg

sagde til jøderne, siger jeg nu også til jer: Hvor jeg går hen, kan I ikke komme. v34 Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. v35 Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.«

Ugen efter 24. søndag efter trinitatis

Mandag 2. Kor 1,3 – 7
Guds trøst i trængsler

v3 Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, barmhjertighedens fader og al trøsts Gud, v4 som trøster os i al vor trængsel, så vi kan trøste alle dem, der er i trængsel, med den trøst, vi selv trøstes med af Gud. v5 For ligesom Kristi lidelser i rigt mål kommer til os, således kommer også den trøst, som Kristus giver, i rigt mål til os. v6 Er vi i trængsler,

652 Vor Herre! til dig må jeg ty
760 Dagen nu sin afsked tager

er det, for at I kan trøstes og frelses; får vi trøst, er det, for at I kan blive trøstet og være udholdende i de samme lidelser, som også vi udsættes for. v7 Og det håb, vi har for jer, er fast, fordi vi ved, at ligesom I har del i lidelserne, således har I det også i trøsten.

Tirsdag 2. Kor 4,5 – 12 (*Den Nye Aftale*)
Skatten – et billede på Kristusbilledet
Lerkaret – et billede på mennesket

v5 Vi fortæller jo ikke om os selv, men om Jesus Kristus. Han er vores herre, og for hans skyld er vi jeres slaver. v6 Da Gud skabte verden, sagde han, at lyset skulle skinne midt i mørket. Nu tænder han lys i vores hjerter, så vi kan se stråleglansen fra Kristus' ansigt og forstå, at den kommer fra Gud. v7 Lyset er som en værdifuld skat, der opbevares i skrøbelige lerkrukker. Det gør det tydeligt, at vores kræfter stammer fra Gud, ikke fra os selv. v8 Vi presses fra alle sider, men bliver ikke knust, vi er i tvivl, men

57 Herre, fordi du ikke lod guddomskraft
200 Jesus er mit liv i live

ikke fortvivlede, v9 vi er forfulgte, men ikke forladte, vi er slået til jorden, men ikke slået ihjel. v10 Vores kroppe er altid mærkede af Jesus' død, så hans liv også kan komme til syne i os. v11 Hver dag sætter vi livet på spil, når vi fortæller om vores tro på Kristus, men vi lever stadigvæk. På den måde viser hans evige liv sig gennem vores dødelige kroppe. v12 Døden arbejder i os, for at I kan få livet.

Onsdag 2. Kor 4,16b – 5,1 + 5,6 – 10

I visheden om livet hos Gud efter døden er Paulus ved godt mod 536 Udrust dig, helt fra Golgata

v16b Selv om vort ydre menneske går til grunde, fornyes dog vort indre menneske dag for dag. v17 For vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed, v18 for vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt.

5.1 Vi ved nemlig, at hvis det telt, som er vort hus på jorden, brydes ned, så har vi en bygning fra Gud, et hus, der ikke er bygget med hænder, men er evigt, i himlene.

204 O hjertekære Jesus Krist

v6 Så er vi da altid ved godt mod, og vi er det, selv om vi ved, at vi ikke kan være hjemme hos Herren, så længe vi har hjemme i legemet v7 – for vi lever i tro, ikke i det, som kan ses. v8 Men vi er ved godt mod og vil hellere bryde op fra legemet og have hjemme hos Herren. v9 Derfor sætter vi en ære i at være ham til behag, hvad enten vi er hjemme hos ham eller ej. v10 For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt.

Torsdag 2 Kor 12, 1b (fra: ”nu kommer jeg til syner....”) – 5. 7 – 10
Magtesløshedens styrke

Nu kommer jeg til syner og åbenbaringer fra Herren. **v2** Jeg kender et menneske i Kristus, som for fjorten år siden – om det var i legemet eller uden for legemet, ved jeg ikke, Gud ved det – blev rykket bort til den tredje himmel. **v3** Og jeg ved om dette menneske – om det var i legemet eller uden for legemet, ved jeg ikke, Gud ved det – **v4** at det blev rykket bort til Paradis og hørte uudsigelige ord, som et menneske ikke må udtale. **v5** Dette menneske vil jeg være stolt af, men jeg vil ikke være stolt af mig selv, undtagen af min magtesløshed. **v7** Og for at jeg ikke skulle blive hovmodig af de overmåde store åbenbaringer, blev

Fredag 2 Kor 5,17 – 21 (vers 17: minus ”Altså:”)
Forligelsens tjeneste

Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! **v18** Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste, **v19** for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser,

Ugen efter 25. søndag efter trinitatis:

Mandag Matt 10,26b – 31 (vers 26b: minus ”For”)
Indledning: ”Jesus sagde til sine disciple:”
Frygt ikke for dem, som slår legemet ihjel

v26b Der er intet hemmeligt, som ikke skal åbenbares, og intet skjult, som ikke skal blive kendt. **v27** Hvad jeg siger jer i mørket, skal I tale i lyset, og hvad der hviskes jer i øret, skal I prædike fra tagene. **v28** Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt derimod

Tirsdag Matt 10,32 – 39 Indledning: ”Jesus sagde til sine disciple:”
Evangeliet vil vække splid (Den Nye Aftale)

v32. Den der vil kendes ved mig over for mennesker, vil jeg også kendes ved over for min far i himlen. **v33** Men den, der ikke vil stå ved, at han kender mig her på jorden, vil jeg heller ikke stå inde for over for min far i himlen. **v34** Tro ikke, jeg er kommet for at skabe fred på jorden. Jeg kommer ikke med fred, men med sværd. **v35** Jeg er kommet for at sætte sønnen op mod sin far, datteren mod sin

523 Min nåde er dig nok
676 Guds fred er mer end englevagt

der givet mig en torn i kødet, en engel fra Satan, som skulle slå mig, for at jeg ikke skulle blive hovmodig. **v8** Tre gange bad jeg Herren om, at den måtte blive taget fra mig, **v9** men han svarede: »Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed.« Jeg vil altså helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig. **v10** Derfor er jeg godt tilfreds under magtesløshed, under mishandlinger, under trængsler, under forfølgelser og vanskeligheder for Kristi skyld. For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk.

512 Hvo vil mig anklage
549 Vi takker dig for livet

men betroede os ordet om forligelsen. **v20** Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud! **v21** Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham.

52 Du, Herre Krist
337 Behold os, Herre, ved dit ord

ham, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede. **v29** Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den. **v30** Men på jer er selv alle hovedhår talt. **v31** Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve.

635 Vær stærk min sjæl, i denne tid
634 Du ved det nok, mit hjerte

mor, og svigerdatteren mod sin svigermor, **v36** ja, selv tjenestefolkene skal blive deres herres fjender. **v37** Den, der elsker sin far eller mor, sin søn eller datter i stedet for mig, er ikke god nok til mig. **v38** Den, der ikke tager sit kors op og er parat til at gå i døden med mig, fortjener mig ikke. **v39** Den, der forsøger at redde sig selv, vil miste livet. Men den, der mister sit liv på grund af mig, vil redde det.

Onsdag Matt 24,3 – 14 (vers 3: ”han” erstattes med ”Jesus”)
Trængslerne før Jesu genkomst

v3 Mens Jesus sad på Oliebjerget, kom hans disciple, da de var alene, hen til ham og sagde: »Sig os, hvornår dette skal ske, og hvad der er tegnet på dit komme og verdens ende?« **v4** Jesus sagde til dem: »Se til, at ingen fører jer vild! **v5** For der skal komme mange i mit navn og sige: Jeg er Kristus! og de skal føre mange vild. **v6** I skal høre krigslarm og rygter om krig. Se til, at I ikke lader jer skræmme! For det skal ske, men det er endnu ikke enden. **v7** For folk skal rejse sig imod folk, og land imod land, og sted efter sted skal der komme hungersnød og jordskælv. **v8** Alt dette er begyndelsen på veerne.

Torsdag Rom 8,18 – 25 (vers 18: minus ”nemlig”)
Ånden hjælper os i vor længsel efter forløsning

v18 Jeg mener, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os. **v19** For skabningen venter med længsel på, at Guds børn skal åbenbares. **v20** Skabningen blev jo underlagt tomheden, ikke fordi den selv ville, men på grund af ham, der gjorde det, og med det håb, **v21** at også skabningen selv vil blive befriet fra trædommen under forgængeligheden og nå til den frihed, som Guds

Fredag Fil 2,12 – 18 (vers 12: minus ”Derfor,”)
I lydighed og ydmyghed

v12 Derfor, mine kære, I, som altid har været lydige: Arbejd med frygt og bæven på jeres frelse, ikke blot som da jeg var til stede, men endnu mere nu i mit fravær. **v13** For det er Gud, der virker i jer både at ville og at virke for hans gode vilje. **v14** Gør alt uden at give ondt af jer og uden indvendinger, **v15** så I kan være uangribelige og uden svig, Guds lydefrie børn midt i en forkvaklet og forvildet slægt,

273 I verden er ej nød så stor
279 Venner, lad kun skyer gråne

v9 Da skal de udsætte jer for trængsler og slå jer ihjel, og I skal hades af alle folkeslag på grund af mit navn. **v10** Da skal mange falde fra, og de skal udlevere hinanden og hade hinanden. **v11** Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild. **v12** Og fordi lovløsheden tager overhånd, skal kærligheden blive kold hos de fleste. **v13** Men den, der holder ud til enden, skal frelses. **v14** Og dette evangelium om Riget skal prædikes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

498 Gud, efter dig jeg længes
658 Når jeg er træt og trist

børn får i herligheden. **v22** Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vander sig sammen. **v23** Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning. **v24** Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se? **v25** Men håber vi på det, vi ikke ser, venter vi på det med udholdenhed.

560 Det livets ord vi bygger på
759 Nu hviler mark og enge

hvor I stråler som himmellys i verden **v16** og holder fast ved livets ord, til den stolthed for mig på Kristi dag, at jeg ikke har løbet forgæves eller slidt forgæves. **v17** Ja, selv om mit blod skal udgydes under mit offer og min tjeneste for jeres tro, så glæder jeg mig og glæder mig sammen med jer alle. **v18** Glæd I jer ligeledes, og glæd jer sammen med mig!

Ugen efter sidste søndag i kirkeåret:

Mandag Sl 42, 2 – 12
Længsel efter Gud

v2 Som hjorten skriger
ved det udtørrede vandløb,
sådan skriger min sjæl
efter dig, Gud.
v3 Min sjæl tørster efter Gud,
den levende Gud.
Hvornår kan jeg komme
og se Guds ansigt?
v4 Tårer er blevet mit brød
dag og nat,
når de dagen lang spørger mig:
Hvor er din Gud?
v5 Jeg husker det
og udøser min fortvivlelse:
Jeg gik i festskaren,
jeg vandrede til Guds hus
under jubelråb og takkesange
i valfartsskaren.
v6 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?
Vent på Gud!
For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

Tirsdag Sl 46,2 – 12 (vers 4, 8 og 12: minus "Sela")
Vor Gud han er så fast en borg

v2 Gud er vor tilflugt og styrke,
altid at finde som hjælp i trængsler.
v3 Derfor frygter vi ikke, når jorden skælver
og bjergene vakler i havets dyb,
v4 når vandet larmer og bruser
og rejser sig, så bjergene bæver.
v5 Flødløb glæder Guds by,
den Højestes hellige bolig.
v6 Gud er i dens midte, den rokkes ikke,
Gud bringer den hjælp ved daggry.
v7 Folkene larmer, rigerne vakler,
når han lader sin røst lyde, ryster jorden.

Onsdag Sl 66, 1 d (fra: "Bryd ud") – 12
Lutring gennem lidelse

Bryd ud i fryderåb for Gud, hele jorden,
v2 lovsyng hans herlige navn,
giv ham ære og pris!
v3 Sig til Gud:

410 Som tørstige hjort monne skrige
52 Du, Herre Krist

v7 Min sjæl er fortvivlet,
derfor tænker jeg på dig
fra Jordans og Hermons egne,
fra Mis'ars bjerg.
v8 Havdyb råber til havdyb,
når dine strømme bruser;
alle dine brændinger og bølger
skyller hen over mig.
v9 Om dagen sender Herren sin godhed,
om natten lovsynger jeg ham
og beder til den levende Gud.
v10 Jeg siger til Gud, min klippe:
Hvorfor har du glemt mig?
Hvorfor skal jeg vandre i sorg
plaget af fjenden?
v11 Det går mig til marv og ben,
mine fjender håner mig
og spørger mig dagen lang:
Hvor er din Gud?
v12 Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl?
Hvorfor skælver du i mig?
Vent på Gud!
For jeg skal takke ham på ny,
min frelser og min Gud.

336 Vor Gud han er så fast en borg
775 Der står et slot i vesterled

v8 Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg.
v9 Kom og se Herrens gerninger,
de ødelæggelser, han har voldt på jorden.
v10 Han gør ende på krige
over hele jorden,
han brækker buen og knækker spyddet,
stridsvognene brænder han op.
v11 Stands, og forstå, at jeg er Gud,
ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden!
v12 Hærskarers Herre er med os,
Jakobs Gud er vor borg.

2 Lover den Herre
612 Den store mester kommer

Hvor er dine gerninger frygtindgydende,
dine fjender kryber for din vældige magt!
v4 Hele jorden kaster sig ned for dig
og lovsynger dig, de lovsynger dit navn.

v5 Kom og se Guds gerninger,
hans handlinger indgyder mennesker frygt;
v6 han forvandlede hav til tørt land,
så de gik gennem strømmen til fods.
Lad os da glæde os over ham!
v7 Han hersker for evigt med væld,
hans øjne overvåger folkene;
de genstridige skal ikke rejse sig mod ham.
v8 Pris vor Gud, I folkeslag,
lad lovsangen til ham lyde!

Torsdag Sl 97
Herren er den Højeste

v1 Herren er konge! Jorden skal juble,
de mange fjerne øer skal glæde sig.
v2 Skyer og skymulm omgiver ham,
retfærdighed og ret er hans trones grundvold.
v3 Foran ham går ilden,
og hans fjender omspændes af flammer.
v4 Hans lyn oplyser verden,
jorden ser det og skælver.
v5 Bjergene smelter som voks foran Herren,
foran hele jordens Herren.
v6 Himlen fortæller om hans retfærdighed,
og alle folkene ser hans herlighed.
v7 Alle, der dyrker gudebilleder, beskæmmes,

Fredag Sl 116, 1b – 19 (dvs. vers 1 minus ”Halleluja”)
Reddet fra døden

Jeg elsker Herren,
for han har hørt min tryglen,
v2 han vendte sit øre mod mig,
da jeg råbte.
v3 Dødens bånd omgav mig,
dødsrigets trængsler ramte mig,
jeg fandt kun nød og elendighed.
v4 Da påkaldte jeg Herrens navn:
Ak, Herre, red mit liv!
v5 Herren er nådig og retfærdig,
vor Gud er barmhjertig;
v6 Herren vogter de uerfarne,
jeg var hjælpeløs, men han frelst mig.
v7 Fald til ro igen, min sjæl,
for Herren har handlet vel imod dig.
v8 Du har reddet mit liv fra døden,
mine øjne fra at græde
og min fod fra at snuble.
v9 Jeg kan vandre for Herrens ansigt
i de levendes land.

v9 Han holder os i live
og lader ikke vore fødder vakle.
v10 For du prøvede os, Gud,
du lutrede os, som man lutrer sølv;
v11 du lod os gå i fanggarnet,
du lagde byrder på vore hofter;
v12 du lod mennesker ride hen over hovedet på
os, vi måtte gennem ild og vand.
Men så førte du os ud til overflod.

392 Himlene, Herre, fortælle din ære
11 Nu takker alle Gud

de som roser sig af afguder.
Alle guder skal kaste sig ned for ham.
v8 Zion skal høre det og glæde sig,
Judas døtre skal fryde sig
over dine domme, Herre.
v9 For du, Herre, er den Højeste over hele jorden,
du er højt ophøjet over alle guder.
v10 I, der elsker Herren, skal hade det onde;
han bevarer sine frommes liv
og redder dem fra de ugudelige.
v11 Lys stråler frem for de retfærdige
og glæde for de oprigtige.
v12 I retfærdige, glæd jer i Herren,
og lovpris hans hellige navn.

180 v. 1-3 Hører til, I høje Himle
732 Dybt hælder året i sin gang

v10 Jeg troede, derfor talte jeg.
Jeg er hårdt plaget.
v11 Jeg sagde i min angst:
Alle mennesker er løgnere.
v12 Hvordan kan jeg gengælde Herren
alle hans velgerninger mod mig?
v13 Jeg løfter frelsens bæger
og påkalder Herrens navn.
v14 Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk.
v15 Dyrebart i Herrens øjne
er hans frommes liv.
v16 Ak, Herre, jeg er din træl,
jeg er din træl, din trælkvindes søn,
du har løst mine lænker.
v17 Jeg bringer dig slagtoffer til tak
og påkalder Herrens navn.
v18 Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk,
v19 i forgårdene til Herrens tempel,
i din midte, Jerusalem.

Aftensang i Løgumkloster Kirke.

Bønholderen bør være i kirken mindst 10 min før aftensangen begynder.

Salmerne kontrolleres med organisten.

Mikrofonens afstand kontrolleres. Den skal stå i passende afstand til bønholderes stemmeføring.

Såfremt bønholderen ønsker ændringer i aftensangens salmevalg, skal den fungerende organist have meddelelse derom senest 2 dage før. (Af hensyn til valg af præ- og postludium). I kirketjenerrummet er der plan over organisternes fordeling af aftensangen.

Væsentlige ændringer i aftensangens forløb skal aftales med sognepræsten, og institutionerne informeres om ændringerne.

Udvidet aftensang annonceres af bønholderen sammen med 1. salme. Organisten informeres nogle dage i forvejen. Organisten giver bønholderen besked.

Hvis bønholderen er forhindret, sørger man selv for en afløser.

Det giver god ro om aftensangen, hvis man først går til mikrofonen, når præludiet er slut.

Institutionerne kan gøre opmærksom på, at den bedste lyd kvalitet fås, når man sætter sig i bænke nær en højttaler. Højttalerne ved døbefonden er ikke tændt, da det giver lydforstyrrelse gennem mikrofonen.

Onsdagsaltergang: Der må gerne være forskellighed i liturgien. Den fungerende præst meddeler organisten liturgien sammen med salmenummer senest onsdag formiddag.

Aftensang i Løgumkloster Kirke.

Præludium

1. salme

Læsning og bøn

(onsdag salme og altergang)

2. salme

Velsignelse

Postludium

Liturgi form om onsdagen:

Præludium

1. salme

Læsning og evt. bøn, meditation, stilhed el. andet.

2. salme

Nadverliturgi: Nadverbøn efter eget valg

Fadervor

Indstiftelse

Under uddelingen orgelmusik

Bortsendelsesord

3. salme

(Evt. kollekt og) Velsignelse

Postludium

,

I adventstiden og fastetiden (fra torsdagen efter fastelavns søndag til tirsdag i den stille uge). Onsdag aften er formen dog som resten af året.

Præludium

1. salme

Læsning

Interludium

Bøn

2. salme

Velsignelse

Postludium

Aftensang i Løgumkloster Kirke.

Præludium.

Bønholderen går til mikrofonen, når præludiet er slut.
(Evt. annoncering af udvidet aftensang.)

Vi begynder aftensangen med at synge nr.....

Salmens 1. linie nævnes.

Nummeret gentages.

1. Salme synges.

Læsningen i dag er fra.....,

(Det pågældende bibelske skrift nævnes altid med sin fulde titel, f. eks. "Paulus' brev til Kolossenserne", "Salmernes Bog", Esajas' Bog". Der anføres kun kapitel og ikke vers. Tekstlistens indholdsfortegnelse er kun til orientering for bønholderne og nævnes i modsætning til tidligere ikke ved selve aftensangen. Ved tekster med tilføjelsen "indledning" siges de efterfølgende ord i anførselstegn som indledning til læsningen.

Bøn. (altid Fadervor).

Vi vil nu synge nr.....

Salmens 1. linje nævnes.

Nummeret gentages

2. salme synges

Modtag Herrens velsignelse

(Den Apostolske eller den Aronitiske velsignelse.)

Postludium